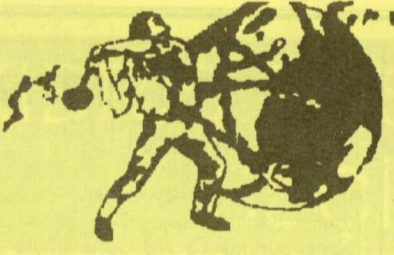


Kıbrıs'ta



Sosyalist GERÇEK

Siyasi Gazete

MAYIS 2003, Yıl 7 Sayı: 95 - Fiyatı: 500,000 TL (KDV dahil) - İngiltere: 50p.

DUVARLAR

YIKILACAK

TC-DENKTAŞ REJİMİ ÇÖKTÜ!

ORTAK 1 MAYIS'TA YENİ KIBRIS'I HALK BİRLİK İÇİNDE KURACAKTIR!

Başyazı

1 MAYIS

İşçi sınıfının mücadele, dayanışma, örgütlenme ve zafer günü!

Bu 1 Mayıs'ı ülkemizin sorunlarını çözmek umuduyla

-Annan Planı'nı elde etmek için canla başla çalışarak;

-Barış Cephesi olarak hep birlikte, birliğimizi daraltarak değil, genişleterek;

-Önümüzdeki parlamento seçimlerinde tek liste çıkarıp, seçimleri ezici bir çoğunlukla kazanmaya hazırlanarak;

-Ülkemizi çözümsüzlüğe mahkum eden Cumhurbaşkanlığı, Hükümet ve onların yönlendiricisi TC iktidarını bu seçimler sayesinde al aşağı etmek için iş başı yaparak kutluyoruz.

Bu 1 Mayıs'ı,

-Ülkemizin ikiye bölünmesini;
-Halkımızın dini ve milli temellerde bölünmesini;
-Kendi ülkelerinde, ve de ülkemizde

dişlerine kadar silahlanırken, bizim silahsızlandırılmamızı;

-Ülkemiz topraklarına el koyup, bir de utanmadan, o da anlaşma olursa, yarısını geri verme lütfunda bulunulmasını;

-Ülkemizin yönetim tarzına tüm bunları bize reva gören yabancıların garantör olarak karışmasını;

-Ülkemizin tüm devlet kurumlarında tüm bunları bize reva gören yabancıların karar verici olmasını,

-Aşağılanmak, aşağılanmayı bizlere kurtuluş olarak sunan;

Ve bizleri, daha da kötüsünden kaçınmak için, ülkemizde bir savaştan kaçınmak için, böylesi aşağılayıcı bir plana kurtuluş olarak sarılmaya iten Dünya şartlarını, Dünya'ya ve bizlere böyle bir düzen sunanları, bizi aşağılayanları lanetliyerek kutluyoruz.

Bizlere milli-dini düşmanlıklar, savaşlar, katliamlar, zorunlu göçler,

hergün yaşamak için kavga, işsizlik ve yoksulluk, korku ve endişe sunan, başka bir şey de sunamayan, insanların ve insanlığın katlini televizyonlardan seyrettirip bize korku salmaya çalışan burjuvaların, bu emperyalist burjuvaların kurdıkları düzeni lanetliyerek kutluyoruz.

Bu 1 Mayıs'ı,

Ülkemizin ancak ve ancak tüm ülkeler, tüm milletler hür ve özgür olduğunda; birbirine düşman değil de kardeş olduğunda; ülkelere ve milletlere savaş, ölüm ve yoksulluktan başka bir şey sunmayan ve de sunamayan emperyalizm yerle bir edildiğinde kurtulacağının, aşağılanmaktan ancak böyle kurtulabileceğimizin bilinciyle kutluyoruz.

Bu 1 Mayıs'ı,

İnsanlığın barbar burjuvazinin

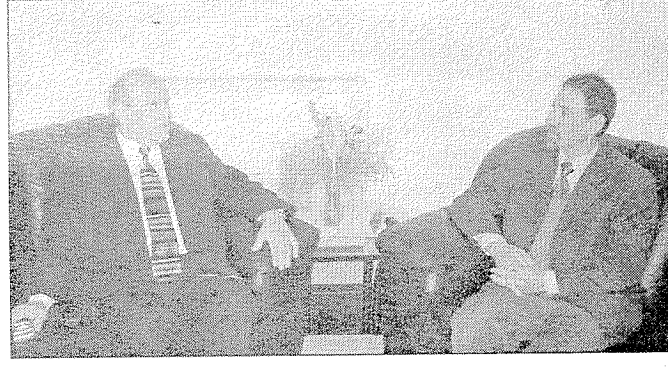
mülkiyeti ve yönetimi olmasa çoktan sahip olabileceği bilgisayar kontrollü, elektrik devinimli makinalı üretimin bolluk ve kardeşlik günlerine, komünizmin o insallığa layık güzellik ve sevgi günlerine, herbirimizin yönettiği, dolayısıyla kimsenin kimseyi yönetmediği o parlak geleceği elde etmek için canla başla çalışarak kutluyoruz!

Gelecek işçilerin, çalışanların... Gelecek insanlığın, sevginin olacaktır.

Barbar burjuvazinin mülkiyetine ve iktidarına son verilmelidir. Verilecektir!

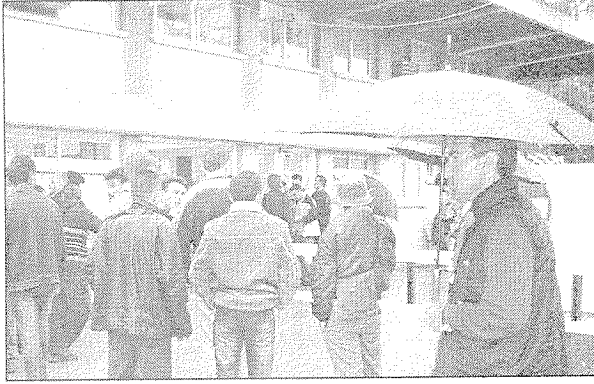
Bu 1 Mayıs'ı, bu kararlılıkla kutluyoruz!

Kaybedeceğimiz hiçbir şeyimiz yoktur. Var olanlarımızı de bombalarlar, yağmalarlar. Kazanacağımız bir insanlığımız, gururumuz, şerefimiz ve koskoca bir Dünya var!



KSP'NİN ZİYARETLERİ SÜRÜYOR: KSP'nin Kıbrıs Türk toplumunun iradesi doğrultusunda iktidarı almak amacıyla "hemen seçim erken seçim ve seçim ittifakı" sloganı ile başlatmış olduğu ziyaretler sürüyor. Nisan ayının ilk haftası önce basın yayın kuruluşlarıyla başlayan ziyaretler, geçtiğimiz hafta siyasi partilerle devam etti. Sırasıyla TKP, BKP, CTP ve YBH ile görüşen parti yetkilileri ziyaretlerinde iktidarı almak için tüm banış güçlerinin birlikte hareket etmesi gerektiğini vurguladılar ve bunun hayata geçirilmesinin elzem bir görev olduğunu belirttiler. Kıbrıs Sosyalist Partisi yetkilileri bu çerçevedeki ziyaretlerinin sendikalar ve diğer sivil toplum örgütleriyle devam edeceğini açıkladılar.

Gümrük kapıları günü birlik geçişlere açıldı



29 yıldan sonra Kıbrıslılar Kıbrıs'ın her tarafına gidebilecekler.

Bakanlar kurulunun aldığı bir kararla Kıbrıslı Türkler kimliklerini göstererek Güney'e, Rumlar ise pasaportlarını gösterip geçiş belgesi almak suretiyle Kuzeye geçmeye başladı.

24 Nisan 2003 tarihinde sınır kapılarının açılması, sabah 9:00 dan gece 24:00'de kadar geçişlere izin verilmesinden bu yana binlerce Türk ve Rum kapılardan geçiş yaparak özlemini çektikleri veya merak ettikleri sınır ötesini görebilme imkanına kavuştular.

İlk gün sakin geçen geçişlerde ikinci gün adeta bir patlama yaşandı. İki tarafın sınır kapısında da halk izdiham yarattı. Rum tarafındaki araç kuyruğu Baf kapısına kadar dayandı.

3. gün olan Cuma günü havanın soğuk ve yağmurlu olmasına rağmen Rum tarafında 2 km'lik araç kuyruğunun oluştuğu görüldü.

Sınır kapısı olan Lokmacı Barikadı ve Güzeyurt'ta da kapıların açılmasını isteyen çevrelere KKTC Cumhurbaşkanı Denktaş, "memleketi delik deşik ettirmeyiz" yanıtını verdi.

Türklerin araçlarıyla Güney'e geçmelerine izin vermeyen Rum tarafı Güney'e geçen Türkler için ücretsiz, Larnaka, Limasol, ve Bafa her saat başı otobüs kaldırma kararı aldı.

Rumların yoğun olarak gittikleri liman çevresi ve kafelerde güvenlik önlemlerini artıran KKTC polisi tatsız olayların yaşanmaması için tedbir alıyor.

Saat 24 sınırlamasının güvenlik için konduğunu söyleyen Turizm Bakanı Serdar Denktaş, 28 Nisan Pazartesi gününden itibaren gecikilen her saat başı için 50 Milyon TL alınacağını söyledi.

KSP Genel Sekreterinden Tüm Örgütlere Seçimle İlgili Öneri:

Halkımız 26 Aralık, 28 Şubat, 30 Mart ve 16 Nisan sürecinde gerçekleştirdiği mitinglerde Türk-Sen Genel Başkanı Önder Konuloğlu tarafından okunan aşağıdaki deklarasyonu oylayarak kabul etmiştir.

"Bizler Kıbrıs Türk Toplumunun çok büyük bir çoğunluğu olarak tüm dünya kamuoyuna şunları açıklamak isteriz.

1. Kıbrıs'ta kalıcı, güvenli ve sürekli bir barışa ulaşana kadar mücadele etmeye devam edeceğiz.

2. BM Genel Sekreteri Sn Kofi Annan'ın sunduğu plan Kıbrıslı Türklerin çıkarına olduğu kadar, tüm siyasi tarafların kabul edebileceği bir içeriğe sahiptir. Annan Planı hemen kabul edilmelidir.

3. Denktaş, Kopenhag zirvesinde gerek Türkiye'nin gerekse Kıbrıslı Türklerin haklarını zarara uğratmıştır, büyük bir fırsat kaçırılmıştır, hemen istifa etmelidir.

4. Denktaş'ın Kıbrıslı Türkleri temsil etmediğini, temsiliyetini kabul etmediğini tüm dünyaya duyururuz.

5. Kıbrıslı Türklerin uluslararası alanda ve görüşmelerde temsiliyetini sağlamak üzere, barış taraftarlarının acil önlemler almasını ve gerekli boşluğu hemen doldurmasını duyururuz.

6. Barış taraftarları tüm siyasi parti ve örgütleri, barışa kadar ortak eylem yapmaya, birlikte davranmaya, dayanışmayı geliştirmeye ve barışa kadar azimle, birlikte mücadele etmeye davet ederiz.

Çözüm, barış ve Avrupa Birliği üyeliğini kabul ettiğimizi duyururuz."

Halkımızın, Antik Çağ Atina'sında olduğu gibi doğrudan demokrasi uygulayarak beyan ettiği bu siyasi irade, barış cephesinin parçası olan tüm örgütleri bağlamaktadır.

Annan Planı'nı imzalamayarak, referandumu yapmayarak, halkımızın kendi güçleriyle yapmaya çalıştığı referandumu zorla önleyerek Cumhurbaşkanlığı, Hükümet, ve onları yönlendiren TC bu siyasi iradeyi ayaklar altına almıştır.

Bu siyasi iradeyi, tekrar, bu sefer seçimler üzerinden ve yine barış cephesi olarak hep birlikte beyan etmek için;

Bu siyasi iradenin uygulanışını engelleyen Cumhurbaşkanlığı, Hükümet, ve onları yönlendiren TC yönetimini demokratik yöntemlerle hükümetten azletmek için;

Böylece de bu siyasi iradeyi uygulama imkanına kavuşmak için,

Kıbrıs Sosyalist Partisi şu kararları almıştır:

1. Barış cephesinin tüm unsurları bu deklarasyonu seçimlerdeki tek ve ortak siyasi programları olarak benimsemelidirler;

2. Seçimlere hep birlikte, Barış ve Demokrasi Cephesi olarak, ortak bir liste olarak katılmalıdır;

3. Barış ve Demokrasi Cephesi'nin parçası olan tüm örgütler en geç Mayıs ayı sonuna kadar bu konularda yazılı ve pratik-örgütsel tavır ortaya koymalıdır;

3. Bu tespitlere ters düşen, Barış ve Demokrasi Cephesi dışında hareket eden hiç bir parti, örgüt ve kurum seçimlerde desteklenmemelidir.

Kıbrıs Sosyalist Partisi
Genel Sekreteri
Mehmet Süleymanoğlu

BASIN BİLDİRİSİ

Halkımıza;

Denktaş ve rejiminin iflâsı Teşcillendi.

"Barış ve Demokrasi Cephesi" Kaçınılmazdır.

Kıbrıs Türk halkının yıllardır hedeflediği iki bölge, iki toplumlu, siyasal eşitliğe dayalı çözüm iradesine Denktaş ve Ankara ciddi bir darbe daha vurdu.

Kıbrıs'ın, tümünden barışa ve çözüme olan ihtiyacını, hayatı boyunca baltalayan ve kendi temsil ettiği güçlerin çıkarlarını savunan Denktaş siyasal iflâsını yaşamaktadır.

16 Nisan süreci ile birlikte ortaya çıkan yeni koşulları "bayram" olarak niteleyen çevreler, halkımızın beklenti ve gerçek hedefini kavramaktan uzaktırlar, çünkü; 16 Nisan sonrası yine halkımızın önünde rejim ve despotizm durmaktadır. Bu rejimi yenmek "Barış ve Demokrasi Cephesi"ni kumadan olası değildir.

Kıbrıs Sosyalist Partisi, iflâs eden bu rejimin, tarihin çöplüğüne atılmasını ve demokratik bir ortak ülke kurulmasını her zamankinden daha fazla hedeflemektedir.

Şimdi tüm partiler, örgütsel kaygıları bir yana bırakarak, çok daha kararlı bir şekilde "Çözüm ve Barış" isteyenlerin birliğini kuralmalıdır.

Mayıs 2004 tarihine kadar önümüzde duran süreci ortak ülke yaratma mücadelesine dönüştürmeliyiz.

KSP, 19 Nisan 2003 tarihinde Yunanistan Başbakanı Simitis'in kuzeydeki partilere yaptığı görüşme çağrısına yanıt vermiştir. KSP bu toplantıya katılarak "Kıbrıs sorununa bakişini ve çözüm önerilerini" ilgili çevrelere iletecektir.

18 Nisan 2003
Kıbrıs Sosyalist Partisi Genel Sekreteri
Mehmet Süleymanoğlu

KSP'DEN SİMİTİS'E MEKTUP

19 Nisan 2003 tarihinde Yunan Büyükelçiliğinde AB dönem başkanı Sn. Kostas Simitis Kıbrıslı Türk siyasi partilerle Kıbrıs sorunu ve AB sorunlarıyla ilgili bir toplantı yapmıştır. KSP bu toplantıya katılarak görüşlerini yazılı ve sözlü olarak dile getirmiştir. Aşağıdaki açıklama Sn. Simitise iletilen görüşlerin tam metnidir.

Sayın Kostas Simitis,

AB Dönem Başkanı ve Yunanistan Başbakanı,

Kıbrıs Sosyalist Partisi olarak bizlere, sizlerle "Kıbrıs Sorunu"nu tartışma olanağını yarattığınız için teşekkür ederiz.

Lahey sonrası akamete uğrayan görüşme sürecinde BM, Güvenlik Konseyi ve diğer çevreler sorumluluğu Sn. Denktaş'a yüklemişlerdir. Partimiz de bu süreçte Sn. Denktaş'ın taksimci politikalarını ve statükoyu koruma anlayışını hep reddetmiştir.

Bu bağlamda, önümüzdeki süreçte Kuzey Kıbrıs'ta ortaya çıkacak çözüm yanlısı iradeyi, başta AB, Yunanistan olmak üzere tüm ilgili tarafların tanıyıp derhal kalındığı yerden masaya oturulması ve Annan Planı temelinde sorunun çözülmesi gerektiğini şimdiden deklere etmeleri gerekmektedir. İnanıyoruz ki Kuzeyde barış yanlısı güçler, birlikte hareket ederek, demokratik yollarla Sn. Denktaş'ı değiştirecektir. Kıbrıs Rum Liderliği'nin de bu yeni iradeyi siyasi eşitlik temelinde kabul edip "ortak vatanı kurma" konusunda samimiyetlerini şimdiden ilan etmeleri gerekir.

16 Nisan 2003 sonrası Kıbrıs Cumhuriyeti adına, Kıbrıslı Türklerle yönelik ortaya konulacağı söylenen "paket" siyasi eşitliği ve ortaklığı zedelemeyen bir paket olmalıdır.

Kıbrıs Türk'ü kendi iradesini ele alıp çözüme yürütmek istediği bu dönemde Kıbrıs Rum Liderliği'nin, 1960 anlaşmalarından kaynaklanan "Türkçenin" resmi dil olarak kullanılmasını gözardı etmesi kabul edilemez. Yine AP'de varolan 6 sandalyenin, 6'sını da Rum toplumunun doldurmuş olması, iyi niyetten yoksun bir anlayış olarak karşımıza çıkmaktadır. AB'nin bu iki temel konuda iradesini ortaya koyup, Kıbrıs Türkleri'nin bu adada en az Rumlar kadar eşit ve ortak egemen olduğunu deklere etmesi gerekir inancındayız. Kıbrıs Rum Liderliği'nin de siyasal eşitliği ortadan kaldıracak ve Kıbrıs Türklerine "azınlık" muamelesi öngörececek adımlardan süratle kaçınması gerekir.

Sn. Simitis,

Halkımız ve tüm Kıbrıslılar sizden soruna eşit, dengeli ve yapıcı yaklaşmanızı istemektedir. Kıbrıslılar'ın yakın tarihi, yanlışların yıkımlara dönüştüğü tarihtir. Kıbrıs Sosyalist Partisi bu yanlış ve yıkımlardan sorumlu olanları unutmaz, unutmayacaktır.

Kıbrıs Sosyalist Partisi Genel Sekreteri
Mehmet Süleymanoğlu

NE BAYRAMI KUTLANIYOR?

16 Nisan akşamı Lefkoşa Kuğulu park'ta toplanan YBH, Güney Kıbrıs'ın AB'ye alınmasından sonra adeta zil takıp oynamaya başladı. "Artık Avrupalıyız, kırmızı pasaport sahibiyiz, 13 yıl bedel ödeye ödeye buralara geldik, Annan planı diye bir şey yoktur, bu iş burada bitmiştir, hukuk 60 anayasası çerçevesinde olacaktır, biz haklarımızı Güney'den 60 anayasası çerçevesinde isteyeceğiz" diyen YBH, görülüyor ki bedelleri kırmızı pasaport alabilmek için ödemişler.

Kıbrıs'ta hiç bir çözüm gerçekleştirmemişken, statüko 16 Nisan öncesi ne ise hala daha devam ediyorken, halkın çözüm ve barış isteklerini ve bu uğurda verilen mücadeleye hiç sayarak bu iş bitmiştir diyen YBH çevrelerinin sadece kendilerine ait bir bayramı kutladıkları aşikardır. Halktan uzak siyaset yapanların böyle bir kutlamayı yapması hiç şaşırtıcı bir şey değildir.

Halkın bayramı, Kıbrıs sorunu çözüme ulaştığında ve Kıbrıs'ta gerçek anlamda halkların iradesi ile barış gerçekleştiğinde olacaktır.

KIBRIS SOSYALİST PARTİSİ'NİN SEÇİM STRATEJİSİ

Özellikle Lahey Zirvesi sonrası Kıbrıs Türk halkının barış yönündeki iradesinin önünde TC-Denktaş-Hükümet engeli herkese ayan beyan olmuştur.

Bu durumda, partimiz Kıbrıs Sosyalist Partisi engellenen referandum hakkımızın seçimler aracılığıyla kullanılması sağlamak için tüm barış güçlerinin blok halinde, tek gündemle; anlaşmayı gerçekleştirme gündemiyle seçimlere katılması gerektiği yönünde Merkez Komitesi'nce aldığı kararları tüm diğer barış yanlısı parti, örgüt ve yayın organı güçleri tek tek dolayarak anlatmaya başladı.

KSP'nin bu siyasetini kavrayamayanlar, çeşitli argümanlarla bu siyasete karşı çıkmaya ve KSP'yi bu siyasetini gözden geçirmeye başlamışlardır.

Siyasetimizi gözden geçirelim. Sürekli yaparız biz bu işi ama, bir kez daha yapalım. Ama önden bir şart. Bizim siyasetimizi birlikte gözden geçirelim. Birazcık da karşılaştırmalı olarak. Diğer siyasetlerle kıyaslayarak birlikte gözden geçirelim.

Bizim siyasetimiz malum olduğu üzere, Kıbrıs sorununun çözümünü Kıbrıs'ta emperyalist zincirin kırılması üzerinden halletmeyi önerir. Burjuvaların, emperyalistlerin Kıbrıs sorununu, Kıbrıs'ta milletler arası barışçıl ilişkilerin sağlanması sorununu, Kıbrıs'ın bağımsızlığı sorununu çözemiyeceğinden hareket eder. Der ki; sorun, çevredeki müttefiklerimizle birlikte halletmemiz gereken bir sorundur. Burjuvaziyi, emperyalizmi yıkmaya sorunudur. Tüm çabalar anti-emperyalist birleşik cephenin oluşturulmasına, anti-emperyalist birleşik cephe hükümetinin iktidarının elde edilmesine yoğunlaştırılmalıdır. Acil görevimiz budur. Yapılan her şey bu sonucu elde etmeye yaramalı, bu sonucun elde edilmesini hızlandırmalıdır.

Burada değiştirmemizi önerdiğiniz bir şey var mı?

Yoksa devam edelim. Varsa bildirin, geri geliriz.

Bu siyasetin karşısında topyekün bir cephe var.

Nedir bu anti-emperyalist birleşik cephe hükümeti karşıtı cephe?

Bu cephe Kıbrıs sorununa burjuva-emperyalist dünya ve burjuva-emperyalist Kıbrıs düzeni şartlarında çözüm bulma taraflısı cephedir.

Bu cephe, sadece kuzeyi ele aldığımızda, esas olarak iki düşman kardeş cepheye bölünür. Bir yanda "çözüm-süzlük çözümdür" kanadı olarak bilinen Denktaş, Eroğlu, Oğul Denktaş. Hatırları kırılmasın, MAP'çilerle UHH'çılar da. Öbür yanda "Çözüm ve AB-AB ve Çözüm"çüler kanadı-Afrika gazetesinin Kıbrıs'ı üç bölme planı bunlardandır. Hatırları kırılmasın, 1960'çılar, Kıbrıs Cumhuriyetçiler, yani

düzeni sürdürmeci başka çözüm ve birlik taraftarları da bu kanattadır.

Bu iki kanat birlikte burjuva-emperyalist düzen, burjuva emperyalist çözüm taraftarlarını oluşturur. Karşımızdaki cepheyi oluşturur.

Bu kanatlardan birincisinin başını Türkiye-Denktaş çeker. İkincisinin başını da CTP-TKP çeker. Hepsinin de başını dünya emperyalizmi çeker. Bizim anti-emperyalist birleşik cephe siyasetimizin başarısı için uyguladığımız taktiklerimiz bunlardan ikincisi saflarında, ikinci kanadın tümü ile birlik oluşturma siyasetidir.

Bu meyanda biz bu kanadın tüm unsurlarını burjuva-emperyalist çerçevedeki çözüm önerilerini genel laflar çerçevesinden çıkarmaya, detaylandırmaya, ve de güneydeki bu siyasete yakın konumda duran kesimlerle de ortaklaştırmaya çalıştık. Defalarca... Bu kesime siz bunu yapın, sizinle sonuna kadar birlikte hareket edeceğiz dedik. Bu Memleket Bizim Partisi önerimizi hatırlayınız. Defalarca da yazdık ve söyledik.

Bu kanat birincisi kendi saflarında bir birlik oluşturmamış. Sebebi bizce basittir. Burjuva çerçevede çözümler çeşitli kesimleri çeşitli burjuva çıkarılara doğru çeker. Bunları uzlaştırmak kolay değildir. İkinci olarak ise güneyle birlik hiç oluşturulamadı. Doğru dürüst denenmedi bile...

Sen ortak bir çözüm önerisiyle ortaya çıkmazsan, senin için ortak bir çözüm önerisi sunarlar. BM'nin, emperyalizmin kölesi, Genel Sekreteri sunuverdi böyle bir öneriyi...

Bu öneri sunulur sunulmaz biz bu önerinin tartışılmasını, değiştirilmesini vb., katiyetle önermeyin dedik. Her bir düzeltme önerisi bu anlaşmayı imkansız kılmaya yarar dedik. Annan Planı olduğu gibi kabul edilsin dedik. Kabul dedik. Garantörler duruyor. Üsler, askerler duruyor. Kabul dedik. Ve herkesten daha kararlı bir şekilde, Annan Planı'nı tartışmadan, olduğu gibi kabul edilmesi için çalıştık. Tartışmayın, tartışmayın. Kabul edin dedik.

Niye?

Anlaşma olmazsa, sebebi biz değiliz. Sebebi bizim yıllardan beri değiştirdiğimiz burjuva-emperyalist düzenin milletler arası sorunu çözmedeki yeteneksizliği, Kıbrıs Sorunu'nu kendi burjuva-emperyalist çerçevesinde bile çözmedeki yeteneksizliğidir. Milletler arası sorunların çözümünü burjuva-emperyalist düzen içinde imkansızlaştırmak istemektir. Bunu biz biliyoruz. Bunu halkımızın pratik içinde, kesin bir şekilde görmesi için bu siyaseti uyguladık. Kıbrıs sorunu Annan Planı çerçevesinde de çözülmedi. Kuzeyde birileri CTP'yi suçluyor. Biz burjuva-emperyalist

dünya düzenini, bunun Kıbrıs kanadını suçluyoruz.

Güneş balçıkla sıvanamıyacaktır!

Burjuva-emperyalist çerçevede çözüm için burjuva-emperyalistler arası her bir görüşme başladığında bu kesim, bu ikinci kanat, aç tavuk rüyasında kendini dahi ambarında görür misali, ha şu tarih ha bu tarihte zorunlu anlaşacaklar diye haykırdı. Biz bu güçler arası şartlara bakıp, "burjuva-emperyalist çerçevede bile anlaşamazlar" dedik diye de bize kızdılar. "Yalvarın yalvarın" dedik diye de bize kızdılar. Sanki anlaşmayın dedik. Anlaşmayın demedik. Anlaşamazlar dedik... Kıbrıs sorununu çözmek için emperyalizmin zincirini Kıbrıs'ta kırmalıyız dedik! Bu miyadı dolmuş, geri, barbar burjuvalara, bu emperyalistlere yalvarmayın, memleketin sorunlarını bunların ellerine terk etmeyin dedik.

Biz, Annan Planı üzerinden sonuç alınmasının aşırı küçük bir ihtimal olduğunu gayet iyi biliyorduk. Ama tüm örgütleri ve önderleri üzerinden tek kurtuluşlarını bu planın kabulünde gören halkımızın burjuva-emperyalist planlar üzerinden çözümün, burjuva emperyalistlerin ellerine bırakılmış çözümün imkansızlığını kavraması için var gücümüzle bu planın zaferi için çalıştık. Bu ikinci kanadın malum bir parçası ise bildik dağıtıcılığıyla, bildik örgütsüzlüğüyle gene işbaşındaydı; Annan Planı değil de; Kıbrıs Cumhuriyeti, 1960'daki haklarımız, biz de AB vatandaşı oluruz.. vs. Yani Annan Planı gerçekleşmezse de, başka türlü burjuva-emperyalist çözüm ihtimalleri de olmaz ya! Daha o ihtimaller var. Ellerimizi kollarımızı bağlayalım. Örgütlenmeye kafa yormayalım. Türkiye'nin uşağı hükümeti devirmeye kafa yormayalım. Devrimcileri devrimci yapmaya, işçilerimizi, halkımızı burjuvazinin, emperyalizmin karakteri hakkında bilgilendirip, bu bilince uygun örgütlemeye kafa yormayalım. Burjuva-emperyalist dünyada iktidar olanlar, burjuvalar, emperyalistler bu işi başka yollardan halletsinler, biz de kurtuluruz. "İşgal şartlarında" var mı bu işin başka türlü izahı?!!!

Seçim konusunda biz ne diyoruz?

Annan Planı çerçevesinde, tüm görünen farklılıklara rağmen oluşan barış cephesi dağıtılmasın. Daha da birbirine kenetlensin. Şu 1960'cı, Kıbrıs Cumhuriyetçi, "AB vatandaşı olacağız nasılsa"cı kesim de dahil tek bir yumaq olalım. Madem ki Annan Planı'nın elde edilememesinin sebebi bir bütün olarak burjuva-emperyalist dünya düzeni değildir, Denktaş, Hükümet, ve Türkiye'dir, gelin barış cephesini kuzeyde seçimleri kazanmak için örgütlenmemiş

kimse bırakmayan bir örgüte dönüştürelim. Denktaş'ı, Hükümet'i, Türkiye'yi seçimlerle hükümet olmaktan azledelim. Halkımızı köy köy, kasaba kasaba, şehir şehir, fabrika fabrika, büro büro, mahalle mahalle örgütleyelim. Tüm oylan barış cephesinde topladığımız gibi, oy hakkı olmayanları da oy vermektan alıkoyalım. Oylan sayımında sahtekarlığa da mücadele etmeyelim.. Örgütlenelim. Denktaş ve Hükümeti devirelim. Barış cephesi olarak iktidara gelelim. "İşgalci" diyenler, "İşgalci" demeyenler. Hep birlikte...

Ve görelim bakalım burjuva-emperyalist çerçevede anlaşma mümkün müdür? Halkımız da görsün. Bu arada halkımız örgütlü olsun. Barış için, çözüm için örgütlenmiş olsun.

Anlatılabildik mi!

Bazıları "işgal şartlarında" seçim olamayacağı derdinde. Seçime katılan partilerin "işgale" laf atmadığı derdinde. Derdi büyük. Halkımızı örgütlemek, halkımıza pratik içinde emperyalizmin karakterini kavratmak gibi küçük işlerle uğraşmıyor yoldaşlar. İkinci kanadın bir kesimi oldum olası böylesi küçük işlerle uğraşmaz. Büyük işler adamıdır. "Biz de AB vatandaşı olacağız, 1960'daki haklarımız var bizim, Kıbrıs Cumhuriyeti'mizdeki haklarımız var bizim" (işin komik tarafı bu sıralar Denktaş'ın sarıldığı noktalar da bunlar oluyor. Yani Kıbrıs'ta emperyalist düzeni devirmeye gerek yok yahu... Annan Planı olmazsa da, tüm bunlar var ya... Bekleyin. Gelecek bu yoldaşların dediği gibi olacak. "İşgal"de böylece yıkılacak!

Tevekkeli değil YBH dahil bu yoldaşlar bizim anti-emperyalist birleşik cephe önerimize yanaşmazlar. Onlar köşeye sıkışmış burjuva-emperyalist çözüm siyasetinin incir yapraklığını üstlenmişlerdir. "İşgal" gibi radikal laflar bu işe yaramaktadır. O kadar işgal karşıtı olanlar kurtuluş savaşı başlatırlar efendiler. Kaç defa diyeceğiz. Biz ise demokratik metodlarla yolumuza devam etmekte, emperyalizmi bu yöntemlerle teşhir ve tecrit etmekte kararlıyız. Halkımızı her köşede örgütleyelim. Seçimleri kazanalım. Ve görelim bakalım nasıl olursa olsun!

Siz ne istiyorsunuz yoldaşlar? Kıbrıs Cumhuriyeti mi kurtaracak bizi? Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi mi? AB mi? BM mi? ABD mi? Yoksa çözüm ve barış için, seçimler için, memleketin dört bir köşesinde örgütlenmiş halkımız mı?

Cevabınızı veriniz, siyasetimizi anlayınız! Kıbrıs Sosyalist Partisi 18 Nisan 2003

Gancelli Evren MANER

Hedef muhalefet mi?

Tarih 23 Nisan 2003...

Bu tarihi Kıbrıs halkı çocuk bayramı olarak hatırlamayacak...

Ne de Kıbrıslı Rumlar paskalya başlangıcı olarak...

Kıbrıslılar bu tarihi ya sinsice hazırlanan bir planın başlangıcı...

Ya da Kıbrıs'ta 74'den beri çizilen ve bir çok derin anlamda yer bulan sınırın yıkılışı olarak görecektir...

Kıbrıslı Türkler artık özgürce adanın her yerine gidebiliyorlar...

Özgürce istediklerini yapabiliyorlar...

Ama sadece gece yarısına kadar...

Bir Sinderella masalı gibi!!!

Bunun getirisi ve götürüsü ne olur, bilinmez...

Sınır kapısının açılması bir çok sorunu da beraberinde getirdi.

Gerçekten Kıbrıslı Türkler özgür mü oldular?

Ellerindeki pasaportla Fransa'ya, Almanya'ya gitme hakkına da sahip oldular mı?

Yoksa, yine adanın içerisinde sıkışık kaldılar mı?

Akılları kurcalayan sorulardan en büyüğü, Denktaş bu kararı niye alsın?

Bu işin altında ne var?

Ne planlanıyor...

Esas olan, temel bir anlaşmaya varmak değil miydi?

Kıbrıs'ta bir anlaşma olmadan, sınırı geçmenin ne anlamı vardı?

Kıbrıslı Türklerin en büyük sorunu ne idi? Özgürlük...

Dünya ile birleşmek, bütünleşmek...

TC işgalinden kurtulmak...

İktidarı halk olarak ele alıp, kendi demokratik, ve doğrudan demokrasiye dayanan iktidarını kurmak...

Peki şimdi ne olacak?

Denktaş'ın sınır açma politikası ile asıl hedefin, esas planlananın ne olduğu kestirilememekte...

Her şeye hazırlıklı olmalı...

Birinci amaç, kuzeyde mevcut rejim karşıtı muhalefeti bastırmak...

İkinci olarak akıllara gelen en önemli nokta ise, bir daha eylem yaparsanız, sınırı kapatırım ha!!!

Buna fırsat vermemeli...

Bu Memleket Bizim Platformu durmalı...

Halk mücadeleye devam etmeli...

Sınırları açma politikası halkı sindirme politikası olarak algılanmalı mı?

Bence şimdilik öyle görünüyor...

Rejim bu kadar çabuk düşmez...

Pes etmez...

Kıbrıs halkı olarak ortak mücadele şekilleri geliştirilmeli...

Rumlar ile Türkler arasındaki işbirliği sadece ziyaretler çerçevesinde değil...

Kıbrıs'ta bir çözüm ekseninde de incelenmeli...

İşçilerin emekçilerin cephesinden de konu ele alınmalı...

Siyasi partiler halkın güvenliğini ve de mücadelesini örgütleyecek önlemler hakkında çalışmalı ve de buna kafa yormalı...

Mevcut koşulları egemenlere teslim edemeyiz...

Sınırlar açıldı, Denktaş pes etti demek...

Yanılığdan başka bir şey değildir...

Bu rejimi iyi tanıyanlar bunu bilir...

Bu rejimi iyi tanıyanlar kolay pes etmeyeceğini de bilir...

O halde yapılması gereken...

Asgari kazanımlar çerçevesinde, mevcut koşullarda nasıl mücadele edileceğini, mücadele şekillerinin ne olması gerektiğinin belirlenmesidir...

Kıbrıslı Rum, Türk, Maronit, Latin, Ermeni devrimcilerin üzerinde kafa yorması gereken en önemli nokta budur...

Sistem her ne planlıyorsa planlasın...

Biz her zaman, öncü bir cephe olarak buna hazır olmalıyız...

Mücadeleye devam...

Egemenlerin kalesi hala daha orada...

Ve henüz barış anlaşması imzalanmadı!

İngiltere Gündemi

Arif Bektas

Blair niye istifa edecekti?

İngiltere Başbakanı Tony Blair, 18 Nisan'da The Sun gazetesine yaptığı açıklamada, Irak'a saldırıdan iki gün önce parlamentoda yapılan oylamayı kaybetmesi durumunda istifaya hazırlandığını ve bunu ailesi ve başbakanlık konutundaki yetkililere bildirdiğini söyledi. Blair'in açıklamasında, "İşler her zaman mükemmel gitmeyebilir, bazen de anlaşılabilirsin" sözleri oldukça ilginç. Sanki, Blair'i istifaya zorlayan, basit bir anlaşılama imiş. Halk Blair'i anlayamamış.

Koca Irak gibi bir ülkeyi yerle bir eden, binlerce insanı katleden, onbinlercesini de yaralayan, sakat bırakan ve İngiliz halkının karşı olmasına rağmen bütün bunları yapan Blair hep yalan söyledi. İstifa gerekçelerini açıklarken de. Yalan söylemesinde aslında

bir terslik yok. Bu haydutun doğru konuşmasına şaşımak lazım.

Blair yalan söyleyebilir, fakat biz doğruları aktaralım ki herkes doğruyu öğrensin. Savaş öncesi Blair'in yalan üzerine yalan söylemesi, sokaktaki İngilizler tarafından da anlaşıldı. Meseleye dair her yorum yapan kişi, "Blair yalan söylüyor" diyor. Bush, ilk kez "rejim değişikliği" dediği zaman, Blair, "Hayır bizim öyle bir hedefimiz yok. Bizim derdimiz kitle imha silahları ile. Terörizme destek veren bir diktatörle" diyordu. Günün sonunda böyle olmadığı anlaşıldı.

"Asıl hedef petrol mü?" diye soran bir televizyon sunucusuna, "Hayır, ama petrolü Irak halkının yararına kullanmak istiyoruz" diyordu. Geline aşamada, işgal güçleri, Irak'ta bütün bakanlıkları bombaladı, sadece Petrol Bakanlığı'nı bombalamadı. Irak halkının güvenliğinden önce petrol kuyularının güvenliğini sağladılar.

Sadece savaşa dönük değil, içeride de Blair yalan söylemeye devam etti. "İngiltere'de gelir vergisine zam olmayacak" dedi. Savaş bütçesi dayattığı gibi, zam da yapıldı. Yalan söyleyen bakanlarının

yalanları ortaya çıkınca, Blair yarım daire dönerek bakanlarına sahip çıkmadan istifa etmelerini istedi.

ABD ile bütün konularda tam bir mütabakata vardıklarını her fırsatta söylüyordu. Fakat, ortaya çıkan bir diğer gerçek, Amerikalı şirketlerle İngiliz şirketlerinin Irak'taki ihaleler konusunda çatıştığı ve Blair'in de bu konuda oldukça sıkıntılı olmasıdır. İngiliz şirketlerine inşaat ihalelerini bile koklatmak istemeyen ABD'li şirketler onyıllardır ellerine geçen fırsatı kimsese kaptırmak istemiyorlar.

Blair, Avusturalya asıllı ve dünyada en büyük medya tekelerinden birine sahip olan Rupert Murdoch'un gazetesi The Sun'a verdiği demeçte, "bazı işlerin ters gidebileceğini" söylüyor. Aslında Blair açısından ters giden o kadar şey var ki; doğruları konuşmadığı ve halktan gizlemek istediği için, işi basit bir "anlaşılamama" indiriyor ve böyle yansıtmak istiyor. Irak halkının kanına girmiş bu haydut, haklıymış da "aptal" halk anlamamış.

Halk her şeyin farkındaydı. Tarihte hiç görülmemiş büyüklükte, 2 milyon kişi

sokağa çıktı. Yine tarihte hiç görülmemiş düzeyde 139 milletvekili ile, üstelik iktidar partisinden, yani Blair'in partisinden Blair'e başkaldırı oldu. Binlerce gösteri ve toplantı ile tarihin en çok eylemi Blair'in icraatlarına karşı yapıldı. Tarihte görülmemiş düzeyde, Blair'in partisi İşçi Partisi'nden en çok ve hızlı bir şekilde istifalar yaşandı. Sendikalar, yine en çok bu dönemde partiden koptu ve gerçek bir işçi partisi ihtiyacından söz etmeye başladılar. Kaldı ki, sendikacılar ve bir çok İşçi Partili milletvekili, partiyi ele geçirmek ya da yeni bir parti kurma fikrini öne sürüyorlar.

Evet, Blair'in istifayı düşünmesinin arkasında asıl olarak bu sebepler yatıyordu. Savaş borazanlığı yapan bir medya kuruluşunu tercih ederek demeç veren Blair, partisinin dağılma ile yüz yüze gelmesi, sendikacıların ve milletvekillerinin başkaldırması, halkın partiye ve hükümete güveninin kalmaması nedeniyle istifaya hazırlanıyordu. Savaş başlamadan iki gün önce parlamentoda yapılan oylamayı kazanan Blair, geçici bir nefes aldı. İstifadan da vazgeçti. Blair'in işi bitmiş değil. Sadece dış politikada değil, iç politikada da daha zor günler geride. Bakalım bu sefer Blair dayanabilecek mi?

Sınır kapılarının açılması ile başlayan Güney'den Kuzeye, Kuzeyden Güney'e geçişlerde, Kuzey'e geçen Rumlara, kapıların açılması ve Kuzey ile ilgili izlenimlerini ve görüşlerini sorduk

Theberos Garagandilos "Bana bir hafta önce böyle bir şey söyleselerdi inanmazdım"

Tovle Yorgiyu 1974'te 38 yaşında iken doğup büyüdüğü yer olan Lefkoşa'dan ayrılmış, 29 yıl sonra ilk kez geldiğini söylüyor. "29 yıl önce bıraktığım evimi ve köyümü merak ettiğim için gidip evime baktım, evimde geniş bir aile oturuyor ve çok da iyi bakmışlar, ve ben turist olarak geldim evime bu bana çok acı geldi, çok maraz ettim. Benim eşim 74'den önce telekomünikasyonda çalışan bir işçi idi, zengin değildik biz ve buradaki evimi çok zorluklarla yapmıştım, daha içinde oturmadan savaş çıktı ve bırakıp gitmek zorunda kaldık. Ama her şey rağmen ölmeyen önce evimi görebildim, bu beni mutlu etti. Bizim Türklerle hiç bir problemimiz yok, biz kardeşiz ve birlikte oturmak isteriz. Artık çözüm ve barış olsun isteriz" dedi.

Theberos Garagandilos 74 öncesi Lefkoşa Alayköy'de oturan ve İngiliz üssü NAFİ'de barmen olarak çalışan bir Rum. 46 yaşında ayrıldığı köyüne 29 yıl sonra ilk kez geliyor. "Ben şimdi Güney'de kalan Lefkoşa'nın Laca bölgesinde göçmen evlerinde oturuyorum. Buraya geldiğimde de NAFİ'de çalışmaya devam ettim 1980 yılında



savaş karşıtı görüşlerim yüzünden İngiliz tarafından işten atıldım. Çok zor günlerdi yaşananlar, geçirmek için inşaat işinden tutunda tuvalet kuyusu temizlemeye kadar çok değişik işlerde çalıştım. Benim burada zeytin bahçelerim, evim ve arsalarım var. Şu andaki değerleri 50 bin Kıbrıs Lirasına (bir Kıbrıs Lirası 3.200.000 TL.) eşit olan arsalarım boş duruyor öyle, zeytin bahçelerimi kurutmuşlar, evimi harabe gibi kullanmışlar, bütün bunlara rağmen evimde oturan Türkiyeli insanlara, bu evi tamir etmezseniz birgün çöker, çocuklara ve hepinize yazık olur dedim."

Kapıların bir gün ansızın açılacağını düşünmüş müydünüz? Nasıl değerlendiriyorsunuz?

"Bana bir hafta önce böyle bir şey söyleselerdi inanmazdım. Geçişlerde Türk tarafın işlem yapan polisler çok yavaş hareket ediyor ve işlemler uzuyor ama birlikte yaşanacağını göstermek için bu iyi bir fırsattır. Türkiye'nin askeri adayı böldü, şimdi görsünler birlikte yaşamak isteyen halkı ve oturup anlaşsınlar Kuzey ile Güney'i yönetenler ve rehabilite etsinler."

Bu durum çözümü yakınlaştırırsa, çözüm gerçekleştiğinde hangi bölgede yaşamak

istersiniz?

"Köyüme gelmek isterim tabi, burada 12



ev yapacak arsam var benim, ama Türkleri oturdukları yerlerden çıkarıp evsiz bırakmak gerekir. Yeni evler yapılınsın ve insanlar otursun. İnsanlar buralarda nasıl yaşıyor Denktaş, yıkılmak üzere olan evlerde kalmalarına neden izin veriliyor, bunlar yanlıştır. Ben gelip buradaki mallarımı alsam çocuklarımın ve torunlarımın hayatı garanti olur, ama diğer insanları, yani buralarda oturanları incitmeden bir çözüm bulunursa köyüme gelmek isterim" dedi.

Dinos Eymamidis 74 öncesi de şu anda yaşamış olduğu Lefkoşa'nın güneyde kalan bölümünde yaşıyor. Eşi Angelika ise kuzeyden güneye geçen göçmenlerden.

Angelika ile köyünü birlikte dolaştık. Angelika müzik öğretmeni, ilkokul yıllarında köyünden ayrılmış ve 29 yıl sonra köyünü ilk kez görüyor. Oldukça sıcak ilişkiler kurmaya çalışan Angelika, bırakıp gittikleri evlerinde şu anda oturan Türkiyelilere çok sıcak davrandı ve evin her yerini gezdikten sonra "buralar artık sizlere ait, yaşadığınız yerlere iyi bakın, bizler kardeşiz, sınırlar olmadan yaşayalım ve egemenlere karşı durup savaşların olmasını isteyelim" dedi. Angelika yanında getirdiği çikolataları evin çocuklarına dağıttı ve paskalya çöreklerini de evde ki hanımlara verdi.

Eşinin kuzeyde kalan köyünü ziyaret için eşi ile birlikte Lefkoşa'ya gelen Dinosa'nın yakasında Türkçe yazılı "Irak'ta Savaşa Hayır" rozeti dikkatimizi çekti. Dinosa kapıların açılması hakkındaki görüşlerini sorduk.

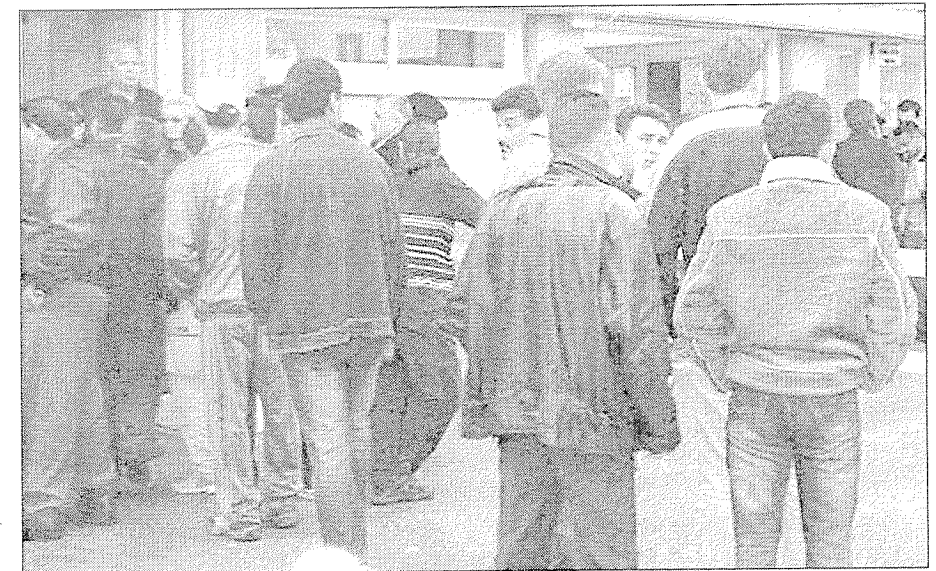
Dinos, "ben 20 Temmuz 1974'te askerliği bitirip terhis olacaktım ki hareket başladı ve 2 yıl daha asker olarak orduda kaldım, zor ve acı günlerdi yaşananlar. Bu gün ise tarihi bir süreçten geçiyoruz, her iki tarafında birbirleri ile ilgili gerçekleri öğrenebilmeleri açısından önemli bir süreç. Her iki tarafında yıllardır yaşatmaya çalıştığı sahte şövenizm çökmek üzere, iki tarafında halkın birbirlerinden alıp veremedikleri yok. Ben GİRNE'ye gidip rahatca yemeğimi yiyebiliyorum ve hiç korkmadan gezip dolaşıbiliyorum, yaklaşık 40 bin insan buraya geçiş yaptı ve hepsi memnun döndüler. Almanya'da Berlin duvarının yıkılıp kapıların açılmasından sonra Doğu Almanya'dan batıya hızlı geçişler yaşanmıştı, bizim burada ise tersi yaşanıyor. Biliyorsunuz

ki Güney Kıbrıs ekonomik yönden Kuzeyden çok daha iyi ve Güneydekiler Türklerin daha fazla geçiş yapacaklarını sanıyorlardı ama yanlışlar, Güneyden 4 günde 40 bin insan geçiş yaptı Güneyi yönetenler şaşırıp kaldılar.

Biz halk olarak işçi sınıfının birlik ve dayanışma günü olan 1 Mayıs'ı birlikte yapabilme şansına sahip olduk. Sınırdaki gördükleriniz burjuvalar ve küçük burjuvalar değil çalışanlardır" dedi.

Sizinde bildiğiniz gibi buradaki bazı örgütler şu anda iktidarda olan komünist AKEL partisine 1 Mayıs'ı birlikte kutlama çağrısı yaptılar. AKEL bunu kabul etmedi ve çoğunluğunu AKEL cilerin oluşturduğu güneyin en büyük işçi sendikası olan PEO'da kabul etmedi, bunu nasıl değerlendiriyorsunuz?

"Bu süreç AKEL için sürpriz oldu. AKEL ikiye bölünmüş durumda, bir grup Kuzeye gidin derken diğer grup bunun doğru olmadığını savunuyor ve halka gitmemesi yönünde çağrı yapıyor ama gördüğünüz gibi insanlar saatlerce kuyrukta beklemelerine rağmen buraya gelmekten vaz geçmiyorlar. Halkın hareketliliği kapıların gidişini şekillendirecek. Dün yaklaşık 1000 kişi kuzeyde kaldı, kimlik beyan etmeden geçen insanlar-



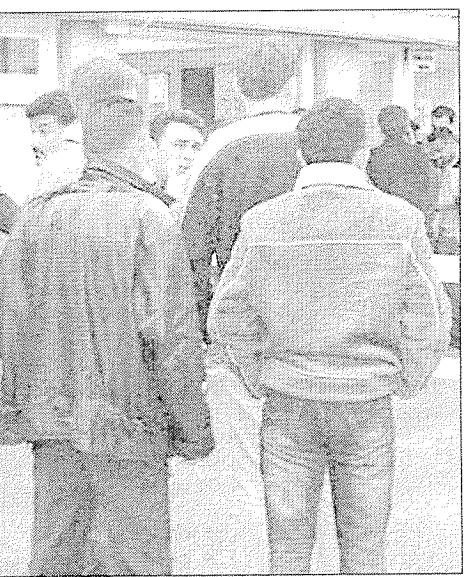
da var, şimdi her şey çöktü, kameralarımızla askeri bölgelere bile girebiliyoruz, bu halkın gücüdür ve durdurulamaz. Yaklaşık 4 aydır kuzeyde verilen kavgayı Rumlar yanlış değerlendirerek Türkleri yanlış anladılar, Türklerin Rumlarla yaşamak istediklerini savunduklarını zannettiler ama durumun böyle olmadığını bu geçişlerde anladılar. Türkler güneye gelip orada yaşamayı değil, birlikte barış içinde yaşamayı istiyorlar.

AKEL şu anda bir çelişki yaşıyor, hükümet oldukları için açık tavır koyamıyorlar, şu andaki sert tavrılarını yumuşakça değiştirme yolundalar. Güneyde Irak savaşı karşıtı oluşturulan "Savaş Durdurun Koalisyonu" Kıbrıs Türk halkı ile birlikte 1 Mayıs'ı sabah güneyde akşamda kuzeyde kutlamak istiyor. Bu koal-

isyon benimde üyesi olduğum Ergadiği Dimokredia, (İşçi Demokrasisi) yeni Kıbrıs partisi, İnti Meidya, çevre örgütleri ve öğretmen öğrenci örgütlerinden ve küçük grupların birliğinden oluşan iki toplumlu gruplarında içinde yer aldığı bir koalisyon.

Kapıları açma kararını Ankara'nın verdiği ni düşünüyor musunuz, sizce neden böyle bir karar alındı?

Türkiye'den baskı gelmiş olabilir ama bana göre Kıbrıs Türklerin mücadelesi belirleyici oldu. Denktaş ve Ankara baktılar ki adeta patlamaya hazır bir kazan var karşılarında, bu kazana bir delik açıp hava almasını ve patlamamasını sağlayalım diye düşünerek bu kararı aldılar. Kıbrıs Türk halkının yükselen mücadelesini pasifletirmek ve gündemi değiştirmek için aldılar bu kararı. Eski düşünceler değişti, Rumlar gelip burada yer almak isterlerdi ama şimdi herkes yerinde kalmak istiyor, Rumların çoğu buralara geri dönmeyecek. AB'ye girişten sonra Denktaş'ın yapacağı bir şey kalmadı. Problemlerin çözümü halktadır, Denktaş'ın elinde değil. Ben ve ailem buraları ziyaret etmeye gelebiliriz, eşimin köyüne gidip gelebileceğim artık hiç bir şey eskisi gibi olmayacak, sistem değişmek zorunda."



Kapılar açıldı ama sorun çözülmüş değil, statüko devam ediyor, Kıbrıs sorunu nasıl bir çözüme kavuşmalı?

"ABD ve İngiltere'nin istediği çözümsüzlük halk tarafından asılacak. Denktaş, Papadopoulos ve Simitis'in çözmek gibi bir niyetleri yok, hiçte olmadı. Yunanistan ve Türkiye burada problemler yaratarak, ekonomiyi ellerine alarak baskı unsuru oluşturuyorlar. Ben birleşik ve Demokratik bir Kıbrıs istiyorum, Rum ve Türk işçi sınıfı ile birlikte yaratacağıız bir Kıbrıs.

Barışı burjuva partiler değil, halk getirecektir. Irak savaşında olduğu gibi savaşlarda her zaman halk acı çeker ve çocuklar ölür, artık çocuklarımız ölmesin ve dünyaya barışı bizler getirelim.

KSP, BARIŞ CEPHESİ VE SEÇİMLER!

Londra A. ONAL
Mektubu

Burjuva Hukuku ve İngiliz Emperyalizmi

17 Nisan 2003'te İngiltere'de Stevens Raporu'nun bir bölümü yayınlandı. Bu rapor İngiliz emperyalizminin Kuzey İrlanda'da hukuk dışı eylemlerinin boyutunu (belki de buzulun ucunu) gösteriyor.

İngiliz Emperyalist hükümeti Kuzey İrlanda'da bazı avukatların IRA'ya sempati duyduklarını ilan ettikten iki hafta sonra Avukat P. Finucane Belfast'taki evinde ailesinin önünde kurşunlanarak öldürüldü. Kuzey İrlanda Polisi katili 'yakalayamadı'. Oysa Stevens Raporu, katillerin polis tarafından bilindiğini ve polis ajanı olduğunu söylemektedir.

İngiliz emperyalist burjuvazisi insan haklarından, hukuktan söz ederken kendi kapılarının eşiğinde hukuk tanımadıkları ortaya çıkıyor. Yani burjuvazi hukuku hasımlarını ezmek için kullanırken hukuk dışı uygulamalardan da geri kalmıyor.

Avukat Finucane ve öğrenci Brian A. Lambert'in sektör bir şekilde öldürülmesi, İngiliz Askeri ve Polisi'nin Kuzey İrlanda'da hakimiyetini devam ettirmek için suçsuz insanların öldürülmesini dahi göze aldıklarını gösteriyor Stevens Raporu.

Batı Avrupa demokrasisine hayran kalan arkadaşlar bize 'adalet yerini buldu' diyecekler...

Oysa bu olaylar tam onbeş yıl önce cereyan etmiş, Stevens her defasında bu durumu araştırmaya gittiğinde 'pek birşey' bulamamıştı veya 'ofisinde yangın çıkarak evrakları yanmıştı' veya tutuklamaya karar verdikleri kişiler tutuklanacakları gün 'ortadan kaybolmuşlar' ve daha sonra 'teröristler tarafından öldürüldükleri' ortaya çıkmıştı.

Tüm bu durumlar böyle olunca Stevens Raporu neden bu günlerde yayınlandı?

İngiliz emperyalist hükümeti, IRA ile Kuzey İrlanda'da bir ilerleme kaydetmek için kendisinin 15 yıl önceki kirli çamaşırlarını ortaya sermekten çekinmedi. Çünkü karşılığında IRA'dan başka şeyler elde edeceğini biliyordu. İkinci olarak, Kuzey İrlanda'da bu olayların 15 yıl önce cereyan etmesi ve bugünlerde ateşkes ortamının olması, İngiliz kamuoyunda pek sansasyon yaratmıyor. Herkes Irak savaşı ile meşgul olurken raporu da 'Tavsiyeler' şeklinde yayınlayarak daha sonra çıkacak raporun etkisini azaltmış oldular.

Batı Emperyalist Burjuvazisi bir taraftan İnsan Hakları'ndan söz ederken diğer yandan geri bırakılmış ülkelerdeki rejimler gibi insanlık ve hukuk dışı uygulamalardan geri kalmıyor. Ne de olsa bu geri bırakılmış rejimler Batı emperyalizminin öğrencileri ve emperyalist rejimin koruyucularıdır.

Batı Emperyalist Demokrasisine hayran olanlara duyurulur!

GELİŞTİRMEYE VE BARIŞA KADAR AZİMLE, BİRLİKTE MÜCADELE ETMEYE DAVET EDERİZ.

Bu, burjuva şartlarda ve pratik olarak doğrudan demokrasinin halkımız tarafından uygulanışıdır. Halkımızın siyasi iradesine saygılı olan partimiz, bu mitingde yer alan tüm örgütleri ve bireyleri de halkımızın siyasi iradesine saygı göstermeye, ve önümüzdeki dönemdeki siyasi faaliyetlerini bu deklarasyona uygun olarak yürütmeye çağırılmaktadır.

Gerek anlaşmayı imzalamayarak, gerek referandumu red ederek, gerek halkımızın kendi çabalarıyla referandum yapmasını zorla önleyerek, baba-oğul Denktaşlar, Eroğlu ve Türkiye tarafından ayaklar altına alınan bu siyasi irade, doğrudan demokrasinin halkımız tarafından uygulanışı, kendine yeni açılımlar, bu güçler tarafından engellenmesi imkansız olan açılımlar bulmalıdır.

Hepimizin bildiği gibi, Irak halkının üstüne bombalar yağdıran Amerikan-İngiliz barbarları bile demokrasiden bahsetmektedirler. Kendilerini, ve de kendilerine uşaklık edenleri iktidarda tutan temsili demokrasiden bahsetmektedirler. Yine hepimiz biliyoruz ki, Kuzey Kıbrıs'ta da seçimler üzerinden temsili demokrasinin uygulandığı iddia edilmektedir. Bu çerçevede en geç bu yılın Aralık ayında Parlemonto seçimleri yapılmak zorundadır.

Halkımızın siyasi iradesini, doğrudan demokrasiyi uygulayarak ortaya koyduğu yukarıda ki deklarasyon, bu iradenin ilan edildiği mitingde katılan tüm parti, örgüt ve bireylerin, tüm barış cephesinin, bu seçimlerdeki ortak platformunu oluşturmak zorundadır. Bu seçimler, bu deklarasyonun bir kere daha hep birlikte ilan edilmesinin, halkımızın doğrudan demokrasiyi uygulamasının bir aracı olmalıdır.

Bu amacı elde etmek için, halkımızın iradesine saygılı olan tüm barış cephesi güçleri, birliklerini asla bozmadan, deklarasyondaki beyandan bir adım bile şaşmadan, bu deklarasyonu ortak platformları ilan ederek, bu seçimlere hep birlikte girmelidirler.

Bugünlerde Mustada Akinci ve CTP'li yoldaşların barış cephesindeki tüm partilerin seçimlere ayrı ayrı girmesini önerdikleri duyumunu almaktayız. Aynı zamanda da CTP'li yoldaşların herkesin CTP çatısı altında seçimlere katılmalarını önerdiklerini duymaktayız. Yoldaşlar, ilk önce bu konuda karar almalıdırlar. Seçimlere barış partisi partilerinin (bizce parti olmayan örgütlerimiz-yayınlarımız da bu seçimlerde temsil edilmelidirler!) ayrı ayrı girmesini mi savunuyorlar, yoksa CTP çatısı altında bir Barış ve Demokrasi Cephesi olarak girmesini mi? Bunların ikisi bir arada savunulamaz. Birincisi bölücüdür. Barış hareketini, barış cephesini bölmeye hizmet eder. İkincisi, ancak ve ancak CTP yönetimi bölücülük yapmak isterse bölücü olur, yoksa birlik aracı olarak uygundur.

Bizim partimiz seçimlere bu deklarasyon temelinde, her partinin, örgütün vb., kendi adı ve örgütü ile yer aldığı ortak bir Barış Cephesi Partisi, ortak bir Barış Cephesi Bloğu olarak katılmasının en doğrusu olacaktır, bunun hazırlıklarına derhal başlanması gerektiği kanısındadır. Bu barış cephesi partisinin, bu bloğun CTP olmasına

hiçbir itirazı yoktur. Yeter ki CTP bu barış cephesi partisi, bu barış cephesi bloğu olarak hareket etmeye siyasi ve örgütsel olarak hazırlansın. Bu konudaki somut önerilerini ortaya koysun. Diğer partiler, diğer yayın organları, diğer örgütler ve örgütsüz önemli şahsiyetler bu seçimlerde CTP çatısı altında nasıl yer alacaklardır? Seçim alanlarının ve seçilecek milletvekilleri adaylarının tespiti nasıl ayarlanacaktır? Ülkenin dört bir tarafında, özel olarak seçimler için, bu deklarasyon zemininde oluşturulması gereken örgütlenme CTP çatısı altında nasıl şekillendirilecektir? CTP'nin kabul lenemediği, ama barış cephesinin parçası olan, olması gereken kişi, örgüt, yayınlar bu CTP yapılmasında nasıl yer alacaktır? Bu tür sorunlar acilen cevaplandırılmalıdır.

Bizim partimiz ilk başta CTP, sonra TKP olmak üzere barış cephesinin tüm parti, örgüt ve bireylerine bu konuda bir karara varmak için Mayıs ayı sonuna kadar süre tanımaktadır. Mayıs ayı sonunda, şu veya bu yapılmada, ama mutlaka deklarasyon temelinde seçimlere ortak bir örgütlenme altında girmek konusunda tavır takınmayan, bu konuyu geçiştiren, böylece barış hareketinin halkımız tarafından kendisine yüklenen siyasi görevini yerine getirmekten kaçınan, yani tipik-kisnin aynıysa olarak baba-oğul Denktaşlar, Eroğlu ve Türkiye gibi davrananları teşhir edeceğiz. Birliğin bittiğini, halkımızın doğrudan demokrasi uygulayarak beyan ettiği taleplerinin bu partiler, yayınlar, örgütler, bireyler tarafından ayaklar altına alındığını ilan edecek, ve onları teşhir edeceğiz. Barış ve Demokrasi Cephesi'nin deklarasyon temelinde seçim için birlik oluşturmaya, bu birlik etrafında ülkenin dört bir tarafında örgütlenmesine karşı çıkan, bunun gerçekleşmesine zarar veren, bunu şu veya bu şekilde imkansızlaştıran, ve hatta zorlaştıran her bir parti, örgüt, yayın ve bireyin teşhir ve tecridi herkesin görevi olmalıdır.

Ne diyoruz? Seçimlere Kuzey Kıbrıs'ın her bir köşesinde örgütlenmiş olarak hep birlikte katılalım. Zafer elde edelim. Baba-oğul Denktaşlar, Eroğlu ve Türkiye yönetimini seçimlerde hezimete uğratalım. Ve görelim bakalım nice olursa olsun. Görelim bakalım baba-oğul Denktaşlar, Eroğlu ve Türkiye ne yapacaklar!

Yok bu imkanı şu veya bu parti, şu veya bu sendika, örgüt, yayın önderi nedeniyle yitirirsek, bu sefer de onları yerle bir etmek için ne gerekirse o yapılacak, barış cephesinin birliğine, yeni örgüt türleri oluşturarak gelişmesi ve gerçek bir güce kavuşmasına mani olanları bu seçimlerde hezimete uğratacağız. Kaybımız ne olacaktır ki? Koskoca bir hiç. Kazancımız ne olacaktır: bu içimizdeki hainlerin bizleri bir daha oyalamasını imkansız kılmak! Onları siyaset sahnesinden silmek için güçlü bir adım atmak!

Herkes saflarını belirlesin. Ya Barış ve Demokrasi Cephesi taraftarısınız, ya da bozguncu, bölücü, halkımızın iradesinin düşmanı, demokrasinin gelişip serpilmesinin değil, daraltılıp yenilgisinin taraftarı! Baba-oğul Denktaşlar, Eroğlu ve Türkiye'nin iktidarının koruyucusu!

Bizim partimiz bilgisayarlar tarafından kontrol edilen, devinimini elektrikten elde eden makinalarla üretimi, tam otomatik üretimi, bugün teknik olarak mümkün olan bu üretim ve dağıtım türünü ülkemizde inşa etme önderliğini üstlenmektedir. Bu başarıldığında sadece üretim ve ürünlerin dağıtım faaliyetleri değil, aynı zamanda tüm sosyal faaliyetlerimiz merkezi bilgisayarlara bağlanmış olacaktır. Böylece her bir birey de bilgisayarlara bağlanmış olacaktır. Tüm bu kontrol aracı olarak bilgisayarlar ülke çapında, enternasyonal çapta bir bilgisayarlar ağı-internet- oluşturacaklardır. Dolayısıyla da her bir vatandaşın, ülkenin, dünyanın her bir sorunu hakkında ve sürekli olarak fikir belirtme, karar verme imkanı doğacaktır. Bu yönetim tarzına doğrudan demokrasi diyoruz. Bu yönetim tarzı temsili demokrasinin, bizi temsilen bireylerin seçtiği temsili demokrasinin sona ermesi demektir. İsterse bu temsili demokrasi tarzı, temsili demokrasinin en radikal, en demokratik şekli olarak Sovyetik demokrasi olsun. Temsili demokrasi son bulacak, doğrudan demokrasi başlayacaktır. Doğrudan demokrasinin başlangıcı da, insanın insan tarafından yönetilmesinin, yani devlet örgütlenmesinin sonunun başlangıcı olacaktır.

İşte bizim partimizin böylesi radikal bir yönelimi vardır.

Burjuvazinin hakimiyeti şartlarında elde edilmesi imkansız olan bilgisayarlar üzerinden doğrudan demokrasi, burjuva şartlarda, Antik Çağ'ın Atina'sında uygulandığı şekilde karşımıza çıkabilmektedir. Kuzey Kıbrıs'ta bu olguyu gördük!

Halkımızın hemen hemen tümü bir meydanda toplandı, ve tüm katılımcı örgütler ve bireyler adına Türk-Sen Genel Başkanı Önder Konuloğlu tarafından okunan aşağıdaki şu deklarasyonu oylayarak kabul etti:

"BİZLER KIBRIS TÜRK TOPLUMUNUN ÇOK BÜYÜK BİR ÇOĞUNLUĞU OLARAK TÜM DÜNYA KAMUOYUNA ŞUNLARI AÇIKLAMAK İSTERİZ:

1. KIBRISTA KALICI, GÜVENLİ VE SÜREKLİ BİR BARIŞA ULAŞANA KADAR MÜCADELE ETMEYE DEVAM EDECEĞİZ.

2. BM GENEL SEKRETERİ SN KOFİ ANNAN'IN SUNDUĞU PLAN KIBRISLI TÜRKLERİN ÇIKARINA OLDUĞU KADAR, TÜM SİYASİ TARAFLARIN KABUL EDEBİLECEĞİ BİR İÇERİĞE SAHIPTIR. ANNAN PLANI HEMEN KABUL EDİLMELİDİR.

3. DENKTAŞ, KOPENHAG ZİRVESİNDE GEREK TÜRKİYE'NİN GEREKSE KIBRISLI TÜRKLERİN HAKLARINI ZARARA UĞRATMIŞTIR, BÜYÜK BİR FİRSAT KAÇIRILMIŞTIR, HEMEN İSTİFA ETMELİDİR.

4. DENKTAŞ'IN KIBRISLI TÜRKLERİ TEMSİL ETMEDİĞİNİ, TEMSİLİYETİNİ KABUL ETMEDİĞİMİZİ TÜM DÜNYAYA DUYURURUZ.

5. KIBRISLI TÜRKLERİN ULUSLARARASI ALANDA VE GÖRÜŞMELERDE TEMSİLİYETİNİ SAĞLAMAK ÜZERE, BARIŞ TARAFTARLARININ ACIL ÖNEMLER ALMASINI VE GEREKLİ BOŞLUĞU HEMEN DOLDURMASINI DUYURURUZ.

6. BARIŞ TARAFTARI TÜM SİYASİ PARTİ VE ÖRGÜTLERİ, BARIŞA KADAR ORTAK EYLEM YAPMAYA, BİRLİKTE DAVRANMAYA, DAYANIŞMAYI

Gençlik... Gençlik... Gençlik... Gençlik... Gençlik... Gençlik... Gençlik... Gençlik...

Soru

Ankara-Denktaş-Asker, sınırı açarak ne yapmayı planlıyor?

Hazırlayan: Evren MANER

Polemik

Şimdi Kıbrıs sorunu çözüldü mü? Serbest dolaşımı kabul etmiyorum diyerek masadan kaçan Denktaş, Kıbrıslı Rumlarla Türkler bir arada yaşayamaz diye Kliridis'i Annan ile masada yalnız bırakan Ankara, neden sınırı açmak istesin ki?

Üniversite Günlüğü

Bugün güneye gittim. Biraz tuhaf bir duygu. İnsanın kendi ülkesinde gezmesi. Lefkoşa'da, kendi, doğduğu şehirde, kaybolmak...

Bilgi Çağı, Yeni Barbarlık

Uzun süre direndikten sonra artık kabul etmek zorundayım: Evet, bir Bilgi Çağı'na girdik. Ama bu yeni bir aydınlanmaya değil, bir yeni barbarlığa açılıyor.

Bilgi ve iktidar
"Yeni Ekonomi", "Teknolojik Devrim" konularını tartışırken, teknolojinin, toplumu iktidar ilişkilerini vb. değiştirmek için değil sürdürmek için üretildiğini, seçildiğini ve finanse edildiğini savunmuş, teknoloji nötrdür saptamalarına karşı çıkmıştım. Ama bu karşı çıkışında bile evrimci bir iyimserliğin gizli olduğunu ayırdına vardım. II. Irak Savaşı'nı izlerken. Durum çok daha vahim aslında.

Teknolojinin, özellikle de dijital, bilişim ve iletişim teknolojilerindeki gelişmelerin gerçek karakterini, işlevini görebilmek için bu evrimci perspektifin de ötesine geçip Foucauld'un yaptığı katkılardan da faydalanmak gerekiyor. İzle/denetle, disiplin altına al ve cezalandır! Bugün teknolojik gelişme giderek bu üçlüye göre işliyor; demokrasiye, insan yaşamına ve insanlığın ortak mirasına duyarsızlığa yol açan bir barbarlığa yol açıyor.

Teknoloji ve savaş
Financial Times'da Richard Tomkins'in vurguladığı gibi, teknolojik gelişmeye bir sınır getiren kâr/zarar hesapları savaşla birlikte ortadan kalkıyor. Bu yüzden en kötü koşullarda bile en hızlı teknolojik gelişmeyi üretmeye devam eden tek sektör silah sanayii (16/04). Gerçekten de radar, jet motoru, roket, nükleer enerji, II. Dünya Savaşı sırasında, uzay yarışı, casus uydular Soğuk Savaş sırasında üretildiler. İnternet, Pentagon'un haberleşme gereksiniminden kaynaklanmadı mı? Bugünkü uydu TV kanalları, casus uyduların çocukları değil mi? Masa üstü bilgisayar belki özel girişiminin buluşu ama, en hızlı, en kapasiteli mikro yongalar (chip) yine önce askeri teknoloji tarafından kullanılmıyor mu? Örneğin akıllı bombalarda, "ağa bağlı" ordular oluşmasında... Ve giderek özel yaşama burmunu sokan "bilgi işlem sistemleri"... Herkesin fişlenmesi, sokakların kapalı devre TV kameralarıyla izlenmesi, bu kameraların otomobil plakasından insan yüzünü okumaya kadar uzanan özellikleri, ses tanı-maya, ona göre izlemeye başlayan dinleme

sistemleri... Daha büyük çaplı olarak dev kulak (Echalon), FBI'nın tüm elektronik postaları hızla okuyabilen Carnivour programı, Foucauld'un anlattığı Panoptikon'a (tüm mahkûmların, onlar farkında olmadan sürekli izlenmesine olanak veren tutukevi tasarımı) benzemiyor mu? II. Irak Savaşı'nda, gece görme sistemleri, casus uydular, tüm kentleri gündüz gibi aydınlatan paraşütlü ışıdaklar ülkeyi bir Panoptikon'a çevirmedi mi?

Denetle, cezalandır
Orwell'in 1984 adlı romanında, evlerdeki TV ekranları iki yönlü işler. Siz tanımadığınız düşmanlara karşı hiç "bitmeyen" bir savaşı izlerken, birileri de sizi ve tepkilerinizi izler. Bugün çok daha etkin bir sistem var, bizi kafamızın içinden denetleyen: Medya tekel-leri, bilgiyi bize ulaşmadan önce, algıla-mamızı, kimi olasılıkları, dışarda bırakacak bir biçimde şekillendiriyor mu? Irak Savaşı boyunca, gazeteciler ordunun, emekli gen-eraller de medyanın yatağına girmede mi? Önce bize Irak-El Kaide ilişkisi anlatıldı, sonra kitle imha silahları var denildi, bu da bulunmadı. Sonra, Irak halkını kurtarmaya

gidiyoruz, dendi. Ama şimdi halk sokaklar-da, "Ne Saddam ne ABD", "ABD go home", pankartlarıyla gösteriler yapıyor... Müslüman-ulusalci bir direnişe hazırlanıyor.

"Uluslararası terörizme karşı" düşmanı, hatta amacı belirsiz, ucu açık teknolojik bir savaş süreci yaşıyor muyuz? Bu savaşta ABD dünyaya benden olmayana ceza-landırırım dedi ve cezalandırmadı mı? Şimdi gazeteler ABD-İngiltere ekseninin Fransa'yı cezalandırmaya karar verdiğinden söz etmiyor mu?

Tüm bunlar ve sayısı asla bilinmeyen, belki de bilinmeyecek sivil kayıplar, barbar-lığın boyutlarını göstermiyorsa, petrol kuyula-rı özenle korunurken, Bağdat müzesinin "uzmanlarca" yağmalanmasını, Petrol ve İçişleri Bakanlığı dışında tüm bakanlıkların, Osmanlı, Irak Kraliyet ve Kuran Kütüphanelerinin yakılmasını, bir halkın tarihinin silinmeye çalışılmasını, tüm insanlığın mirasının imha edilmesini düşünün. Bir de "Bu zavallılarda hiçbir şey yokmuş, kilome-trelerce gittik ne bir McDonald ne alışveriş merkezi..." diyen ABD askerinin sözlerini...

ÖLÜMDÜR KİMİLEYİN KAVGANIN TEK ÖDÜLÜ

ZİYA ÇELİK

Deniz Gezmiş, Yusuf Aslan ve Hüseyin İnan, 6 Mayıs 1972'nin şafağında oligarşi tarafından idam edildiler.

Türk Ceza Kanunu'nun 146. maddesine göre suçlu bulunan -idama mahkum edilen- 18 gençten üçü, ipe çekildiler.

Peki, TCK md. 146 bent 1 ne diyor?

"Türkiye Cumhuriyeti anayasasının tamamını veya bir kısmını tağyir ve tebdil veya ilgaya ve bu kanun ile teşekkül etmiş olan Büyük Millet Meclisi'ni iskata veya vazifesini yapmaktan men'e cebren teşeb-büs edenler, idam cezasına mahkum olur."

İşte Deniz Gezmişler'in idama mahkum olduğu madde budur.

Burjuvazi, istediği eylemi istediği cezaya uydurmakta ustadır.

Neydi bu insanların işledikleri suçlar?

- 4 ABD'li askerin kaçırılması
- Banka soygunu

Burjuva ceza sisteminde bile bir suçun oluşabilmesi için, "elverişli vasıta" denilen olgunun gerçekleşmiş olması gerekir.

Yani siz, öldürme kastıyla bir adamın kafasına bir yaprak atsanız, bir tane defter sayfası atsanız bile, elinizdeki araç, kaste-dilen suçu işlemeye elverişli değildir. Kişinin ölümüne neden olacak yeterli bir aracınızın olması gereklidir.

Denizlerin eylemleri, anayasanın tamamını ya da bir kısmını tağyir, tebdil ve ilga etmek için elverişli midir?

Kırk-elli tane silahla tam teçhizatla donan-mış dev bir ordunun alaşağı edilmesi mümkün müdür?

Yanıtlar: hayır!

Yani, suçun oluşması için "elverişli vasıta" mevcut değildir.

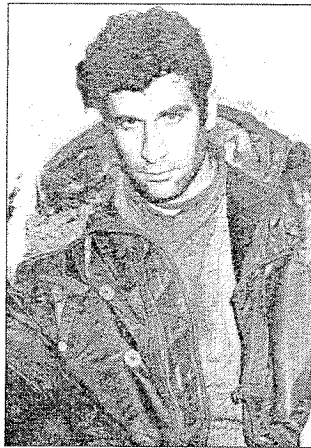
Mahkemedeki mütaalada, eylemlerin anayasayı ihlal kastı taşıdığı iddia edilmiştir. Ancak bunun da maddi temeli kon-mamıştır.

Boşluktur...

Yanıtızsızdır...

Eylemler hangi içerikle anayasayı ihlal kastı içermektedir?

Yanıt yoktur!



Hüseyin İnan mahkemede şunları söylüy-oru:

"İddianameyi okuduğum zaman cezanın suça değil, suçun cezaya uydurulmaya çalışıldığını gördüm."

Gerçekten çok haklı bir tespit.

Ortakdaki eylemler belli;

Adam kaçırma,
Banka soyma...

Bu suçlar bugün işlense, en fazla 15 yıllık bir ceza verilecekken, o dönemin toplumsal koşulları çerçevesinde idam cezası vermek, burjuvazinin kan bürümüş ve aynı zaman-da korku dolu gözlerini bizlere tarih önünde daha net olarak gösteriy-or.

Deniz, "İddianame kelle istemek için hazırlanmıştır" derken işte bu noktaya işaret ediyordu.

Sıkıyönetim

Mahkemesi'nde, Askeri Mahkeme'de mesleği hukukçuluk olmayan, hukukun "H" sinden anlamayan kişilerin verdiği kararın adil olmasını beklemek, burjuva hukukuna dahi uygun olmasını beklemek, gerçekleri görmemek olurdu.

Sanık avukatlarının sanıkların TCK md.146'ya göre değil de TCK md. 59'dan yargılanmasını mahkemeye talep etmeleri, mahkeme tarafından bu görevin meclise bırakılmasıyla sonuçlandı.

Ancak şu nokta var ki; bir davanın hangi maddeye göre görüleceğinin tespiti görevi, görevli mahkemeye yani, yargı organına aittir.

Yasama organına değil!

Hani nerde o dillerden düşürülmeyen "erkler ayrılığı ilkesi"?

Kısacası, yükselen halk hareketini bastır-mak, kitlelerin gözünü korkutmak amacıyla, saydığımız suçlardan ötürü, üç genç ve önder insan idama mahkum edilmişlerdir.

Bu olay, egemenlerin kendi koydukları hukuku bile çiğnemelerinin resmidir...

Bu olay, kapitalizmin faşizme nasıl başvur-duğunun resmidir...

Bu olay, oligarşinin devrimcilerden, halk-tan korkusunun ne derecede yüksek olduğ-u-nun resmidir...

Bu olay, emperyalizmin resmidir...

Bu olay, bataklığın resmidir...

Duruşmaya başkanlık eden Ali Elverdi'nin daha sonra Adalet Partisi'nden milletvekili olması, "ben duruşmalarda siyasi kararlar da verdim", "komünistleri ben astım" şeklindeki itirafları bunun örnekleridir.

Küçük bir anekdot;

Mahkemede, tüm sanıkların kimlik tespit-leri yapılmaktadır. İsmi okunan sanık ayağa kalkar. Önce Deniz Gezmiş ayağa kalkar, bir fotoğrafçı gelir, Deniz'in resmini çeker, kenara çekilir. Ardından Yusuf Aslan ayağa kalkar. Aynı fotoğrafçı gelir ve onun da resmini çeker. Sırada, aynı davadan yargılanmakta olan Atilla Keskin vardır. Fotoğrafçı, o ayağa kalk-tığında, diğerlerinde yaptığı gibi Keskin'in de resmini çekmez. Atilla Keskin'den sonra, Hüseyin İnan'ın ismi okunur, Hüseyin İnan ayağa kalkar ve aynı fotoğrafçı gelir, onun resmini çeker. Diğer sanıkların resimleri ise hiç çekilmez. Sadece bu üç devrimcinin res-imlerinin çekilmesi bir tesadüf müdür?

Hayır!

Karar önceden verilmiştir.

Bu üç insan asılacaktır.

İşkencehanedeki bir devrimciye, Ali Elverdi'nin; "onların işi, yakalandıklarında bit-miştir" demesi, burjuvazinin yargısının da, kararının da, hukuk sisteminin de en net ifadesidir.

"Modern" ceza hukukunda suçlunun ıslah edilmesi ve topluma kazandırılması esastır. Öldürerek, idam ederek ıslah etmenin mantığı nerededir?

Ölü birisini nasıl ıslah edip topluma kazandıracaksın?

Bu burjuva hukuk sisteminin çarpıklığı, kokuşmuşluğu ve faşist yüzü buradan kay-naklanır.

İdam cezası, burjuva devletin cinayet işleme özgürlüğünün hukukileşmesinden başka bir şey değildir.

İdam cezası, devletin taammüden işlediği bir cinayettir.

İdam cezası, fi tarihinden kalma olan "kıs-sasa kıssas" mantığının bugüne uzantısıdır, yansımasıdır.

İslah mı?

Topluma kazandırmak mı?

Caydırıcılık mı?

Bu konuda Sovyet yurttaş ve öğretmeni Makarenko'nun "Yaşam Yolu" adlı kitabı, ıslahın ve topluma kazandırmanın nasıl gerçekleştirileceğinin bir ifadesi ve gerçek bir

tecrübesidir.

Bugün idam cezası verilen suçlar harıl harıl işlenmeye devam etmektedir.

Bir kişi, cezasının idam olduğunu bile bile adam öldürmekteyse, bu cezanın cay-dırıcılığının sorgulanması gerekir.

Hırsızlık, tecavüz, gasp, adam öldürme, dolandırıcılık gibi suçları istediğiniz kadar şid-detli cezalandırın...

Bu suçların oluşmasına neden olan ekonomik-sosyal nedenleri ortadan kaldı-rmadıkça, adamı yağlı kazağı da oturtsanız bir işe yaramaz!

Bu suçlar yine işlenir.

Mevcut burjuva hukuk, siyasi "suçları" özellikle şiddetle cezalandırır.

Sömürü düzeninin son bulması için mücadele edenler, bağımsız bir ülke için savaşanlar, sudan nedenlerle, İnan'ın dediği gibi suç cezaya uydurularak katledilir, uzun yıllar özgürlüğünden ve en temel haklarından bile alıkonur.

Sistem başka türlü ayakta duramaz çünkü!

İdam cezasındaki amaç da, sistemin intikam duygusunu tatmin etme, kendi korkusunu dizginleme ve halka gözdağı ver-mektir.

Aradan geçen 31 yıla rağmen, 1. THKO davası ya da halk arasında Deniz Gezmiş davası olarak anılan dava, kara bir leke olarak halkın vicdanında mahkum edilmiştir.

Bir dava üzerinde halen;

"Karar yanlış mıydı, doğru muydu?"

"Denizler'in idamlık bir suçu var mıydı, yok muydu?"

Tartışmaları devam ediyorsa,

Halkın hukukunda bu dava mahkum edilmiş demektir.

Küba'da, mahkemeye çıkarılan gerillaların davasında Fidel'in şu sözleri gerçekten anlamlıdır;

"Tarih bizi haklı çıkaracaktır."

Evet...

Tarih Fideller'i, Niguyen Van Troiler'i, Denizleri, Erdal Erenleri haklı çıkarmıştır...

Tarihin karanlık sayfalarında adı lanetle anılacak olanlar yerlerini çoktan aldılar bile...

Bizimkilerin haklılığı ispatlandı...

Yani, bizimkiler kazandı...

Şaire bırakalım son sözü;

"Ve göverir yeşil bahar yağmurlarında... DENİZgülü, YUSUFgülü, HÜSEYİNgülü... Ölümdür kimileyin kavganın tek ödülü..."

Parka Ziya Çelik

EMPERYALİST BARBARLIK VE "İNSANİ YARDIM"

Bağdat düştü...
Amerikan ve İngiliz birlikleri Bağdat sokaklarında dolaşıyor...
Saddam heykellerini, dev Saddam afişlerini yıkıyorlar, bunu da tabii, gövde gösterisine dönüştürüyorlar.
"Uzmanlar", savaşın başından beri, ABD'nin asıl Bağdat'a girdikten sonra en büyük kayıpları vereceğini söylüyordu...
Olmadı...
Emperyalistler, hiçbir direnişle karşılaşmadan Bağdat'a girdiler.
Şehir gerilla savaşı, kanlı sokak çarpışmaları teorileri yerle bir oldu...
Aslına bakarsanız, ben de Bağdat'ın bu kadar kolay düşeceğini sanmıyordum.
Acaba bu bir taktik mi?
Ya da değil?
Göreceğiz...
Savaş boyunca, propaganda savaşı da

alabildiğine hızlı gitti...
Bir yanda Amerika, diğer yanda Irak, medyayı fazlaca kullandılar...
Haberler, yalanlamalar, gözdağları, tehditler birbirini izledi...
Biz de izledik...
"Kanlı ve de canlı"...
Kuzey Irak'ta da işler karışık...
Kürt gruplar, ABD, TC arasındaki çıkar tepişmeleri devam ediyor.
Kimin borusu ötecek, Kıbrıs Sorunu'nda olduğu gibi, güç dengelerine göre belirlenecek.
Tarih, bir savaşa daha şahit oldu...
Binlerce insan öldü...
O gerizekalı füzeler, evlere, pazar yerlerine hatta Türkiye'ye, İran'a düştü...
Emperyalistler, doğaları gereği, yaktılar, yıktılar, talan ettiler, katlettiler...
Irak harabe...
Irak yangın yeri...
Irak cehennem...
21 günlük savaş sonunda kan sel oldu aktı, masum onbinlerce insan -burjuvazinin istatistiklerine güvenmemek gerekir- yaşamını yitirdi...

Şimdilerde yapılan nedir?
Etrafa şirin görünüm diye emperyalistlerin yapmadığı maskaralık kalmadı.
Yaralı Iraklılar tedavi ediliyor emperyalistlerce...
Çok sevdikleri, demokrasi getirmek için uğraştıkları Iraklılara yiyecek, içecek, giyecek, ilaç yardımları yapılıyor emperyalistlerce...
Tırlarla "yardım" götürülüyor Iraklılara...
Sen değil miydin keskin nişancınla üç yaşındaki çocuğu alının ortasından tek mermiyle öldüren?!!
Sen değil miydin füzelerinle evleri, pazarları yerle bir eden, binlerce insanı öldüren?!! Sen değil miydin petrol uğruna, stratejik çıkarların uğruna, tüm dünyanın savaşa karşı olduğunu sallamadan cinayet işleyen?!!
Sen değil miydin Şili'de, Vietnam'da, Kore'de, Küba'da savaş suçları işleyen, kanlı darbeler düzenleyen, milyonlarca insanın kanına giren?!!
Sen değil miydin atom bombasını Japonya'nın üzerine bırakan?!!
Sen değil miydin işbirlikçilerinin Kıbrıs

halkını birbirine kırdıran, Ortadoğu'yu cehenneme çeviren?!!
Şimdi neyin insani yardımını yapıyor-sun?!!
Emperyalist hayvanlığın adı "insani yardım" oldu!!!
Emperyalist hayvanlığın adı, hümanist yardımseverlik soytarılığı oldu!!!
Emperyalizmin insanlığı olmaz!!!
Olamaz!!!
Emperyalizmin hayvanlıklarını tarih yazıyor!!!
Doğası hayvan olandan insanlık beklenir mi?
Beklemeyin!!!
Ve bu yaralı, can çekişen hayvanın pençelerinden kurtulmak için savaşın!!!
Savaşalım!!!
Savaşı büyütelim!!!
Emperyalizmin barbarlığının, "emperyalizmin hayvanlığının" durdurulmasının yolu sadece ve sadece savaştan geçer!!!
Anti-emperyalist olmaktan ve bu uğurda mücadele etmekten geçer.
Gene tekrarlayalım ve şiarımız olsun; Birlik, mücadele ve zafer!...

Irak'ta sus payı petrolden

Amerikan yayın kuruluşu CNBC, Irak'ta yeni kurulacak rejimin, savaştan ve Saddam rejiminden zarar görenlere tazminat ödemesinin düşünüldüğünü, ayrıca Irak'ın petrol üretiminin, 5-7 milyar dolar yatırımla, 2010 yılında 2 katına çıkarılabileceğini bildirdi.

"Irak'ta gerçekleştirilecek onarım faaliyetinin Irak'ın petrol kaynaklarının işletilmesine bağlı olduğunu" kaydeden CNBC, Ülkede oluşturulacak yeni yönetimin vatandaşlara, kuruluşlara ve sivil toplum örgütlerine "savaş tazminatı" ödemesi gerekeceğini belirtti.

Tazminattan, sadece savaştan değil, Saddam rejiminden zarar görenlerde yararlandırılması öngörülüyor. Ödenecek tazminatlar Irak'ın petrol gelirlerinden karşılanacak.

Irak'ın halen günlük petrol üretim kapasitesinin 3-3.5 milyon varil dolayında olduğu belirtilirken, "Cambridge Energy Research Ass." adlı kuruluşun başkanı Daniel Yergin, "kapasitenin 2010 yılında günde 6 milyon varile yükseltilebileceğini" savundu, "ancak bunun için 2 yıl içinde 5-7 milyar dolar yatırım yapılması gerektiğini" söyledi. Yergin'e göre "yapılacak yatırımla petrol kuyularından boru hatlarına, limanlardan altyapıya kadar her şeyi modernleştirmek" gerekiyor.

"YENİ KUYULAR İÇİN 30 MİLYAR DOLAR GEREKLİ"

Öte yandan CNBC'nin haberinde, Irak'ta saptanmış 3 petrol havzasından sadece 15'inin işletildiğine dikkat çekildi. Geri kalan petrol kaynaklarının işletilmesi için ise 30 milyar dolarlık bir yatırım gerektiği belirtildi.

Daniel Yergin, "Irak'ta istikrarlı bir iş ortamı oluşmadan yabancı petrol şirketlerinden hiçbirinin bu kadar büyük bir yatırıma yanaşmayacaklarını" da kaydetti.

"ONARIM İÇİN YILDA 20 MİLYAR DOLAR GEREKLİ"

Bu arada Irak'ın savaştan sonra yeniden onarımı için yılda yaklaşık 20 milyar dolar gerektiği ve bu harcamanın birkaç yıl süresince yapılmasının şart olduğu bildirildi. Konuyla ilgili CNBC sitesinde yer alan haber, DİŞ ilişkiler Konseyi'nin Irak Masası Direktörü Ertic Schwartz'ın tahminlerine dayandırıldı.

"Irak'ta, 6 ay içinde bir İsviçre yaratmayacağız" diyen Schwartz, başkan Bush'un açıklamalarına da dikkat çekerek, "onarımın, birkaç yıl sürecektir ve yılda birkaç milyar dolar harcanmasını gerektirecek bir olay olduğunu" ifade etti.

IRAK'TAKİ PETROL ŞİRKETLERİ

Irak rejiminin devrilmesi, Amerikan Şirketlerinin şu anda yer almadığı Irak petrol pazarındaki yabancı şirketlerin paylaşımının yeniden düzenlenmesini



de beraberinde getirecek izlenimini yaratıyor.

Irak petrolünün, dünyanın en düşük maliyetlerle çıkarılan petroleri arasında yer alması, bu sektöre yabancı yatırımları çok daha çekici hale getiriyor.

Irak'ta yabancı ortaklı petrol anlaşmalarında son durum şöyle:

Üretim paylaşımı anlaşmaları ve üretim ile işletme anlaşmaları yabancı yatırımları içeriyor olsa da, bu anlaşmaların geçerli olması, 12 yıldır Irak'a uygulanan BM ambargosunun kaldırılmasına bağlı bulunuyor.

Bununla birlikte onarım ve kuyu açma anlaşmalarına izin var, çünkü bunlar "gıda karşılığı petrol" programıyla finanse ediliyor.

- Irak'ın güneyindeki El Ahdab petrol yatağı: 1997'de Çin CNPC Şirketi ile üretim paylaşımı anlaşması imzalanmış.

- Güneyde Amara: 2002'de PetroVietnam Şirketi ile üretim ve işletme anlaşması imzalanmış.

- Kuzeyde Beni Hassan: Rus Tatneft ve Zarubezhneft Şirketlerinin kuyu açma anlaşmaları var.

ları: Rus TNK ve Machinoimport, İsveçli Lundin ve CNPC ilgilendiklerini açıkladı.

- Güneydeki Mancun: Fransız TotalFinaElf grubu 1998'de üretim paylaşımı anlaşması parafe etti, ancak anlaşma imzalanmadı.

- Güneydeki Nahr Bin Ömer: TotalFinaElf ile 1998'de üretim paylaşımı anlaşması parafe edildi, ancak anlaşma imzalanmadığı için Zarubezhneft ilgilendiğini açıkladı.

- Güneyde Nasiriye: ENI ve İspanyol Persol ilgileniyor.

- Güneyde, kuzey ve güney Rumeyla: Rus firmalar Tatneft, Zarubezhneft ve Lukoil'un onarım çalışmaları için anlaşmaları bulunuyor.

- Güneyde Nur: Suriyeli Şirket Syrian Petroleum Company (SPC) ile 2001'de üretim ve işletme anlaşması imzalandı.

- Güneyde Ratavi: İngiliz-Hollanda ortaklığı Shell, Malezyalı Petronas ve Kanadalı Nexen'e karşı favori österiliyor.

- Kuzeyde Saddam: Tatneft ve Zarubezhneft'in kuyu açma anlaşmaları bulunuyor.

- Güneyde Tuba: Cezayirli Sonatrach ve Hintli ONGC ile Reliance tarafından oluşturulan konsorsiyum Endonezyalı Pertamina'nın karşısında yer alıyor.

- Güneyde batı Kurna: Irak Aralık 2002'de Rus Lukoil önderliğindeki konsorsiyumla 1997'de imzalanan üretim paylaşım anlaşmasını feshetti, ancak Rus hükümetinin protestosu sonucu Lukoil haklarını koruyor.

ABD Enerji Bakanlığı'na göre, savaş ya da yaptırımlar yüzünden Irak'ta bulunan 73 petrol yatağından sadece 15'inde üretim yapılıyor.

Yataklarının işletilmesinin dışında, Irak, Kuveyt sınırından Ürdün sınırına kadar uzanan batı çölünde 9 alanı araştırmaya açtı. Bu bölgenin halihazırda 112 milyar varile ulaşan Irak rezervlerine 100 milyar varil daha ekleyebileceği tahmin ediliyor.

2000'de ONGC'ye, 2002'de Pertamina'ya ve 2003 başında Rus Stroitransgas'a olmak üzere 3 alan açılmış durumda bulunuyor.

- Bağdat'ın doğusu, merkez: çok sayıda uluslararası petrol şirketinin buradaki üretim kapasitesinin işletilmesiyle ilgilendiği biliniyor.

- Güneyde Harraf: TPAO burası için imzalanacak işletme anlaşmasının favori şirketlerinin başında gösteriliyor.

- Güneyde Halfaya: Avustralyalı Şirket BHP, Güney Kore konsorsiyumu CNPC, Hindistan'ın ONGC Şirketi ve İtalyan ENI, rekabet içinde bulunuyor.

- Orta kesimdeki Kifl: Tunuslu ETAP ilgilendiğini açıkladı.

- Kuzeyde Kerkük: Tatneft, Zarubezhneft, TPAO ve Romen Petrom Şirketlerinin kuyu açma anlaşmaları var.

- Güneydeki Luhais ve Subba yatak-

Sosyalist Gözlem

Özdemir Göçer

BARIŞ CEPHESİ İKTİDARI

Dünya halklarının ezici çoğunluğu Irak'taki haksız savaşa karşı çıkıyor.

Kıbrıs Türk halkının ezici çoğunluğu K. Kıbrıs'taki hukuk dışı düzene karşı çıkıyor. Ateşkes düzeninin sona ermesi için mücadele ediyor. Barış istiyor.

Kitlelerin istekleri emperyalist kan emicilerin, savaş çıkarmalarını saldırı-ganlıklarını ve uzlaşmazlıklarını önleyemiyor.

Peki çaresizmiyiz?

Hayır.

Çare dünyanın her tarafında emperyalist burjuvaziyi ve onun işbirlikçilerini, iktidardan uzaklaştırmaktır. Bunun için her türlü demokratik ve devrimci mücadele kararlılıkla örgütlenmeli ve sürdürülmelidir.

Dünyanın her tarafında, emperyalist barbarlığa karşı uluslararası işçi sınıfı ve ezilen halkların birleşik cephesini oluşturmak için derhal harekete geçmeliyiz. Bu anlamda Kıbrıslı barış-severlere, devrimcilere, sosyalistlere ve tüm anti-emperyalist güçlere düşen görev; kendi anti-emperyalist birleşik cephelelerinin oluşumuna katkıda bulunmasını, onun bir parçası haline gelmesini sağlamaktır.

Kuzey Kıbrıs'ta, Ankara ve onun işbirlikçisi Denктаş'ın sabotajı ile barış fırsatı yitirilmiştir.

Kıbrıs'ta barışa ulaşmak için önümüzde duran Ankara-Denктаş engelini ortadan kaldırmak için; Kıbrıs Türk halkının özgür iradesine sahip çıkması ve iktidarı Ankara'dan alması gerekmektedir. Bu amaçla BMBP çatısı altında oluşturulan güçbirliğini sürdürmek yeterli olmayacaktır. Bu güçbirliğini kurumsallaştırmalı, bir blok cephesine dönüştürmeliyiz. Bu örgüt Kıbrıs barış cephesinin örgütü olacaktır. Bu niteliği ile, aynı zamanda dünya barış cephesinin de örgütü olacaktır. İçinde bulunduğumuz çıkmaz, etrafımızdaki emperyalist kuşatma,

ancak bu örgütün seçimlerde Ankara ve işbirlikçilerini alaşağı ederek, Kıbrıs Türk halkının, tüm dünyada meşru yönetimi haline gelmesi ile mümkündür.

Önümüzdeki dönemde gerçekleşecek olan seçimlere muhalefetin ayrı partiler halinde katılmasını öngören düşünceler yanlıştır. Halkımızın mücadeleci birliğini parçalamaya, barış güçlerini dağıtmaya yol açacaktır. Bu görüşlere itibar edilmemelidir.

Şu andaki seçeneğimiz, yakın zamanda gerçekleşecek bir erken genel seçimle, olmazsa Aralık 2003'teki seçimlere tüm barış güçlerinin birlikte yeralacağı bir blok partisi ile katılarak, iktidarı Kıbrıs Türk halkına kazandırmaktır.

MÜCADELE VE EYLEM TÜRLERİ ÜZERİNE

Ferdi Sabit Soyer yoldaşın "Cypriot" e-mail grubundaki yazışmalarından(*) görebildiğimiz kadarıyla, son dönemdeki mücadele türlerindeki gelişmelerin CTP saflarındaki değerlendirilmesi şöyle bir çerçeve oluşturuyor: (**)

1. Herkeste bir öfke var. Çünkü kullanılan mücadele ve eylem türleri, bunca çabaya ve özveriye rağmen bir sonuç vermedi! Dolayısıyla bu eylem türleri hiçbir işe yaramamıştır deniyor.

2. Nedir bu mücadele ve eylem türleri? Miting ve ateş yakma eylemleri.

3. Bunların yerine daha sonuç alıcı ne konabilir? Hayatı kilitlemek (işçi, memur, esnaf vb., grevleri) veya 'daha radikal' eylemler-örneğin sivil itaatsizlik gibi öneriler var.

4. Bizim yaptığımız inceleme sonrası 3. maddedeki tür eylemlerin bu yapıda zorlukları olduğunu görüyoruz. Dolayısıyla da yapmıyacağız.

5. Bu eylemler (2. maddedeki) denildiği gibi hiçbir işe yaramadı mı? Yaradıysa, bunların artan sürekliliği ve kitleselliği neler sağladı?

6. İlk eylem 20 bindi. İkinci 40, üçüncüsü 60, sonraki ise 70 bindi. Bu tırmanış ve süreklilik egemen olanların altından haliyle aldı. Ne demek onların altından haliyle almak?

7. Bu eylemler onları, "Annan Planı'na Hayır" dedikten sonra "hayır" dedikleri Planı görüşmeye zorladı. Kabul etmeseler ve imzalamasalar da; Denктаş, "bitti" dese de, BM nin "hala masadadır" demesini sağladı. Türkiye'yi de şu anda "Annan Planı'na bağlı çözüm" demek zorunda bıraktı.

8. Bu eylemler nedeni ile 13 Aralık sonrası, yani Kopenhag sonrası tüketilmek istenen şans yeniden yaratıldı. Orada, "28 Şubat'a kadar Annan Planı'na bağlı bir sonuç alınmalıdır" ibaresi yazılmamış olsaydı 28 Şubat'a kadar olan süre yeniden yakalanamazdı. Şansımız orada biterdi. Bu bize ilk eylemlerin hareketliliği ile geldi.

9. 26 Aralık'ta BMBP'nin yalnız başına örgütlediği eyleme 40 bin kişi katılmamış olsaydı Denктаş 14 Ocak'ta görüşme sürecine oturmazdı.

10. Bu kez Denктаş görüşmeye oturarak ama, görüşmeyerek tıkamayı denedi. İşte bu noktada CTP ve TKP arasındaki fark diye dile getirilen, ve CTP'nin gidip Denктаş'la, o da bir kez daha, görüşmesi olarak gerçekleşen süreçteki kesinti Denктаş'a aradığı fırsatı verdi. Bu nasıl gelişti?

11. TKP Denктаş'la görüşmeye giderken toplantılara katılmayacağını ilan etti haberi ile karşılaştık. TKP açısından bu radikal gözüktü CTP'yi açmaza düşürmek meselesi idi. TKP sokaklara pankart astı. "Sorun Saray'da değil sokakta çözülür diye". Bu tavrın yanlışlığı ortaya konabilir, CTP'nin doğru görüşleri savunulup tartışılabilir. Ama bu da halkın demokratik birliğine zarar verirdi. TKP'nin bu tavrının CTP'ye belli zararlar vereceğinin bilinmesine rağmen bu yapılmadı.

12. Bu yapılmadığı için CTP hala "yalnız seçimi ve koltuğu düşünürler" gibi

yaklaşımlara muhatap oluyor

13. CTP bu süreçte kendi kendini eleştirirken en büyük eksikliği, açıkça o andan sonra sırf tartışma derinleşmesin diye bırakın toplantıya gitmemekle, Denктаş'tan daha başka toplantılar talep etmemekle yaptığına inanıyor. Dahası, en büyük hatayı, sürece Parlamento heyeti ile, ya da siyasi parti başkanlarının Denктаş'ın yanında görüşmelere katılmasını inad ve ısrarla talep etmemekle yaptığına inanıyor.

14. Bir de, TKP'nin Saray'da CTP'nin katıldığı toplantıya katılmamak kararını aldıktan sonra, aynı Denктаş'ın Meclise gelip düzenlediği ve Saray'da yapılandırılmış hiç farkı olmayan meclis toplantısına katılmasına ne demeli?

15. CTP'nin bir toplantıya katılması meydana gelen yapılan oylamaya (26 Aralık'ta meydana kitlelerin oylayarak kabul ettiği deklarasyona) göre doğru değildi de, bu mu doğrudur? Boykot Denктаş'a değil de Sarayın binasına mı idi?

16. CTP en büyük eksikliği burada yaptı. CTP-TKP arasındaki bu noktadaki farklılığın verdiği korkular nedeniyle sokakta halkın hakimiyeti olmasına rağmen görüşme sürecinde ilk kez Denктаş bu kadar yalnız kaldı. Halbuki inad ve ısrarla partilere bilgi vermesi ve partilerin sürece dahil olmasını talep etmeliydik. İşte bu uyumsuzluk bunu darbeledi.

17. CTP ve TKP arasındaki fark da var benzerlik de. Nazım'ın dizesinde dediği gibi olunmalıdır: "Bir ağaç gibi tek ve hür, ve bir orman gibi, kardeşcesine."

18. Bu süreçte Denктаş'ı yalnız bırakmakla çok şey kaybettik. Onu asla yalnız bırakmamalıydık. Çünkü onu istifa ettiremezsek kontrol altına almayı denemeliydik. Bunu düşünmek mi seçim için hesap yapmak?

19. Bilelim ki hepsimizin ortak kaygısı ve amacı aynı.

20. Bütün bu eylemler sonunda sonuç alamamamızın en önemli nedeni Meclis'te ağırlıkta olmamamızdır.

21. İlk toplantıya 23 milletvekili geldi. Eğer 3 milletvekili daha bulunsaydı referandum kararı Lahey'den önce çıkmış olacak ve Denктаş'ın hareket kabiliyeti kilitlenecekti.

22. CTP Lahey'deki sonucun Denктаş'ın olumsuz tutumu ile tıkanabileceğini de düşündüğü için önceden BM'ye Denктаş herşeye karşın imzalamazsa Annan Planı'nı masada tutması çağrısı yapmıştır. Annan 70 bin insanımız meydanlarda Plana sahip çıktığı için Denктаş'ın "OH!"sine karşın Plan'ı masada bıraktı. Ve masada kalmaya devam etmesi bizim umudumuzu hala canlı kılmaktadır.

23. Bu eylemler sayesinde Dünya Kıbrıs Türk halkının iradesini gördü ve tüm dünyanın sevgi ve saygısı kazanıldı.

24. Şimdiki uğraşımız bu planın birincisi, BM Güvenlik Konseyi'ne Annan'ın sunacağı raporda da yazılması ve bu planın Güvenlik Konseyi kararına dönüşmesidir. İkincisi, ve aynı zamanda AB ile de görüşerek, 16 Nisan'da hiç bir gelişme olmazsa, Kıbrıs'ın üyeliğinin karar altına alınması sırasında Annan Planı'nın Avrupa Katılım Anlaşması

olduğunda, anlaşmanın bir unsuru olması için eke eklenmesini de sağlamaktır.

25. İşte bu imkanları bize açan bazılarının küçümsediği bu eylemler oldu. Onun için bu yolları daha da zenginleştirerek sürdürmemiz gerekiyor.

26. İşte bunlar (Annan Planı'nın BM GK kararı haline gelmesi, ve KC'nin AB ile yapacağı anlaşmaya eklenmesi) sağlanırsa artık tek hedefimiz olmalı. Evimizi temizlemek ve Meclis'te halkın çözüm iradesini yansıtmak yapılanmayı sağlamak. Koltuk için değil.

27. Denктаş ile Eroğlu'nun yeni oyunu da şudur. Bunlar CTP (CTP-TKP) nin Meclis'i tamamen boşaltmasını sağlayıp, erken seçim yapmayarak, ve de 13 Aralık olağan seçimini de 5 ay süre ile erteleyip, 2004 Mayıs'ına kadar bu siyasi yapıyı koruyarak statükoyu devam ettirmek istiyorlar. Bunları soğukkanlı olarak tartışmalıyız.

Evet, Ferdi yoldaşımızın mesajında öne çıkan düşünceler bunlar. Şimdi bunları ele alalım.

1. Miting ve ateş yakma eylemleri

Bu eylemler üzerinden sonuç(***) alamadığımız kesindir. F.S. Soyer yoldaş bu basit tesbiti yapmaktan kaçınıyor. Dolayısıyla da, bu eylemler üzerinden neden sonuç alamadığımız soruna da değinmiyor.

Bu eylemlerden sonuç alamadığımız basit ve de doğru tespitini yapan pek çok genç yoldaş da sorunu eylem türlerinde arayıp "daha radikal" eylem türleri öneriyorlar. "hayatı durdurmak", "sivil itaatsizlik" türü.

Sorun eylem türlerinde değildir.

Kitlelerin eylemleri, bu eylemlerin türleri kaçınılmaz olarak elde edilmek istenen sonuca bağlıdır. Ve gelişmeleri içinde, kaçınılmaz olarak uğrayacakları değişiklikler sayesinde, elde edilmek istenen sonucu elde etmeyi mümkün kılacak örgüt türlerine yol açmalıdır.

İşte bu noktada F.S. Soyer yoldaş ve partisi tam bir yanlışlığa düşmektedir.

Yoldaşın ve partisinin tüm önerileri -ve de pratikleri- bu eylemlerin sonuç vermesini iki alandaki gelişmelere bağlamakta; bu eylemlerin bu alanlarda yaratıkları etkiler üzerinden sonuç elde etmeyi planlamaktadır. Birincisi enter-nasyonal alanda, bu eylemlerimizin, eylemde yer alan güçlerimizin tamamen dışında, burjuva-emperyalist güçler arasında sürdürülen görüşmeler alanı. İkincisi, bu eylemlerin, BMB Platformu üyeleri oldukları oranda hepimizin partileri olan CTP-TKP üzerinden KKTC meclis ve Cumhurbaşkanlığı alanında.

Dikkat ederseniz eylemciler bu alanlardan ancak ikinci alanda, o da parçaları olan CTP-TKP üzerinden doğrudan bir etki sahibi olabilirler. Kitlelerin eylemleri milletvekillerini ve de Cumhurbaşkanını

etkileyecek, bu etki sayesinde anlaşma için referandum saflarına kazanılan diğer milletvekilleri ile birlikte meclis üzerinden bu sorun çözülecek. Yani tüm bu eylemlerin yeni örgüt türlerine yol açmasına, yeni mücadele türlerine yol açmasına hiçbir gereklilik yoktur.

Kitleler eylemleri yapsınlar, mecliste de CTP-TKP var. Daha neye gerek vardı ki?

Genç yoldaşlar kitlelere mitinglerde oylattırılan deklarasyona değindiklerinde, olayın püf noktasına parmak basıyorlar. Ama olayın üstüne gitmiyerek, yeni ve radikal eylem türleri önererek parmaklarını oynatıyorlar. Orada durulması lazımdır.

Miting, ateş yakma türü eylemler ortaya çıktığında, bu eylemleri nereye doğru çekersek sonuç alınız sorusunun sorulması kaçınılmazdır. Bu soruya mitinglerde okunan ve kitle tarafından kabul edilen deklarasyonlar cevap vermektedir. Meclis ve de Cumhurbaşkanı anlaşmayı imzalamasa bile bu kitle imzalamaya hazırdır. Onu temsil eden, bu kitleyi ve onun oylarını temsil eden bir örgütlenmenin derhal oluşturulması gereklidir. Mitingler deklarasyon üzerinden kitlelerin doğrudan demokrasi(****) uygulamaları eylemlere dönüşmüştür. Kitleler doğrudan demokrasi üzerinden anlaşmayı imzalamak istediklerini ilan etmişlerdir. Geçtim eylem türlerini sonuç alıcı örgütlere kavuşturmak fikrine sahip bir marksist-ten, demokrasiye saygılı her birey ve örgütün kitlelerin bu taleplerini yerine getirmeyi üstlenecek siyasi bir kuruluşu oluşturmaya başlaması gerektirdi. Kitlelerin doğrudan demokratik meclisi haline gelmiş olan mitingler, onların hükümet organlarının oluşturulmasına yol açmalıydı.

Bu yapılmadı.

Bu önerilmedi değil. Önerildi. KSP ve KSG bunu defalarca önerdi.

Bu yapılmadı.

Bu yapılmadı.

F.S. Soyer yoldaş ve partisi, tüm diğer partilerimiz, sendikalarımız, derneklerimiz, Ortak Vizyon örgütleri vs. vs. İşte bu olguya sünger çekiyorlar. O zaman da genç yoldaşların kafasını açacaklarına iyice karıştırıyorlar. Yoldaşları eylem türlerinde bahane aramaya, gökten düşme eylem türleri aramaya itiyorlar. Genç yoldaşlara sorunun eylem türleri değil, bu eylem türlerinin sonuç alıcı örgüt türlerine yol açmaması olduğunu kavratmayarak onların yanlış fikirlerle, hem de yine sonuç alınmasına katkı koymayacak şekilde fikirlerle ortaya çıkmasına neden oluyorlar.

Büyük mitingler dönemi, bu mitinglerde doğrudan demokratik uygulamalar dönemi, doğrudan demokrasinin yerel ve merkezi hükümetini oluşturma yönünde adım atmaya kapandı.

Devamı 9. sayfada

MÜCADELE VE EYLEM TÜRLERİ ÜZERİNE

Baştarafı 8. sayfada

Hepimizin hata ve zaafı nedeniyle bu sonuç elde edilememiştir. Bu sonuç elde edilemediği içindir ki, ancak bu sonucu elde ederek mantıki sonucuna varabilecek olan büyük çaplı miting türü eylemler sona ermiş durumdadır. Bu sona erme Denktaş ve Türkiye Lahey'de anlaşmayı imzalamadığı için sona ermedi. BM çatısı altında, AB çatısı altında anlaşmanın imzalanması imkanı ortadan kalktığı için sona ermedi. Eylemler, eylemcilerin taleplerine uygun örgüt türlerine kavuşmadığı için ve bugünlerde de artık kolayca kavuşamıyacağı için sona erdi. Kolay kolay tekrarlanıyacak da.

Şimdi yapılması gereken nedir?

Dünya çapında burjuvalar arasındaki güç dengeleri, bu arada burjuvalarla halk arasındaki güç dengeleri hızlı görünen bir değişiklik dönemine girmiş gözükmektedir. Bu değişiklikler sürekli göz önünde bulundurulmalıdır. Bunlardaki değişikliklerle bağıntılı olarak şu anda düşünemediğimiz eylem türleri, "hayatı durdurmak", "sivil itaatsizlik" eylem türlerinden daha radikal eylem türleri de ortaya çıkabilir. Gerekli, yararlı ve de zorunlu olabilir. Dolayısı ile eylem türü ve örgüt türlerini sürekli incelemeli ve somut şartlara uygun olan öneriler, kitlelerin yaşamlarına ve tecrübelerine, bizim onları örgütlemeye yeteneğimize dayanan eylem ve örgüt türleri önermeliyiz.

Şu anda Kuzey Kıbrıs'ta kitleler doğrudan demokrasi tecrübesine sahiptirler. Onu sürekli kullanmakta ve uygulamaktadırlar. Hem kitleler, hem de onların önderleri-sendika ve partiler- bu eylem türünde ustalaşmışlardır. Eksik kalan bu eylem türüne uygun örgütlenmeleridir.

Annan Planı'nın BM çerçevesindeki görüşmeler üzerinden imzalanması etrafında örgütlenen ve doğrudan demokrasiyi talep eden geniş çaplı kitle mitingleri eylem türü, erken (derhal) veya Aralık 2003 seçimlerinde, barış ve çözüm amacıyla mecliste ezici çoğunluğu elde etmek için yerel ve Kuzey Kıbrıs çapında demokrasiyi kazanma örgütlerinin, barışı ve anlaşmayı kazanma örgütleri de olan demokrasiyi kazanma örgütlerinin oluşturulmasına, bu amaçla yerel ve milli çapta mitingler, yerel ve milli çapta örgütlenmelere yol açan mitinglere yerini bırakması gereklidir.

En başta CTP-TKP olarak tüm partilerimiz, sendikalarımız, derneklerimiz, yayın organlarımız, ortak vizyon örgütlerimiz, barış ateşi örgütümüz örgütlerimiz, tümümüz yerel olarak toplantılar-mitingler düzenlemeli, (barış ve demokrasi ateşi mitingleri) bu toplantılarda BMB Platformu ve partilerimiz önderliğinde bu örgütlerimiz hiçbirini dışalamayan, onların tümünü kapsayan yerel örgütler ve daha sonra da Kuzey Kıbrıs çapında bir örgüt kuralıyız. Hem yerel örgütlerin hem de merkezi örgütün hedefi erken veya Aralık 2003 seçimlerini kazanmak olmalı. Barış ve çözüm bu şekilde elde edilmeli.

Demokrasi üzerinden, dahası doğrudan demokrasi üzerinden.

Yani, yeni yeni eylem türleri değil, eski eylem türlerinin örgütlenmeye dönüşmesidir ele alınması gereken konu...

2. Seçimler üzerinden doğrudan demokrasinin, barış ve çözümü elde etmenin sorunları

Seçim lafı edildiğinde pek çok partimiz, örgütümüz ve yayın organımız bu ülkede seçimle hiçbir şey elde edilemeyeceğini ilan ediyorlar. Seçimler yerine ise Kıbrıs sorununun dışımızdaki güçler tarafından çözülmesini beklemeyi, veya onlarla birlikte çözümü yapmayan rejimi lanetleyip onların rejime rağmen çözüm sunmalarını öneriyorlar. Bu yoldaşlar genellikle en az örgütü ve örgütlenme yeteneği en az olan yoldaşlar, örgütler, yayınlardır. Pek çoğu örgütlenmek diye bir sorun bile taşımazlar. Bu da anlaşılır bir şeydir. Siyaset, anlaşma yapmıyor diye rejimi (veya Türkiye'yi) lanetlemekten, ve çözümü dışarıdaki gelişmelerden beklemekten ibaretse, gerekli olan tüm örgütlenme rejimi (Türkiye'yi) lanetlemek için bildiri, gazete vb., ve de dışarıdaki güçlere çağrı yapabilecek "diplomat"lardan ibaret olacaktır. Kitleler devre dışı olmalı bu siyasette. Gereksizdir onların birşeyler yapması. Veya kızgınlık anlarında kitlelere "niye radikal eylem yapmıyorlar" diye kızılır. Veya da kitleleri örgütlemiş olanlara!

Bu noktada CTP-TKP'nin bu yoldaşlarla tek farkı onların seçim amacı örgütlere sahip olmasıdır. Parlemonter bir örgüte, seçimlerde kitleleri partilerine oy vermek için devreye giren kitle örgütlenmelerine sahip olmalarıdır. Onlar da çözümü esasta dıştaki gelişmelerde beklemektedir. İşte bu nedenledir ki CTP-TKP geniş çaplı kitle mitinglerini, doğrudan demokrasinin bir aracı olarak görmediler. Mitinglerde onaylanan fikirleri hayata geçirecek doğrudan demokrasi örgütlerini kurmayı düşünmediler bile!

Yukarıda sunduğumuz eylem ve örgüt türü eğer gerçekleşmezse, gerçekleştirmemesinin esas nedeni de CTP-TKP'nin bu yaklaşımı, yani kitleleri istekleri doğrultusunda örgütlemekten kaçınmaları olacaktır.

Buna müsaade edilmemelidir. BMB Platformu ve Ortak Vizyon ümit ederiz CTP-TKP ile birlikte, yoksa onlara rağmen bu işi üstlenmelidir.

Yoksa, yani bu yerel ve milli çapta örgütü kuramazsak, doğrudan demokrasiyi hayata geçiremezsek, işler ayrı ayrı partilerimizin, ayrı ayrı sendikalarımızın vb. örgütlerimizin birleşik bir yapıda değil de ayrı ayrı eylemlilikleri üzerinden yürümeye devam ederse, her mahallede, her iş biriminde, her köyde, her şehirde ortak örgütlerimiz kurulamazsa, seçimlere birlikte girilse bile seçimlerden demokratik sonuç almak imkansız olacaktır. Her bir seçmen teker teker kontrol edilmeden, her bir oy yerel ve merkezi olarak kontrol altına alınmadan seçimler-

den demokratik bir sonuç alamayız. Bunu da barış ateşleri eylemcilerinin, miting eylemcilerinin örgütlenmesini sağlamadan elde edemeyiz.

Ama bunu başarırız, mitinglere katılan halkımızı seçimleri kontrol eden ve seçimlerde barış ve çözüm adaylarını destekleyen bir örgütlenmeyi elde edersek, zaferimiz kesindir.

Seçimlerle sonuç alınamayacağını söyleyenler seçim çalışmasının yukarıda değindiğimiz bir örgütlenme çalışması demek olduğunu kavramayanlardır. Bu çalışmayı, hep birlikte, hedef şaşırmadan yapabilirsek, seçimler yapılmadan dahi zaferi kazanmış olacağız.

Halkımızın geniş çaplı mitinglerine rağmen anlaşmayı imzalamayanların, halkımızın geniş çaplı örgütlenmesi ve seçimleri örgütü olarak kazanması şartlarında da anlaşmayı imzalamaması ihtimali, seçimleri yapmama, seçim sonuçlarını kabullenmeme ihtimalleri yok mudur? Tabii ki vardır.

Biz üstümüze düşeni yapalım. Ve görelim ve herkes de görsün bakalım kim nasıl olur da halkımıza rağmen barış ve çözümü imkansız kılarmış!

Şu ana kadar bunu yapmadık. Şu ana kadar geniş çaplı mitingler yapıp anlaşmayı başkalarının yapmasını bekledik. Şimdi barış ve çözümü kendimiz yapmak için örgütlenmeli ve onun için eylemlere başlamalıyız. Tamamen demokratik çerçevede. Hem de doğrudan demokratik bir çerçevede!

Herkes de görsün kim demokratmış, kim değilmiş. Kim millete saygılıymış kim değilmiş!

Not: Tabii ki erken seçimin elde edilmesi için CTP-TKP'nin önderliği gereklidir. Seçimler konusunda, mecliste çalışma konusunda bu yoldaşların tecrübe ve önerilerini kabullenmek durumundayız. Onlardan daha iyisini bilir olamayız.

(*) Ferdi Sabit Soyer'in cypriot@yahoo.com isimli yazışma grubunda Kamil Yanal aracılığıyla ve "Ferdi Sabit Soyer'in yazdığı ve sizlere iletmemi istediği maili" konu başlığıyla yazılan mailinden bahsetmekteyiz. Mailin bütünü okumak için üstteki mail grubuna başvurabilirsiniz.

(**) Eminiz, Ferdi yoldaşımız veya diğer CTP'li yoldaşlar "bizim değerlendirmemiz böyle değil" diyorlarsa bizi uyarırlar ve düzeltmemize yardımcı olurlar.

(***) Burda "sonuç"tan kasıt, anlaşmayı sağlamaktır ki, tüm değişik yöntemleriyle yürütülen mücadelenin değişmez hedefi buydu.

(****)Bu terim; "doğrudan demokrasi" terimi son dönemde siyasilerimiz tarafından "uluorta" kullanılmaya başlanmasına rağmen maalessif gereği yapılmamakta, tersine, bırakın doğrudan demokrasiyi, demokrasinin en ilkel gerekleri bile kaale alınmamaktadır.

Nazlıca Nazlı Şahin

Kapılar açıldı (mı)...

Ankara Denktaş'a emretti, "kapılar açılacak" Denktaş yüreğinin orta yerinden vurulmuşcasına istemeye istemeye emre itaat etti. 24 Nisan Çarşamba günü kimliklerini göstererek Güney'e geçen Kıbrıslı Türkler, Pasaportlarını göstererek (ancak mühür vurulmaksızın) Kuzey'e geçen Kıbrıslı Rumlar kapılarda izdihama neden oldular. İlk gün yaklaşık 3 binden fazla Türk Güney'e, 2 binden fazla Rum'da Kuzey'e geçiş yaptı. Kimileri için 29 yıllık hasret bitmiş, yıllardır göremedikleri doğup büyüdükleri yerleri ziyaret edebilme imkanına kavuşmuş, kimileri için ise korkulu rüya diye her iki kesimde de canlı tutulan şöven kışkırtmaların doğruluğunun ne olduğunu yerinde görebilmek imkanı doğmuş, kimileri için ise ekonomik olarak neler yapılabilir kaygısı ile gittikleri yerlerde, etrafı iyice bir gözden geçirmek ve bu amaçla fikir alış verişinde bulunmak olmuştur kapıların açılması. Binlerce insan geçiş yapıyor kapılarda, yapmaya da devam edecekler.

Gündem birdenbire farklılaştı Kıbrıs'ta, Kuzey'de Rumlar, Güney'de Türkler konuşulmaya başlandı. Güney'in ve Kuzey'in egemenlerinin hoşnut olmamasına rağmen halkların kardeş olduğunu gösterircesine akın akın geçiş yapan insanlar şaşkınlık yaşasalarda ilk anda, hemen uyum sağladılar birbirlerine.

Türkiye neden böyle bir kararı ansızın aldı ve uygulama başlattı? 16 Nisan'da Atina'da atılan imza töreninde Kıbrıs Cumhuriyeti Başkanı Papadopoulos "Bu imzayı sadece Kıbrıs Rumları adına değil, Kıbrıslı Türkler için de atıyorum, adayı bir bütün olarak değerlendireyim." dediği için miydi, yoksa AB'ye daha şirin görünmek ve Türkiye'nin AB'ye katılma sürecini hızlandırmak için miydi? Sorular böyle uzayıp gidebilir, her kafadan farklı yorumlar da getirilebilir, ama unutmayalım ki her şey güllük güllüstanlık ve toz pembe değil.

Dikkat etmemiz gereken, olayları doğru şekilde yorumlayıp, eritmeye çalışılmak istenen "halkın çözüm ve barış isteği"ni gündemde tutarak, hala daha değişmemiş olan statükonun değiştirilmesi ve halkın iradeyi eline alması yönündeki çalışmaları ve mücadeleyi yükseltmek olmalıdır. Önümüzde seçimler var, muhalif partilerin blok oluşturarak seçimlere katılma istekleri var, blok oluşturma çabalarına güç vererek halkın iradesini kendi eline alması, iktidarı ele geçirmesi mücadelesi kapsamında toplum olarak üzerimize düşen görevleri yerine getirmeliyiz.

Emperyalistlerden ve onların uşaklığını yapanlardan çözümü ve barışı beklemek toplumların eritilmesine ve yok edilmesine göz yummaktan başka bir şey değildir. Tarihe dönüp baktığımızda eritilen toplumların akıbeti ortadadır.

SARS VİRÜSÜ YAYILIYOR

Asya kıtasında başlayan salgın hastalık Sars dünya ülkelerine yayılıyor. Grip sendromları gibi başlayan hastalık kısa zamanda vücuda yayılarak ölümlere neden oluyor.

Asya kıtası dışında Kanada'da 300'den fazla Sars vakası görüldüğü ve 16 kişinin hayatını yitirdiği bildiriliyor. Arnavutluk'un başkenti Tiran'da Sars şüphesiyle yedi Arnavut ve beş Çinlinin karantinaya alındığı, Almanya ve Filipinler'de de Sars nedeniyle karantinaya alınan hastaların sayısının arttığı bildiriliyor.

Kısa zamanda yayılan virüs nedeniyle şimdiye kadar 217 kişinin öldüğü ve 4 bini aşkın kişinin de hastalanarak tedavi altına alındığı bildiriliyor. Sars virüsünü kapmak için hasta ile yüzyüze temasta bulunmak gerekiyor. Yenibilmek için ise kılmalı ortamlardan uzak durmak ve yaşadığınız mekanı havalandırmak gerekiyor. Virüs açık havada çok daha çabuk ölüyor.



KSP Genel Sekreteri Mehmet Süleymanoğlu'nun Kıbrıs Cumhuriyeti, Katılım Ortaklığı Belgesi'nin imza gününde İstanbul'da yayın yapan Özgür Radyo'da yaptığı konuşmada vurguladı:

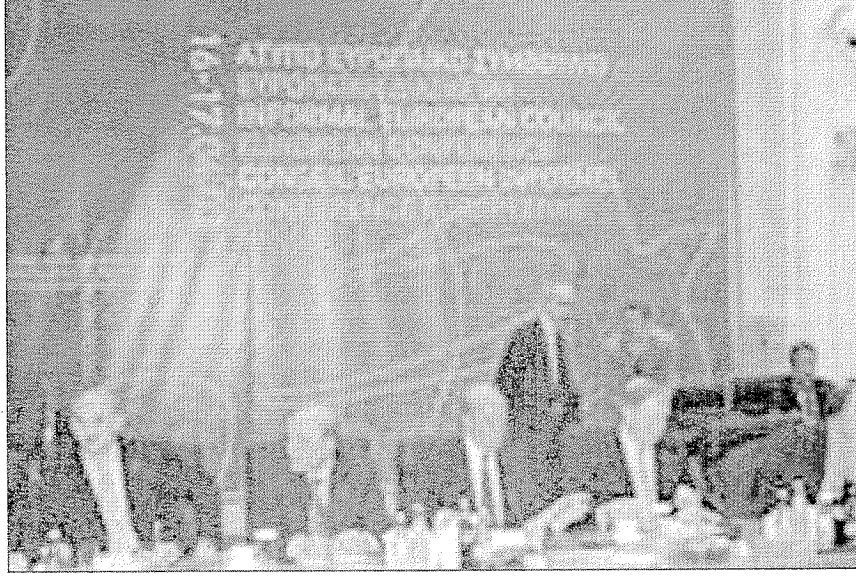
"Bağımsız, birleşik, anti emperyalist Kıbrıs"

Avrupa Birliği ile Kıbrıs Cumhuriyeti arasındaki Katılım Ortaklığı Belgesi'nin imzalandığı gün olan 16 Nisan 2003 tarihinde Kıbrıs Sosyalist Partisi Genel Sekreteri Mehmet Süleymanoğlu, Özgür Radyo'ya yaptığı açıklamada Kıbrıslı Türklerin "Rum tarafındaki devlet aygıtı ile ortak irade paylaşımını" talep etmeleri gerektiğini belirterek, "Bunu başarabilmek için öncelikle Kuzey'de bizim söz, yetki ve karar hakkımızı elimize almamız gerekiyor." dedi.

Süleymanoğlu, AB ile Kıbrıs Cumhuriyeti arasında Katılım Ortaklığı Belgesi'nin imzalanmasından sonra, Kıbrıs Türklerinin, öncelikle Kıbrıs Cumhuriyeti'nin eşit, egemen ortağı olduğunu ve söz, yetki, karar hakkının var olduğunu söyleyerek "Bu karar hakkımızı, ülkenin geleceğini kurarken kullanmak istiyoruz" talebini ileri sürmek gerektiğini belirtti.

Kuzey'de egemen gücün Türk devleti ve Rauf Denktaş olduğunu söyleyen Süleymanoğlu, konuşmasını şöyle sürdürdü:

"Bizim esas sorunumuz, biz Kuzey'de egemen değiliz ki, bu egemenliğimizi Güney'deki Rumlarla pazarlık yapalım. Yani Kuzey'de biz Denktaş ve Türkiye'nin politikalarına rağmen egemen olmalıyız ki, böyle bir sorunu direkt olarak masaya yatıralım ve uluslararası güçler karşısında bütün olarak Kıbrıs halkının çıkarlarını, uluslararası güçler karşısında ülkenin gerçek anlamdaki bağımsızlığı konusunda ki irademizi ortaya koyalım."



Süleymanoğlu, Kıbrıs sorununun çözümünü "Bağımsız, birleşik, anti emperyalist Kıbrıs" modelinde gördüklerini belirterek, "Yani bu ülkenin bağımsızlaştırılması, Rum ve Türklerden oluşan bir ortak vatana dönüştürülmesi ve tüm ülkede var olan askeri üslerin ve güçlerin adadan gitmesi, gerçek anlamda emperyalizm ile bağlarını koparan, demokratik özgür bir ülke olmasıdır hedefimiz." dedi.

"Bağımsız, birleşik, anti emperyalist Kıbrıs" modelinin hayata geçebilmesi için öncelikle adadaki fiili bölünmüşlüğü

ortadan kaldırılması gerektiğine işaret eden Süleymanoğlu,

"Bizim AB'ye yaklaşımımız belli. AB de emperyalist bir bloktur. Yalnız mevcut konjunktürden hareketle, anti emperyalist ve birleşik bir Kıbrıs'a gidebilmek için mevcut durumu geriletebilecek ve daha demokratik ve özgür koşullar sağlayabilecek tüm adımları destekliyoruz. Bütün sakatlıklarına rağmen temel devlet mimarisi içinde her iki toplumun eşitliğini ve iki bölgeliliği içerdiğinden dolayı, Annan planının masada olmasını savunuyoruz." Dedi.

Dünyadan.... Dünyadan.... Dünyadan.... Dünyadan....

Tren İşçileri grevde

Trenle yolculuğun yoğun yapıldığı bir günde Rail, Maritime & Transport sendikası (RMT) üyesi tren güvenlik çalışanları güvenlik konularında yeterli önlemlerin alınmamasından dolayı greve gitme kararı aldı.

Tren Şirketleri ustaları, sol kanatta bulunan Bob Crow başkanlığındaki RMT sendikasına kızgınlıklarını ifade ettiler. Her zaman arkasına sığınmakta oldukları "bu grevler halkı çok rahatsız etmekte ve de sağlık ve güvenlik konularında yersiz endişeler" olduğunu iddia etmelerine karşı tren kullanıcılarının çoğunluğu sendikaları desteklemektedir. RMT Sendikası ise işverenlerin güvenlik işçilerinin rolü ve güvenlik konularında sendika ile anlaşmalarını anlayamadıklarını belirtti.

GNER ve First isimli tren şirketleri sendika ile anlaşmayı kabul ederken diğer büyük tren şirketleri görüşmeyi bile kabul etmediler. Bunun temel nedenini ise "kural kitabında" yapılması gereken değişiklikler olarak öne sürdüler. Eski kurala göre hem tren makinistleri hem de güvenlik görevlileri kaza veya trende sorun olması durumunda treni garde durdurup boşaltma kararını verebilirler. 1995 yılında yaşanan bir kaza bahane edilerek güvenlik görevlilerinin sadece yolcularla ilgilenmesi kuralı yürürlüğe konmuştu. Sendika ise bu uygulama sonucunda güvenlik görevlilerinin trenlerde çözümleri satmaktan başka bir görev yapmakta olduklarını vurgulayarak bunun değişmesinin şart olduğunu belirtti.

Sendika hem kendilerinin hem de işverenin bunu değiştirememesinin komik bir durum olduğunu belirterek, bu kuralların değişmesi devlet tarafından kurulmuş olan Tren Güvenlik ve Standartları Komitesine Sendika ve işverenin birlikte müracaat etmesinin gerekmediğini vurguladı.

Tren şirketleri bu konuyu çözmek yerine diğer görevlerle sorumlu işçilere güvenlik konularında kurslar vererek grev esnasında grev kınıcılığı yaparak tren hizmetlerini devam ettirmek için girişimlerde bulunmaktalar. Devlet kurumlarının sendikaya karşı takındığı olumsuz tavır neticesinde sendi-

ka, devletin sorumluluk ve rolünü açıklamasını talep etti. İşçilerin haklarının çiğnenmesini engellemek için çalışan sendikalara arka çıkmasını ve de mantıklı tavır takınmalarını istedi.

Kerbela'da eylemler ABD'ye karşı güç gösterisine dönüştü

Iraklı Şiilerin Kerbela'daki güç gösterisi, Washington yönetimini tedirgin etti. Bush yönetimi yetkilileri, "Şiilerin bu ölçüde örgütlü ve güçlü olduğunu tahmin edemediklerini, Irak'ta Amerikan karşıtı bir rejimin yükselmesini önlemek için hazırlıksız olduklarını" belirttiler.

Washington Post gazetesi tarafından "Şii gücünün patlaması" sözleriyle nitelenen Kerbela buluşması, dün gerçekleşti. Kente gelen milyonlarca Şii, 35 yıldır ilk kez Hz. Hüseyin'in katledilmesi yıldönümünün 40. gününü andılar.

Törenlere katılan milyonlar, "İsrail'e hayır, Şiiliğe evet, Sünniliğe evet, İslam birliğine evet", "Amerika'ya, Saddam'a ve tiranlığa hayır" sloganları attı.

Şiilerin dünyadaki dini lideri Şeyh Ali Es Sistani, yayımladığı bildiriyile Irak'ta yabancı yönetimi reddetti. Es Sistani, Irak'ta anarşinin ve düzensizliğin sürdüğü bu dönemde Şiilerden, bu boşluğu doldurmak için doğru ve nitelikli insanların görevlendirilmesini istedi. Yasa ve düzenin sağlanması için her kentte bir konseyin kurulmasını isteyen Es Sistani, dini liderlerle o bölgenin sayılan ve sevilen isimlerinin asayişin sağlanmasına katkıda bulunmasını istedi.

Es Sistani, ülkeyi yönetecek hükümete müdahale etmeyeceğini de belirtti.

Şiilerin gösterisi karşısında, Amerikalı yetkililer de Irak'ta kukla hükümet kurma planlarını gözden geçiriyor. Şaşkınlık, İran üzerindeki baskının artmasına yol açıyor. Geçtiğimiz hafta Time dergisi, "İranlı ajanların Güney Irak'ta olduğu" yönündeki iddialara yer verdi. İddialar, dün de New York Times'da yer buldu. Gazete, ajanların

"Necef, Kerbela ve Basra'da İran lehine faaliyet yürüttüğünü" öne sürdü.

Amerikan istihbaratına dayanan New York Times, ajanlar içinde Irak İslam Devrimi Yüksek Konseyi'nin (İDYK) askeri kanadını oluşturan Bedir Tugayları'nın da yer aldığını, bunların yanı sıra, İran Devrim Muhafızları özel birimlerinin de Irak topraklarında bulunduğunu iddia etti.

Amerikalı istihbaratçılar daha da ileri giderek, Kerbela'daki büyük buluşmanın "İran ajanlarının faaliyetleri için örtü olduğunu" söyledi. Bir yetkili, "Bedir Tugayları üyeleri üniformalarını yırtıyor, sivilleri giyiyor ve ortadan kayboluyorlar" dedi.

Türkiye Hükümeti Sümerbank İşçilerini Çalıştırmıyor

40 gün için verilen ücretli izin süresi dolan Sümerbank'ta bu süre 5 Mayıs'a kadar uzatıldı. Bunun üzerine işçiler toplanıp düzenleyerek bunu protesto ettiler. Bu uygulamaların Bakırköy Sümerbank'ın kapatılmasını adımı olarak değerlendiren buna karşı mücadele kararı aldılar. Hükümetin engellemesiyle dışarıdan iş almalarını engellediği, iş yok diyerek fabrikanın kapalı tutulmasının Ağustos'ta uygulamaya konulacak kapatma kararına hizmet ettiğini bildirdiler. Hükümet bilinçli olarak işçileri çalıştırmıyor mesajını veren işçiler "üretmek istiyoruz" diyorlar.

Hindistan Kamyon şoförleri grevde

Hindistanda Kamyon şoförleri grevin üçüncü günündeler. Başkent Delhi'nin etkilanmemiş olmasına rağmen ülkenin diğer şehirleri yiyecek taşıyan kamyonların grevde olmasından dolayı açlık ve sefalet içindeler. Ortalama 3 Milyon Kamyon ve Otobüs benzin ve vergi fiyatında akıl almaz artışları protesto etmek için yollarda durdu.

Kavgamız
yavgamiz@yahoo.com Yusuf ALKIM

Halk İktidarı İçin

Kıbrıs Türk barış güçleri 16 Şubat sonrası yeni bir mücadele aşamasına girmiştir. Bu mücadele artık geriye dönüşü olmayan bir mücadeledir. Bu mücadele statükoyu ve rejimi değiştirmeye mücadelesidir. Anlaşmanın bu rejim ile mümkün olduğunu sananlar artık farkına varmışlardır ki, Denktaş ve onun temsil ettiği rejim anlaşmaya hangi şartlarda olursa olsun izin vermeyecektir. Ve şu da açık ve net bir şekilde ortadadır ki, Aralık seçimleri bu statükoya son vermek için en yakın ve mümkün olan demokratik yoldur. Çünkü şu an içinde bulunduğumuz gerçeklikler ve toplumun yapısı bize daha iyi bir seçenek sunmamaktadır.

Kıbrıs Türk barış güçleri bu yeni mücadele aşamasına girerken maalesef bazı sıkıntılar yaşamaktadır. Bu sıkıntılar aslında yeni oluşan sıkıntılar değildir, fakat mücadelenin gelmiş olduğu aşama bu sıkıntıların su yüzüne çıkmasını kaçınılmaz kılmaktadır.

Sıkıntı ise bazı partiler içinde olan ve bireysel çıkarları daha önde tutan kişilerdir. Ama son dönemde bu partilerin lider kadrolarının vermekte olduğu izlenimler ümit verici değildir. Kanımızca, bahsettiğimiz bu kişiler henüz Aralık seçimlerinin önemini kavrayabilmiş değillerdir.

Bu seçimler sıradan seçimler olmaktan çıkmıştır. Hedef iktidara gelip beş yıl içinde eğitimde, sağlıkta vs. ne yapılacağı değildir. Hedef, halkın gözünde yıkılmış olan statükoyu ve rejimi olduğu gibi değiştirmektir.

Ve şu da açıktır ki, bu seçimlere tüm demokrat ve barış yanlısı güçler en liberal kesiminden en uçtaki sol kesimine kadar blok olarak girmezlerse, iktidarı almak sadece bir hayal olarak kalacaktır. Bu seçimlere partiler ayrı ayrı girecek olurlarsa, herhangi biri %45 veya üzeri bir oy almadıkça, tek başına iktidara gelemeyecektir. Aynı zamanda seçim süresince partiler birbirlerini yıpratmak ve yaralayacaktır. Herhalde hiçbir partinin %45 oy alma ihtimalinin olmadığı ortadadır. Aynı zamanda eğer partiler bu seçime ayrı girerlerse ve en yüksek alan ilk iki parti %30 la %15 oy olsa dahi, bu iktidarın alınmasına yine yeterli olmayacaktır. Çünkü ancak blok oylarla %45 iktidar için yeterli olabilir. Şu da bir gerçektir ki, bu süreçte Kıbrıs Türk halkının ihtiyacı olan barış güçlerinin bölünmesi değil, birleşmesidir.

İktidarı alınması ile yapılacak olan icraatlar ortaktır. Hedef Denktaş'ı görüşmecilik görevinden almak, yerine Annan Planı çerçevesindeki bir anlaşmaya imza koyacak bir kişiyi ya da komiteyi atamak ve anayasadaki geçici 10. maddeyi kaldırmaktır.

Kıbrıs Türk barış güçleri içerisindeki bazı kesimler işgal rejimi altında yapılacak bir seçime katılmanın yanlış olduğunu söylemekte ama bunun karşılığında ortaya somut alternatif koymamaktadır. Eğer alternatifleri Kıbrıs Cumhuriyeti'ndeki haklarımızı talep etmek ise bu arkadaşlara şunu sormamız gerekmektedir: Acaba Rum egemen burjuvaları Kıbrıs Türküne eşit bir ortak olarak haklarını vermeye hazır mıdır? Peki bu arkadaşlarımızın toplum olarak Kıbrıs Türkünün hakları garantiye alınmazsa ileride olabilecekler hakkında bir fikri var mıdır?

Bu arkadaşlar şunun gayet farkındadırlar ki, Kıbrıs şu an Dünya emperyalist sisteminin bir parçasıdır ve emperyalist güçlerin kontrolü altındadır. Peki bu emperyalistler ilerde Kıbrıs'ta yeni bir karışıklık çıkartmak istediklerinde, kendilerini "azınlık" gibi hisseden Kıbrıs Türk toplumu içerisinde huzursuzluk çıkartmalarının ne kadar kolay olacağını farkında değil misiniz?

Aralık 2003 seçimleri Kıbrıs Türkü için önemli bir fırsattır ve tarihi bir dönüm noktası olacaktır. Bu seçimler bir seçimden çok bir "referandum" olarak tarihe geçecektir.

Kıbrıs Türkü tarihinde ilk kez bir toplum olduğunun farkına varmıştır ve 70 binlere varan bir katılım la mitingler düzenlemiştir. Bu mitingleri düzenleyen herhangi bir parti değil, Bu Memleket Bizim Platformu ve Ortak Vizyon'dur. Bu mitinge katılan insanlar ortak bir taleple seslerini yükseltmişlerdir. Bu talep yukarıda da belirttiğimiz gibi Annan Planı çerçevesinde bir anlaşma imzalanmasıdır.

Şu gayet nettir ki, Aralık seçimlerine, bahsettiğimiz kesimler bir blok olarak girerlerse iktidarı büyük bir çoğunlukla almaları hiç de zor olmayacaktır. Egemenlerinse bu seçimlere anti-demokratik yöntemlerle müdahale etmeleri artık o kadar kolay değildir, çünkü tüm dünyanın gözleri bizim üzerindedir. Yapacakları her müdahale kendilerini deşifre etmemize yardımcı olacaktır ve işte o zaman Denktaş ve rejiminin hiçbir meşruluğu kalmayacaktır.

İşte tüm bu gerçeklikleri göz önünde bulundurarak var gücümüzle mücadeleyi yükseltmeli ve halka çoktan hak ettiği iktidarı vermeliyiz.

Barış ve Demokrasi Bloğu'nun iktidarı için, Birlik, Mücadele ve Dayanışma...

Birikim Özgür'ün 8 Nisan 2003 tarihinde <http://www.hamamboculeri.org> sayfasında yayınlanan yazısı

İşbirliğinden Ne Anlamalıyız?

Kıbrıs'ta halkın istediği olmadı.

Bu durumda halkı "en çok" temsil ettiğini iddia eden siyasi partilerin görevi ne olmalıdır?

1. "Niye halkın istediği olmadı?" sorusunun cevabını vermek...

2. Halkın istediğinin yaşama geçirilmesi için halktan yetki istemek...

Kıbrıslı Türklerin, Yunanistan'ın, Kıbrıslı Rumların ve Türkiye dışındaki tüm uluslararası camianın istedikleri az çok örtüşüyor.

Kıbrıs'ta çözümsüzlüğün sebebi, Türkiye'dir.

Adanın bütünlüğünü korumak ve Kıbrıslı Türklerle Rumların insan haklarını hiçe sayan faşist darbelerinin adayı Yunanistan'a bağlamalarını engellemek amacıyla 1974'te müdahalede bulunan Türkiye, 1974'teki müdahalesinin rasyoneli dünyaya anlatırken; ülkenin bütünlüğünü gözetken BM kararlarına olumlu oy kullanırken; ülkenin bütünlüğünü ve askersizleştirilmesini öngören 1977 ve 1979 üst düzey anlaşmalarını onaylarken; haklıydı. Evet; Türkiye haklıydı...

Gelenen aşamada ise Türkiye'nin dürüst davranmadığı anlaşıyor. Adanın yeniden bütünlüştürülmesi için Türkiye kılını bile kırıp-datmıyor. Aksine, bütünlüşmeyi erteliyor da erteliyor. Ne zamana kadar? Canının çektiği güne kadar.

Kıbrıslı Türk siyasi partiler, halka, "Türkiye'nin canı Kıbrıs'ta bir çözümü henüz çekmiyor, o yüzden biraz daha bekleyin" mi diyecekler?

UBP ve DP buyursunlar ve desinler... Zaten bu halka attıkları referandum kazığı, herhalde bu topraklarda görülmüş en büyük kazıklardan bir tanesidir. Amerika'nın BM'yi hiçe sayarak Irak'a girişi kadar çıplak gözle görülebilen, ahlaksız, çirkin bir kazık attılar Kıbrıslı Türklerle... Kanımca bu toplum aptal yerine konmayı hak etmiyor. UBP ve DP bu halkı temsil etmiyorlar... Tıpkı taksim politikaları gibi bu politika doğrultusunda hareket eden partiler de Kıbrıslı Türkler tarafından dışlanacak; kurtuluşları yok.

Halka bir defa istediğinin olmayışının sebeplerini iyice anlatmak şarttır! Yani UBP ve DP halkı kandırma konusunda beceriksiz davranmışlarsa, bu partilerin yerini başka birileri almamalı!

Geçtiğimiz hafta Mehmet Ali Talat Ankara'da idi. Bir de panele katıldı ODTÜ'de...

Güzel bir konuşma yaptı; süreci anlattı. Sorular kısmında yaptığı açıklamalarla alkış da aldı Kıbrıslı öğrencilerden...

Mehmet Ali Talat, bizce Türkiye'yi yeterince eleştirmemiş ve Kıbrıs sorununun esas kaynağını teğet geçmiş gibi algılanmış da bazı Türkiyeliler kendisini, Talatopulos diye nitelendirmeye kalktılar. Kıbrıslı gençler, Gündüz Aktan'a "Türkiye AB üyeliğini hak ediyor mu? Birakin bizi rahat!" diye bağırmasalardı, Talat herhalde Türkiye'nin Kıbrıs'ı bir rehine gibi tuttuğunu da laf arasına sıkıştırıp söylemeye pek niyetli değildi. En çok merak ettiğimiz, bizi rehine olmaktan kurtaracak bir vaadinin olup olmadığını... Talat, konuşmasında bizi bu konuda da rahatlatmıştı.

Talat, bir soruyu yanıtlarken, işbirliğinden yana tavrı koydu ve seçimleri hedef gösterdi.

Bana göre seçimler doğru bir hedeftir. İşbirliği ise "olmazsa olmaz" bir ön şart...

Seçimlerden barış yanlıları güçlü çıkarsa güzel günler hemen kapımızı çalacak mı? Hayır...

O halde niye seçimler doğru bir hedef? Eğer edilgenliğimize karşı birtakım söylemler geliştireceksek, toplumun desteğini arkamıza iyice almamız. Miting meydanlarında halkın onayladığı manifesto, seçim sandığına da mutlaka yansmalıdır...

Seçimleri, sanki de çok demokratik bir ortama sahipmişiz gibi satmaya kalkışmadan, bunun statükoyu değiştirme çabalarına halkın desteğini beyan etmesine olanak yaratacak bir enstrüman gibi algılanmasını sağlamak gerekir.

Bu seçimler belediye seçimlerine benzer. Kimin milletvekili, kimin bakan olacağından hareketle değil politikaları bakarak halk sandığa gidecek.

Statüko ile statükonun değişmesi arasında bir seçim yapacak insanımız.

Türkiye'den adaya uluslararası meşruiyetten yoksun politikalar çerçevesinde taşınmış bir nüfusun olduğu da unutulmamalı... Ancak bu nüfusun varlığı, seçimleri inkar etme noktasına da vardırılmaz kimseyi. Aksi takdirde Kıbrıslı insanlara yani kendilerini temsil ettiğimizi iddia ettiğimiz insanlara karşı bir suç da işlemiş oluruz...

ODTÜ'deki panel bittikten sonra Talat gençlerle birlikte biraz vakit geçirmek istedi. Kafeterya gibi bir yerde masalar birleştirildi, sohbet ortamı yaratıldı.

Sohbet sırasında gençler, saraydaki toplantılara CTP'nin neden katıldığını sordular...

Talat, "Ben herkesle görüşürüm" dedi...

Gençler, işbirliğinden Talat'ın ne kastettiğini sordular...

Talat şu şekilde cevap verdi: "CTP en örgütlü partidir... Hatta diğer partilerin örgütleri de yoktur... Mitinglerdeki ses düzenlerini hep biz kurduk... Pankartları hep biz taşıdık... Seçimlere katılmak miting düzenlemeye benzemez. Mitingleri belki birlikte düzenleyebilirsiniz ama seçimlerde örgütlü davranmak gerekir... Eğer seçimlere tek bir çatı altında girersek ben örgütümün çalışmasını sağlayamam... İşin içine bir sürü pislik girer... Tercih yapmak gerekir, kendi aramızda tartışmalar çıkar..."



Sonuç?

CTP, işbirliğini sonuna kadar savunuyor ancak barış cephesine de karşı çıkıyor! Peki işbirliği nasıl sağlanacak?

CTP listelerini diğer örgütlere açacak... Yani her seçim döneminde birkaç tane "sevilen" sendikacı ile muhtemelen bu defa bunlara ek olarak Ticaret Odası'ndan birkaç kişi CTP'nin listelerine kontenjan adayları olarak yerleştirilecekler. Bunun adı, "İşbirliği" olacak.

"Doğan Harman'ı mı aday yapacaksınız?" deyince, "Ali Erel'i yapacağım" diye karşılık veriyor Talat. "Karşı mısın Ali Erel'e de?" diye de soruyor. Ali Erel'in aday olmayacağını zaten açıkladığını söylüyor...

Mitinglere şimdiye kadar sağ partilere oy vermiş insanlar da katıldılar. Bu insanların oylarını barıştan yana kullanabilmeleri için benzer bir birliklik gerektiğini, böyle bir birlikliğin halkın talebi olduğunu anlatmaya çalışıyor...

Laf dönüp dolaşp diğer partilerin örgütsüz oluşlarına, seçimlere CTP'nin diğer partilerden ayrı girmesinin barış yanlıları için daha büyük bir avantaj yaratacağı iddiasına geliyor. Barış yanlıları partiler seçimlere ayrı ayrı girerlerse, 250 tane adayımız olacakmış. Bu 250 kişinin hepsinin tanındıkları, kendilerine oy vermek isteyecek akrabaları olacakmış. Böylece barış cephesi daha fazla oy alabilecekmiş... Talat'ın iddiası bu.

Bunun Türkçe'si ise şudur: Biz umudumuzu sağdan gelecek oylara

bağladık.

Diğer partiler örgütsüz oldukları için pek de dikkate alınmamaları gerekir.

Barış cephesi, CTP'dir. Sağ oylar CTP'ye kayacak, CTP % 50 (bu Talat'ın ifadesidir) hedefini gerçekleştirmeye çalışacak...

Barış cephesi diye diye bu hayalleri suya düşürmeye hiç gerek yok.

Deli zoliyi, Türkiye'ye sövenini, halkın Türkiye'ye olan aşırı sevgisini göz ardı eden aramızda alıp da sağ oyları niye kaçıralım?

"Yıllardır bağımsız, birleşik Kıbrıs'tan yana olanlar var. Bunları elinizin tersiyle bir kenara iterek nasıl işbirliği politikası yapıyorsunuz?" diye soruyoruz. Talat, gülüyor. İçimizden şunu geçirdik: "Yahu bu adamlar bizim tanımadığımız tipteki insanları partilerinden attılar. Sırf bir yerlere şirin görünmek için arkadaşlık, dostluk, aile bağları falan demeden yıllarca birlikte hareket ettikleri mücadele yoldaşlarını kesip biçtiler. Biz de kalkmış adamlara şimdi, işbirliği politikasından bahsederken bu insanları unutmamanız gerekir demeye çalışıyoruz..." Bizimki de tam çocukluk doğrusu...

"Bütün milletvekillikleri CTPlilerin olsun. Göstermelik tüm örgütlerin temsiliyetini sağlayacak bir liste hazırlansın. Yeter ki sandığa gittiğimiz zaman elimiz titremeden mühürü basalım barışa" diyoruz.

Talat bizi teskin ediyor. "Tercih oyu kul-

değildir.

"Talat ve arkadaşları yine milletvekili olsunlar, meclis sıralarını doldursunlar. Benim vereceğim oy da onların milletvekili oimalarına katkıda bulunsun. Ancak sandığa gittiğim zaman kararlılıkla mühürü barış cephesine basabileyim..." Particilikten, bıkıp usan ve tek tek partilerin değil bütün barış yanlısı örgütlerin birlikte hareket edebilecekleri bir süreçten yana olan birçok Kıbrıslı Türk'ün düşüncesi bu yöndedir.

Kime sorsak, herkes CTP'nin veya diğer partilerin tek başlarına seçim hazırlığı yapmalarını itici buluyor.

CTP politikalarını kimin taleplerine göre şekillendiriyor? Ali Erel, "Diğer sol partiler de dahil olursa biz size seçimlerde destek beyan etmeyeceğiz" mi demiştir CTP'ye?

Ali Erel böyle bir şey dememişse, CTP, Türkiye'den icazet alabilmemini yegane koşulu olarak Türkiye'nin bu coğrafyadan sorumlu olduğunu tespit eden ve bunu açıklıkla halka anlatmaktan yana olan partilerden uzak durmayı mı görüyor?

Seçim sürecinde yaşanacaklar az çok şekilleniyor...

Galiba en çok korktuğumuz şey başımıza gelecek...

Seçimlerde üç politik akım yarışacak...

1. Taksimciler... (MAP, ...))

2. Ne olduğu belirsizler; hem nala hem miha politikası etrafında dönüp dolaşanlar... Türkiye'nin yanlışlarını görmekten gelip Kıbrıs Cumhuriyeti'ni Kıbrıslı Türklerle azınlık hakları vermekle suçlarken bunun sorumlusu olarak Denktaş'ı gösterip çözüm yanlılarından da oy koparmaya çalışırlar... (UBP, DP, CTP ve belki TKP)...

3. Birleşik Kıbrıs'tan yana olanlar... (Afrika, YBH, BKP, KSP ve belki TKP)...

Halkı temsil edebilmek için öncelikle hayal kırıklığına uğratılmış bu insanlara neden böyle bir hayal kırıklığının yaşandığını anlatmak gerekiyor. Halkın istediğinin hayata geçirilmesi için de Türkiye'nin kuyruğunda değil Türkiye'ye Kıbrıslı Türklerin acilen barış istediğini açıklıkla anlatabilecek cesarete sahip bir güç oluşturmak öncelikli bir mesele haline alıyor...

Tayyip Erdoğan resmen Denktaş'ın ağzıyla konuşmaya başladı. Başbakanlık için bizi sattı. Abdullah Gül, Denktaş'ın önerilerini yerinde buluyor. Talat, Erdoğan ile görüştüktan sonra Erdoğan'ın Annan planı çerçevesinde bir çözümden yana olduğu izlenimini edindiğini açıklıyor.

Politika, insanları ahlak yerine koyup her önüne gelenle lak lak çene çararak onu kandırma uğraşı değildir.

Politika, ciddi bir iştir.

Önümüzdeki süreçte, işi politikacılara bırakmadan, Kıbrıslı Türkler istedikleri/bekledikleri cephenin oluşturulması için baskı yapmalıdırlar.

Politikacılara kaldığı vakit, seçimlerde üç politik akım yarışacak...

Halkın istediği, üç değil iki politik akımın yarışmasıdır.

Halk, UBP ve DP'yi silmek istiyor. Halk, o referandum kazığıni unutmaz.

İki politik akım yarışacak olursa, statükocularla statüko karşıtları karşı karşıya gelirlerse, oluşacak tabloya göre halk kararını verecek.

Taksimciler (MAP, UBP, DP, vs) ile "Kıbrıs'ta Hemen Çözüm ve AB" yanlısı olanlar (CTP, TKP, BKP, YBH, KSP) arasında halk tercihinin yapacak. Halka, ticaret adamları da dahildir. Tercihlerini yapınlar. Barış, Çözüm, AB diye diye bu toplumun önüne çıkan bir fırsatı üçüncü bir politik akım yaratıp suyu bulandırmak suretiyle heba etmesinler.

Ankara'da sohbet ettiğiniz arkadaşların bir çoğu Sn. Talat'ın CTP'yi ön plana çıkaran tavrından hoşnut olmadılar...

Ankara'da sohbet ettiğimiz gençlerin bir çoğu, açıklıkla destek beyan edebilecekleri bir barış cephesinden yanadırlar...

Seçimlerde temsil edilip edilmediklerine, Ankara'daki gençler, cephe politikasının hayata geçirilip geçirilmediğini gözlemledikten sonra karar vereceklerdir.

ÇAĞRI

■ **TÜRKİYE, YUNANİSTAN VE İNGİLTERE'NİN TÜM BARİŞ VE DEMOKRASİ TARAFTARI; SAVAŞ VE EMPERYALİZM KARŞITI; VE DEVRİMCİ-KOMÜNİST ÖRGÜTLERİNE ÇAĞIRIMIZDIR.**

Birleşmiş Milletler tarafından Kıbrıs sorununun çözümü amacıyla önerilen Annan Planı'nın emperyalist-sömürgeci karakteri gayet barizdir.

Britanya hükümeti, bu planın görüşülmesi sırasında Kıbrıs'taki üslerinin topraklarının yarısını yeni kurulacak Kıbrıs Cumhuriyeti'ne devredeceğini ilan etmiştir. Bu teklifin, anlaşmanın red edileceği gayet iyi bilindiği için yapıp yapılmadığı, ilerdeki anlaşma döneminde ortaya çıkacaktır.

Bu arada, anlaşmanın elde edilememesi konusunda Annan Planı'nın sürekli olarak "anavatanlara" gönderme yaptığı, Britanya'ya ise hiç değinmediği açıktır. Bizim

partimiz ise esas ele alınması gerekenin tamı tamına da Britanya olması gerektiği görüşündedir.

Britanya'nın ülkemizdeki konumu açıktan açığa sömürgeci. Ülkemiz topraklarının yaklaşık yüzde üçü bu ülke tarafından askeri üs olarak, bölge ülke ve halklarını tehdit etmek için, son Irak savaşında olduğu gibi bölge ülke ve halklarına karşı savaş yürütmek için kullanılmaktadır. Bu üsleri kaybetmek istemeyen Britanya hükümeti sürekli olarak ülkemizde gericiliği desteklemiş, ülkemiz milletleri arasında düşmanlıkları körüklemiştir. Ülkemizde yaşanmış olan tüm bireysel öldürme ve kitlesel katliamlardan doğrudan sorumludur. Britanya Hükümeti'nin bugünkü Kıbrıs işlerinden sorumlu olan diplomatı tamı tamına Rwanda-Burundi katliamında Allbright ile birlikte kötü ün sahibi olan Lord Hannay'dır.

BM, Kıbrıs'taki Britanya üslerine karşı çıkmayarak, bu üsler üzerinden Kıbrıs toprak-

larına başka bir ülkenin el koymasını onaylayarak sömürgeciliğe karşı olması gerekliliğini yadsımaktadır.

AB, Kıbrıs'taki Britanya üslerini Kıbrıs Cumhuriyeti toprakları dışında topraklar olarak ele almayı kabullenerek, bir üyesinin başka bir üyesinin topraklarını işgalini onaylamakta, AB üyesi ülkelerin birbirlerinin topraklarına el koyamayacağı ilkesini yadsımaktadır.

Annan Planı'nın gerçekleşmesi için canla başla mücadele etmekte olan, ve sizlere önerdiğimiz kampanyaya katılmayacak olan partimiz, sizlerden Britanya'nın Kıbrıs'taki üslerine karşı ülkemizdeki tüm barış ve demokrasi taraftarı; savaş ve emperyalizm karşıtı; ve devrimci-komünist örgütlerle el ele vererek, ülkeniz, diğer ülkeler ve BM ve AB nezdinde bir kampanya başlatmanızı; böylece Britanya'nın Kıbrıs'taki üslerinin topraklarının yarısının değil, tümünün ve derhal, hiçbir anlaşmayı beklemeden, Kıbrıs

Cumhuriyeti'ne geri verilmesini talep etmenizi ve bu talebin Britanya Hükümeti, BM ve AB nezdinde gerçekleştirilmesini sağlamanızı istemektedir.

Yunanistan ve Türkiye'deki tüm barış ve demokrasi taraftarı; savaş ve emperyalizm karşıtı; ve devrimci-komünist örgütlerin böylesi bir çabanın kendi ülkelerinin emperyalizmine karşı çıkmadığı için, kendileri açısından burjuva-milliyetçi bir kampanya olarak algılanması görünüşe takılmaktadır. Ve her halükarda, bu kampanyayı, Türkiye ve Yunanistan'ın ülkemizdeki konumuna değinmeden yürütmenizi sizlerden isteyenler de Kıbrıslılar olarak biziz.

Britanya hükümetinin ülkemizdeki sömürgeciliğine karşı verdiğiniz destek için şimdiden sonsuz sevgi ve dayanışmamızı duyururuz!

Kıbrıs Sosyalist Partisi Genel Sekreteri Mehmet Süleymanoğlu

BOLŞEVİZMİN ve DÜNYADA İLK SOSYALİST DEVLETİN KURUCUSU LENİN 113 YAŞINDA

Emperyalizmin barbarlığının arttığı bu günlerde emperyalizmin barbarlığının kaynağını bizlere gösteren Vladimir İliç Lenin 22 Nisan 1870'te Rusya'nın Simbirsk kasabasında doğdu.

Daha genç yaşlarda Lenin, çevresinde cereyan eden olaylara ilgi duymaya başladı. Çok okuyordu ve daha ilk gençlik yıllarında en iyi devrimci-demokratik yazarların eserlerini okumuştur. 18 yaşında iken Marx'ın Kapital'i'ni okumuş, o dönemde çarlığa karşı terörist metodlarla mücadele eden Narodniklerin siyasetinin bilimsel sosyalizm ile uyumadığını görmüştü.

Üniversite'de öğrenim görürken öğrencileri devrimci örgütlerde örgütlemeyi başarmış ve bu çalışmalarından dolayı tutuklanmış, üniversiteden atılmış ve sürgüne gönderilmişti.

Marksist çevre örgütüne katılan Lenin, Narodnizmi eleştiren makaleleri ile okuyucuları ve dinleyicileri hayretler içinde bırakmıştı. Gittiği her yerde büyük bir örgütleyici rol alan Lenin, Marksizm propagandasının önemini kavramış ve bunu çevre gruplarına yaymıştı.

Lenin 1893'te, Rusya'nın siyasi odak noktası olan St. Petersburg'a gitti. Marksist propaganda, küçük çapta yürütülmesine rağmen, meyvelerini vermişti. İlk Marksist işçiler ortaya çıkmıştı. Ama, Marksist çevreler geniş işçi sınıfı hareketi ile çok gevşek bağlar içindeydi. Daha sonra Lenin, 1890'lı yıllar için, sosyal-demokrat hareketin "zor büyüme" dönemi olarak bahsediyordu. Büyük bir adımın atılmasını görüyordu. SOSYALİZM İLE İŞÇİ SINIFI HAREKETİNİN KAYNAŞMASI gerektiğini vurgulayarak Marksistleri işçileri örgütlemeye yönlendirdi. Marksist propagandadan geniş kitle ajitasyonuna geçilmesini örgütledi. St. Petersburg Ligası Marksistlerinin örgütlediği ve onbinlerce işçiyi kucaklayan başarılı grevler örgütlendi.

Rusya'da kapitalimin nasıl geliştiğini ve ülke koşullarında marksist örgütlenmenin nasıl olması gerektiği üzerine çalışma yapan Lenin, birbirinden kopuk olarak çalışan marksist çevre grupların bir parti olarak örgütlenmesi için yoğun çaba harcadı. Marksizm'den sapma gösteren akımlara karşı amansızca mücadele verdi. Bunların bilim dışı düşüncelerini çeşitli broşür ve makaleleri ile çürüterek Rusya'da Marksist düşüncenin yayılmasının yolunu



açtı.

1900 yılının sonunda yurtdışına giderek tüm Rusya için bir gazete örgütledi. "İskra" (Kıvılcım) gazetesi 1900 yılının Aralık ayında yayın hayatına girdi ve ilk satırları şunları yazıyordu: "Kıvılcım Büyük Bir Ateşi Alevlendirecek".

Ve İskra gerçekten 2 yıllık yayın hayatında tüm Rusya'ya yayılarak Rus

Marksistlerinin ve işçilerin gazetesi oldu. İşçilerin partisi, Rusya Sosyal Demokrat İşçi Partisi, İskra sayesinde örgütlendi. İşçi sınıfı saflarında ortaya çıkan reformist ve teslimiyetçi siyasetlere karşı amansızca mücadele verdi. İşçilerin siyasetten koparılmasını ve kuyrukçuluğu öneren revizyonist Bernstein düşüncelerine karşı başarılı bir mücadele verildi. Bu mücadele sayesinde partinin önemi işçilere kavratıldı. "Devrimci teori olmadan devrimci pratik olamaz" diy-

ordu Lenin...

Lenin işçi partisinin çelik disiplinle örgütlenmesinin gerekliliğini vurgularken Rusya'da yaşanan sıkıntıları çok iyi biliyordu ve partinin önemini şöyle özetliyordu: "Bana istediğim devrimci örgütünü verin Rusya'yı yerinden oynatayım". Bu mücadele içinde Bolşevizm doğdu.

Gerçekten de Lenin'in parti öğretisini, kavrayan işçiler, devrimci teori ile donanmış ve çelik disiplini sayesinde Rusya'da Ekim 1917'de iktidarı ele alarak dünyanın ilk işçi devletini kurdular. Lenin'in teori ve pratik öğretileri sayesinde, Bolşevizm sayesinde, iktidara gelen işçiler, onun strateji ve taktikleri sayesinde emperyalizmin askeri, ekonomik ve siyasi saldırılarına karşı zaferler elde ederek Sovyetler Birliği'nde sosyalizmin inşasına geçtiler. Onun strateji ve taktikleri sayesinde yoksul köylülükle ittifak oluşturdular. Onun öğretileri sayesinde milletler hapisanesi olan Rusya'da tüm milletlere eşitlik ve özgürlük sağlandı.

Lenin'in önderliği sayesinde tüm dünya komünistleri Komünist Enternasyonal'de örgütlenebildiler ve dünya işçi sınıfı mücadelesine 30 altın yıl yaşattılar.

Lenin'in öğretileri sayesinde Stalin, Sovyetler Birliği'nde insanın insan tarafından sömürülmesini ortadan kaldırarak, geri bir tarım ülkesi olan Rusya'yı 20 yıl kadar kısa bir zamanda dünyanın ikinci büyük endüstri ülkesi haline getirdi.

Lenin'in öğretileri sayesinde işçi sınıfı, emperyalistlerin, reformistlerin ve sosyal-şövenlerin aldatmalarına karşı hala daha mücadele vermektedir.

Lenin'in öğretileri sayesinde emperyalizmin canavarlığını anlayabiliyor ve ona karşı amansız mücadele verebiliyoruz.

Lenin'in öğretileri sayesinde bugün Kıbrıs'ta Bolşevizm Bayrağını yılmadan ve gururla taşıyoruz.

Lenin'in öğretileri sayesinde Kıbrıs Sorunu'nun emperyalistler sayesinde değil, işçi sınıfına ve yoksul köylülere dayanan bir Anti-Emperyalist Birleşik Cephe Hükümeti ile çözüleceği düşüncesinin doğruluğunu her gün yaşıyoruz.

Yaşasın Bolşevizm!
Bolşevizm Yenecektir!

Kıbrıs'ta Sosyalist GERÇEK

Sahibi: Kıvılcım Ltd.

Adres: Şht. İbrahim Yusuf Sok. ATÖ Apt. No:5 K.Çiftlik / Lefkoşa
Tel: 0392 22 70 680 Fax: 22 70 681

Baskı:Mavi Basın-Yayın Ltd.

M. İrfanbey Sok. No 30 Lefkoşa Tel: 0392 228 31 05

web: www.st-cyprus.co.uk

e-mail: st-cypru@st-cyprus.co.uk

KSP Genel Sekreteri Mehmet Süleymanoğlu ile Kıbrıs FM'de yapılan söyleşi

MEHMET S.:

Bunlar ne niyettedir, acaba bunlar şuna karşı mı, bunun yanında mı, bunlar vurup kırarak mı, şöyle mi yapacak şeklinde soru işaretlerini kamuoyu önünde artırıyorlar ki, partimizin düşüncelerini, görüşlerini, mücadeleyi anlayışını ikinci plana atmak için. Biz bunu sabırla, inatla ve inançla halkımızın kolektif mücadelesine katkı koyarak, saygı duyarak ama kararlılıkla gündemde tutmaya çalışıyoruz.

PROGRAM YAPIMCISI:

Mevcut koşulları da değerlendirerek politika güdüyorsunuz benim anladığım kadarıyla. Ya da güdeceksiniz.

MEHMET S.: Evet.

PROGRAM YAPIMCISI:

Burada koyduğunuz şeyler, az önce söylediğiniz gibi, vurup kırma değildir. Daha çok diyalogdur. Sizin de fikirlerinizi ortaya koyarak bir mücadele yöntemini seçtiğiniz fikrini alıyorum ben.

MEHMET S.:

Evet. Tüm yaptıklarınız ve yapacaklarınız, emek mücadelesinin, barış mücadelesinin önünü açıyor mu, açmıyor mu? Temel prensip bu olmalı. Bu bağlamda biz, reel politiktan ayrılmadan, tam tersi birçok siyasi yapıdan farklı olarak, tamamen reel politığın gerçekleriyle hareket eden bir partiyiz. Ve şu resmi okuyoruz Kıbrıs sorununa dönük-yavaş yavaş ülkemize dönersek- Bugün ülkemizde iki tane temel konumlanış vardır. Birincisi, mevcut statükonun devam ettirilmesi ve bunu ayakta tutmaya çalışan bir rejim. İkincisi ise, "bu statüko artık değişmelidir ve ülkemize çözüm ve barış gelmelidir" diyen diğer bir kesim. Ama çözüm ve barış diyen kesimin içindeyse, dış emperyalist güçlerin direkt katkı ve müdahalesi ile bu sorun çözülür anlayışı uzun süre hakim oldu. Biz biliyoruz, direkt katkı ve müdahale ile bu sorunun çözümleneceğini. Ama yeni kurulan Sosyalist bir Parti, güçlerinin farkında olan Sosyalist bir Parti, tek başına kolektif mücadeleden ayrılıp kendine özgü bakışını hayata geçirme kararı alırsa, bu, reel politiktan kopma olur, gerçeklikten bugün için uzaklaşma olur. İşte bu bağlamda, iki seçenektan birisi; ya statüko, ya barış güçlerinin kazanımı. Bu noktada biz, kurulduğumuz günden beri, büyük bir özveriyle ve gücümüz oranında katkı ile ki kamuoyunun takdirindedir bu- barış, çözüm güçlerinin yanında yer aldık, önünde yer aldık. Hiçbir talep ileri sürmeden, tamamiyle büyük bir özveriyle, bu cephede, bu kanatta yerimizi aldık ve bu birliğin ısrarla korunmasını ve ileriye taşınmasını savunduk. Bu nedenle, KSP'nin kendine özgü siyasi duruşu, kendine özgü fikirleri baki kalmak kaydıyla KSP, döneme dair kendine sorun yüklediği temel görevin farkındadır ve bu kolektif kavgada, kolektif mücadelede, barış mücadelesinde tüm güçlerle birlikte, samimi olarak, kararlı olarak, yalpalamadan yürüme inancındadır.

PROGRAM YAPIMCISI:

KSP Gen. Sek. Mehmet S. Stüdyo konuğumuz. İlk kez konuk ediyoruz ve çok fazla başka programlarda da dinlemediğiniz için, sık sık ismini vermek istiyorum.

Şimdi, az önce söylediklerinizden hareketle, yine benziyorduk söylemişsiniz. Bu Annan Planı çerçevesinde yapılan tartışmalarda ilginç bir duruşunuz var. "hiçbirşey beklemeden" diyorsunuz. Yeni kurulan bir partisiniz, Annan Planı çerçevesinde bir çözüm bulunabilmesi için tüm barış isteyen kesimin içinde yerinizi alıyorsunuz ama hiçbir talebiniz de yok. Nedir bu size göre? Bundan sonrası için ne yapılacak? Ne yapılabilir? Size göre nasıl çikilabilir bu sorunun içinden?

MEHMET S.:

Öncelikle şunu tekrar vurgulayayım ve altını doldurmaya çalışayım; bizim beklentimiz var. Ama bu, kısa günün karı, parti prim toplasin, x adam partimizden milletvekili olsun diye bir beklenti değil. Beklentimiz şu; beklentinin ötesinde, ısrarımız şu; geldiğimiz aşamada, belli olmuştur ki, yaklaşık 1.5 yılı geçti yani, 2001 Aralığında Sn. Denktaş ile Sn. Klerides yemekte buluşup başlattıkları günümüze kadarki resmi bir okursak, ortaya şu gerçeklik çıktı; belki birçok siyasal görüş bunu biliyordu, belki ileri boyutta analiz etmişti ama halkımız, bunu yaparak, yaşayarak, el yordamıyla öğrendi.

Neyi öğrendi?

Bu barış güçlerinin birlikte mücadelesinde iki temel tez kamuoyunun önüne yansıdı. Birincisi, "biz Sn. Denktaş'ı ve temsil ettiği güçleri, yani, statükonun devamını arzulayan güçleri zorlayacağız ve gidip imza atacaklar" Bizse, Sn. Denktaş'ın bu imzayı asla atmayacağını, bunun eşyanın tabiatına aykırı olduğunu, kendi konumlanışına aykırı olduğunu, ve Sn. Denktaş'ın demokratik yollarla görevden alınması gerektiğini vurguladık. Geldiğimiz süreçte farkedildi ki, evet, Sn. Denktaş, bu imzayı atmayacak, veya kendisine bu imza atırmayacak, çok da önemli değil bu. Dolayısıyla önümüze çıplak bir gerçeklik olarak olgular ortaya çıktı. Çıplak gerçeklik şu; halk güçleri, barış güçleri, o her köyde ateş yakan yürekler, tek yumruk olup, tek güç olup, tek blok olup, tek yapıda buluşup demokratik yollardan sürekli erken seçimi zorlamalı, mümkün değilse, en geç Aralık'ta asla seçimlerin ertelenmesine fırsat vermemeli, her türlü eylemliliği yürütmeli - bugüne kadar yürüttüğü gibi - ve iktidarı ele almalı ve Sn. Denktaş'ı görüşmecilikten demokratik yollarla almalı ve hatta ve hatta, ülkemizdeki demokratik kurumsal yapının işleyebilmesi için, neredeyse kalıcı 10. madde haline gelen Anayasanın geçici 10. maddesini de değiştirecek konuma gelmeli. İşte bu noktada bizim özel talebimiz yok. Ama özel talep yok derken, halkın ısrarcı bu talebini halkın gündemine taşıyabilmek için, bütün örgütlerin gündemine taşıyabilmek için, özel gayretimiz, özel çabamız ve özel isteğimiz var.

Geçtiğimiz hafta, basın-yayın organlarını gezdik. Umarım bu hafta içinde de diğer partileri ve örgütleri gezip, bu yaklaşımlarımızı onlara taşıyacağız ve ısrarcı olacağız.

PROGRAM YAPIMCISI:

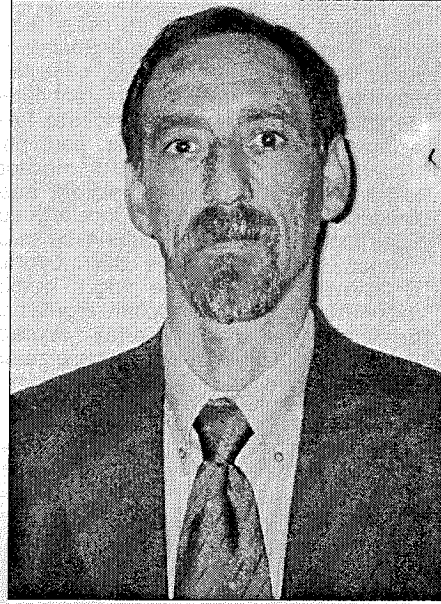
Burada esas olan nedir Sn. Süleymanoğlu?

MEHMET S.:

Bizim söylemeye çalıştığımız, yapmaya çalıştığımız, taşıdığımız düşüncenin özü şu; belki oldu ki çok özür dileyerek şu benzetmeyi yapayım- Kıbrıs'ın dilinde pelesenk olmuş bir yaklaşım, "adam olmazsak, bizi kimse adam yerine koymayacak". Dolayısıyla Kıbrıs Türkü adam olacak. Kıbrıs Türk Halkı, yaklaşık 2.5 yıl var, kendi rüşdünü ispat etti. Hele beş-altı ay var, rüşdünü ispat etti. Ama bu ispat, "aman bastırılalım, Denktaş imzalasın" noktasına yansıdı. Şimdi, Sn. Denktaş ve statüko yanlılarını devlet katından veya karar verici mekanizmadan demokratik yollarla uzaklaştırmak; şimdiki gündemimiz bu. Bunu başarmak için de en liberal kesimden en radikal kesime kadar-Sosyalist Parti'ye kadar, açık söyleyeyim- tüm barış ve çözüm yanlılarının bir blok, bir cephe halinde seçimlere girmesini sağlamak lazım. Fakat burada şunu da söylemek gerekir ki, seçim, mücadelenin bir parçası olacak, yani her anlamda demokratik tüm kanallar kullanılarak, mücadeleden bir milim gerilemeden mücadele sürecek ve kamuoyuna, halkımıza ve uluslararası kamuoyuna şunu vurgulayacağız; evet, biz masada yoktuk, bundan sonra masada olabilmek için bizim o koltuğa oturmamız lazım. Bunu başarmanın yolu da, bizim par-

timizin gösterdiği anlayışı, diğer parti ve kurumların da bizden fazla hassasiyetle göstermesi gerekmektedir. Aksi halde, içinde bulunduğumuz koşullara baktığımızda, partilerin büyümesi-küçülmesi, partilerin karlı çıkması veya zararlı çıkması süreci olmadığını görmekteyiz. Çünkü, herhangi bir dönemde, herhangi bir ülkede seçimden söz etmiyoruz. Yaşadığımız bu kadar acı, umut ve umutsuzluğun gidip geldiği bir süreçten bahsediyoruz.

Bu bağlamda kastedilen seçim, irademizi elimize alıp, bu iradeyi barış ve çözüme yönelik kullanma sürecidir. Bu nedenle, aklı selimin galip geleceğini ve tüm siyasal



oluşumların, demokratik kitle örgütlerinin ve halkımızın, -taban dediğimiz halkımızın- ortak iradesi ve istenciyle bu birlikteliğin, bu bloğun, bu cephenin, bu ortak kavganın iradesinin hiçbir bireysel ve özel çıkar kaygısı taşımadan kurulması gerektiğini vurguluyoruz. Başka seçeneğimiz yoktur. Bunun kurgulanması, hayata geçmesi, zorluklarla olacak, sıkıntılarla olacak. Bunun bilincindeyiz ama başka seçeneğimiz olmadığını da çok iyi görüyoruz ve gereksiz başka argümanlarla veya başka formüllerle zaman geçirilmesini de doğru bulmuyoruz.

PROGRAM YAPIMCISI:

Yani siz diyorsunuz ki, adadaki tüm barış isteyenler, tek bir blok haline birleşerek seçimlere girmelidirler?

MEHMET S.: Evet...

PROGRAM YAPIMCISI:

Orada sizin hiçbir şeyiniz yok. Gerekirse, biz işin içinde yokuz diye de bir ifade kullanınız. Hala o görüşte misiniz?

MEHMET S.:

Evet. Bizim isteğimiz eğer şöyle algılanacaksa, yani, girişimi açıktan başlatan bir parça olarak şöyle algılanacaksa, ki umarım hiç böyle algılanmadı, bunlar da 3-5 kişiyi milletvekili yapacaklar, bu bağlamda kesinlikle size söylediğimiz taahhüt geçerli, öyle bir ısrarımız yok. Bizim için aslolan, olayın ana fikri, olayın özü. Yani, bütün bu barış yanlılarının anlaşabileceği temel bir olgu, temel bir küçük manifesto, temel bir anlayış. Nedir bu? "bu statükoyu değiştireceğiz ve yerine kendi irademizi koyacağız." O noktada da işler bitmiyor. Vaka ki, biz çoğunluğu aldık parlamentodan, yeni bir görüşmeciyi tayin ettik, Anayasa'nın geçici 10. maddesini değiştirdik, demokrasimizi kendi ellerimizle aldık vs... O noktada, ele geçirdiğimiz veya elimize demokratik yolla aldığımız iradeyi nasıl kullanacağız? Ülkenin bütününe ilgilendiren siyasal sorun da nasıl kullanılacak? Dolayısıyla, işimiz çok. Bu bağlamda, kimsenin kolay kolay cesaret edip, bu birliktelik, bu cephe, bu tek yumruk olup, yani kısacası, o 60 binlerin, 40 binlerin, 70 binlerin arzu ettiği mücadele ve

bu mücadele sonucu barışı getirecek önderliktir kastedilen.

Bu önderlik oluşurken, hedefte anlaşır-sak, hedefte ciddi bir birliktelik olursa, bizim KSP olarak pazarlığa girme diye bir derdimizin olmadığını, şu kadar bizden, o kadar sizden diye bir kaygı taşımadığımızı, aslolanın halkın bu dönemde temel ihtiyacı olan barış ve çözümün hayata geçirileceği bir iradenin ortaya çıkması olduğunu vurguluyoruz.

PROGRAM YAPIMCISI:

Peki bu size göre daha sonra nasıl gelişmeli? Diyelim ki, çözüm isteyenler bir blok, bir cephe halinde seçimlere girer ve diyelim ki, çoğunluğu alır mecliste, görüşmeciyi vs. sorunlarını halleder. Peki bu daha sonra ne olacaktır? Yani, belli bir süre koyuyor musunuz? Bir süre sonra tekrar bir seçim, işte o zaman siyasi partiler tekrar seçime girerler, tek başlarına da siyasi partilerin isimleri altında girerler, yoksa bu nasıl olacak? Ondan sonrasını nasıl düşünüyorsunuz?

MEHMET S.:

Tabii ki çetrefilli olacak, zor olacak. Yalnız, parti olarak bizim kaygılarımız bu noktada devam ediyor. Ülkemizin kırk yılı, demokrasi ömrüyle geçti. Bunu artık herkes biliyor. Bu bağlamda bu defa barış güçleri kazandı, parlamentoda çoğunluğu sağladı ve Sn. Denktaş'ı değiştirdi. Sn. Denktaş'ın veya Sn. Denktaş'ta simgeleşen statüko yanlılarının; "haklısınız, bu defa da siz kazandınız, buyrun, karar verici siz olun" anlayışına kolay kolay geleceklerine pek inanmıyoruz. Dolayısıyla halk güçlerinin ve demokrasi güçlerinin seçim sürecinde ve seçim sonrasında da uyanık, kararlı ve demokratik istençlerini ayakta tutmaları gerekir. Yani, bu kaygıyı da belirtmiş olayım. Ve seçim olduğunu kabul ediyoruz, başarılıydı kabul ediyoruz, bu kolektif gücün ve yeni bir görüşmeciyi, yeni bir anlaşma, yeni bir perspektifle masaya oturduğunu söylüyoruz. İşte bu sürece kadar, yani seçim süreci yaşanırken, muhattaplarımıza ve uluslararası güçlere de çağrılar yapmamız gerekir. Çünkü saat durmuyor. Biz bu tarafta birşeyler yaparken, irade mücadelesi verirken, statükoyu değiştirme mücadelesi verirken, bizim irademiz dışında reel politığın de işlediğini görmekteyiz. İşte 16 Nisan, kapının arkasında. Belki 2004 Mayısı kapının arkasında. Bu bağlamda Kıbrıs Cumhuriyeti adına Kıbrıs Rum yönetimine, onların yönetimine, liderliklerine, AB'ye, Türkiye ve Yunanistan'a, uluslararası güçlere, BM'ye bizim söyleyeceklerimiz var, bizim taleplerimiz var. Demek ki, ikili, üçlü, çok boyutlu bir kombinasyonla mücadele sürmesi lazım, veyahut, farklı alanlarda, aynı sonuca dönük açılımlar ve çalışmalar yürütülmesi lazım. Bileceğiz ki, seçim sonrası belli bir süre-bugün için bunu bilemiyorum, bir yıl, iki yıl, üç yıl- ama olağan ve arzu edilen bir noktaya ülkemizi getirene kadar, bu birliktelik devam edecek. Ondan sonra bu birliktelik oturur, mümkünse yapısını devam ettirir- çünkü önemli bir argüman- mümkün değilse eğer, yeniden kendisi demokratik seçimlerini yapar ve her parti kendi anlayışına göre, kendi dünya görüşüne göre de yeniden konumlanır, bu bağlamda yeni bir süreç başlar. Ama yine Kıbrıs'ın tabiriyle; "biz bu dereyi geçmeden", biz bu temel dönemci kazasız atlatabilmeden, her parti kendi dünya görüşüyle konumlanırsa, bugün için sadece geriden nal toplarız, statüko da kalır, statükoyu ayakta tutan rejim de kalır ve tüm bu yaşadıklarımız da sürer gider, hatta daha da artarak sürer gider.

PROGRAM YAPIMCISI:

KSP Gen. Sek. M. Süleymanoğlu ile birlikteyiz. Sn. Süleymanoğlu, sizin de bildiğiniz gibi bunlar tabii ki çok konuşuluyor. Böyle bir oluşumun olmaması halinde yani olup olmayacağını da biliyorsunuz- bu sizin görüşünüz diyorsunuz, bunun olma-

ması halinde, seçimlere siz girebilecek misiniz? Yani örgütleniniz mi, nedir durumunuz ve bu yıl içinde yapılacak bir seçime katılma durumunuz nedir?

MEHMET S.:

Biz ihtiyaç duyulan ve olabilecek seçenekleri önümüze alıyoruz. Yani, onlara öncelik veriyoruz. Sosyalist Parti'nin seçimleri veya seçim anlayışını reddettiğini söylemek mümkün değildir. Sosyalist Parti, tüm kanalları kullanarak, kendisi de iktidar olmak ister. Tüm kanalları kullanarak; seçim de bunun içinde. Bu bağlamda ülkenin tüm gerçekliğini de dikkate alarak, seçimleri reddeder konumda değil. Ama biz sonuç alıcı seçeneklerden başlamak zorundayız. İsterseniz birkaç seçeneği değerlendirelim; olağan dönemde olduğu gibi ki bu ülkede olağan dönem olduğu da tartışılır aslında, ama geçmiş deneyimlere baktığımızda, barış isteyen ve bugün o birlik içinde olan partileri bir düşünelim. Hepsini ayrı ayrı seçimlere girdi. Bir seçenek bu. İkinci seçenek; iki tane mecliste temsil edilen ve ikisi de ana muhalefet konumunda olan partilerin seçime girdiğini kabul edelim ve burda duralım, bu ikinci seçeneği tartışalım. Öncelikle şunu bilmemiz gerekir ki, mevcut oy potansiyeli içinde %43 artışı bir blok olarak almazsanız, mecliste çoğunluğu sağlayıp bu bahsettiğimiz başarıyı elde etmeniz mümkün değildir. İkinci olgu şu; seçime ayrı ayrı girdiği zaman, ikili bir kavga ister istemez ne kadar gentleman agreement olsa da veya sözlü olarak "biz birbirimize dokunmayacağız" deseler de ikili bir mücadele gündeme taşınır. Bir taneisi, karşıda statükoyu savunanlara karşı yürüttüğümüz mücadele. Fakat her iki parti de veya her iki ayrı oluşum da o alanlara toplanan 60-70 binlere hitap edecek ki, onlardan oy alıp, güç toplansınlar. Yani her ikisinin de oy deposu alanı, oralar. İşte bu noktada, açık ya da gizli, istedikleri kadar biz bunları yapmayacağız deseler de, birbirinden oy almak için okları birbirlerine çevirecekler ve burada partilerin kaygısı - niyet o olmasa bile- halkın kaygısının önünde geçecek. Bu nedenle daha kolay gibi görünen bu seçenekler, sonuç alıcı seçenekler değildir. Kaçınılmaz olarak, belki kurgusu zor, belki hayata geçmesi biraz sıkıntılı olacak ama, partimizin önerdiği seçenek, tek seçenek. Yani, gerek partiler, gerekse demokratik kitle örgütleri, tümünden güçleri oranında böyle bir bloğa temsilci versinler, otursunlar, anlaşsınlar. Eğer niyette samimiye herkes, tüm örgütler, bu çok zor bir olay olmasa gerek. Niyette samimi olduktan sonra, bu blok, bu birliktelik, bu cephe oluşur ve kamuoyuna ve uluslararası alana deklerle eder; "bizim tek hedefimiz şudur" diye. İşte bu seçenek zordur ama hayata geçebilecek ve sonuç alabilecek tek seçenektir. Başka lüksümüz yok. Yani, vaka ki, Sosyalist Parti seçimlere de katılmadı ve üç tane sol parti seçime girdi veyahut, barış isteyen örgüt seçime girdi. Oyların nasıl dağılacaklarını, kitlelerin nasıl bir psikolojiye gireceklerini, kişilerin nasıl, "önce ben, sonra partim, sonra ülke" diyebileceğini çok yaşadık. Bunları gördük ve bunlar bize uzak olgular değildir. Dolayısıyla zor olanı ama gerekli olanı düşünüp, kurgulayıp yapmamız gerekir, başka seçeneğimiz yoktur.

PROGRAM YAPIMCISI:

Siz belki yeni kurulmuş olduğunuzdan, belki az önce söylediğiniz gibi samimi olduğunuzdan ya da çözümün bir yerde böyle gördüğünüzden, buna inandığınızdan bunu söyleyebiliyorsunuz. Peki diyorsunuz, siyasî partiler, demokrasinin vazgeçilmez unsurları. Sonuçta böyle bir birlikteliğe gidildiği zaman her parti bunu söylemeye bilir, küçük de olsa, büyük de olsa. Dolayısıyla, "ben de varım bunun içerisinde, ben de temsil edilmek isterim" şeklinde de görüş ortaya koymaları halinde herkes de "haksızsınız, tümünden haksızsınız" diyemez. Bunun olma olasılığı size göre nedir? Ya da küçük partilerin dışta kalmaları ne getirir ne götürür böyle bir oluşumda?

MEHMET S.:

Aslında bize göre çerçeve partilerle sınırlı değil. Yani bugün, söylemek gerekir sanırım, bir sürü sivil toplum örgütü var partiler dışında. Bunlar, sürece ciddi ağırlık koymuşlardır. Bunların burada adlarını sıralamama gerek yoktur. Dolayısıyla, biz

iddia ediyoruz ki, bu mücadelenin tüm halkı kucaklayabilmesi için bir örnek veriyorum; esnaf ve zanaatkarlar temsil edilmeli burda, buna benzer daha birçok örnek verebiliriz sivil toplum örgütleri için. Dolayısıyla, demokratik anlayış olarak bir formülle, bir yöntemle bu araç yaratılmalı. Dolayısıyla, küçük partilere "siz yoksunuz" demek de demokratik değildir. Bu bulunur, bu araç yaratılır. Sorun, tüm bu mücadelede bugüne kadar yer alan unsurların amaçta birlikte samimi olup olmadıklarıdır. Mesele budur. Amaçta birlikte samimi miyiz? Hele hele belki söyleşimizin ileriki dakikalarında bugün içerisinden geçtiğimiz durumu da dikkate aldığımızda, vahim ve o denli hızlı hareket etmemiz bir süreçle karşı karşıyayız. Yani seçeneklerimize baktığımızda, Kıbrıs Türk Halkı'nın ya ayağa kalkıp "ben bu memlekette özgür ve eşit bir halk olarak yaşayacağım" seçeneği vardır ya da "yok olacağım" seçeneği vardır. Bu kadar vahim bu kadar ciddi bir süreçten geçtiğimiz bir dönemde, "şu parti şu partiyi kabul eder mi, üç mü verir kendine, beş mi verir, iki parti mi alsın bu pastadan, üç parti mi paylaşsın", bu tartışmalar halkımızda hiç rağbet görmüyor. Biz bu nabız tutuyoruz. Birçok demokratik kitle örgütünde bu nabız vardır. Dolayısıyla süreç, birşeylerin paylaşıldığı süreç değildir. Yani, rant süreci değildir veya rant süreci demek biraz fazla acımasız olur ama, öncelikler, parti politikaları değildir. Öncelikler, halkın mücadelesi ile tüm dünyaya kabul ettirdiği irade kavgası ve barış kavgasıdır. Öncelik budur. Eğer bunda samimi isek, umarım bir sorun çıkmaz, gerisi gelir diye düşünüyoruz. Dolayısıyla, olay sadece küçük partiler meselesi değildir. Sivil toplum örgütlerinin de içinde yer alacağı, ortak paydada buluşabileceği bir önderliği yaratma zorunluluğumuz vardır.

PROGRAM YAPIMCISI:

Söyledikleriniz, yani; "biz burda Kıbrıs Türkleri'nin hayatta kalması veya kalmaması durumudur. Bu nedenle biz buradan her türlü fedakarlığı yapabiliriz, her türlü katkıyı koyarız ama bir siyasî parti olarak bundan ne alırız veya fert olarak bundan ne alırız, ona bakmayız" şeklindeki açıklamalarınız herhalde Ayfer hanım için de geçerli. Ama gerçekten de önümüzdeki süreci çok iyi okumamız gerekiyor. Nasıl bakıyorsunuz önümüzdeki günlere? Şunu da söyleyeyim, AB olmasa herşey biter diye de birşey yok tabii. Yani, şuna geleceğim, sizin söylediğiniz şekilde bir parlamento oluşur ve bundan sonra içte hem siyasî ekonomik hem de sosyal yönden gerçekten ülkede hukukun üstünlüğünün olabileceğini düşünüyor musunuz? Yönetim gelirse, AB bizim için ne derecede önemli olur? Size göre öncelik şu mudur? Siyasî Kıbrıs Sorunu mudur? Yoksa içte de o söylediğim anlamda bir yönetim mi daha önemli size göre?

MEHMET S.:

Aslında birbirini tamamlayan veya birbirini etkileyen olgulardan sözettiniz diye düşünüyorum. Dinleyicilerimizde perspektifini açabilmek için, birkaç noktanın altını çizip, daha genele gitmek isterim. Birincisi, düz mantıkla baktığımızda, sosyalistlerin, burjuva toplumların ölüm-kalım derdi gibi derdini taşımamaları gerekir. Ama eğer siz böyle bir adada yaşarsanız ve bu adada tarihsel olarak dış güçlerin iki etnik yapıyı, iki toplumu sürekli birbirine kırdırarak ada üzerindeki varlıklarını sürdürdüğünün farkındaysanız, bundan sonra yaşadıklarımızı dikkate alarak, bundan sonra Kıbrıs adasında iki



PROGRAM YAPIMCISI:

Sn. Süleymanoğlu, şimdi içine girdiğimiz süreç var. 16 Nisan var ve biliyorsunuz, Annan Planı'nın masada olması konusunun çok konuşulduğu günler var. Bugün ilginç bir haber okudum, Kıbrıs'ta gazetesinde; Kopenhag Zirvesi gizli kamera görüntüleri ortaya çıktı denilerek, Fischer'in "Türkiye hiçbir zaman üye olamaz" Rasmussen'in "Türkiye'yi Aralık 2004'e kadar oyalayız" dediği duyuluyor. Yani, bir şekilde Türkiye'nin de AB'ye girme durumu vardır, verilen tarih vardır, başlayacak süreç vardır. Bunlara baktığımızda önümüzde bizi neler bekler diye daha genel bağlamak istiyorum sorunu, çünkü, hemen bir dinleyiciye gidiyoruz.

DİNLEYİCİ: Ben Ayfer. M. Süleymanoğlu'na da iyi günler.

MS: İyi günler hocam.

KONUK: Tayfun Bey, Mehmet Bey'in söylediği bütün şeylere katılıyorum. Mehmet Bey'i çok iyi tanırım, çok iyi bir çocuk, çok iyi çalışabilecek birisi, sözlerine tam güveniyorum ve ona destek veriyorum. Söyledikleri inşallah olur. Saygılar.

MS: Saygılar bizden hocam.

KONUK: İyi günler.

etnik yapının dış emperyalist güçlerin müdahalesini aşmaya indirecek, onu elemine edecek formüller geliştirmemiz gerekir. Bunun esas yolu da, siyasî eşitlik; kısacası, Kıbrıs'ta siyasî eşitliğe bağlı - şöyle veya böyle- bir devlet biçimi oluşmazsa, azınlık-çoğunluk ilişkisine gideriz. Bu da her zaman için taze bir yarayı kaşır ve kanatır, bedel ödettirir bu adanın insanına, Rumlara ve Türklere. Bu, birinci olgu. İkinci olgu; basında da okuduğumuz gibi, Fischer ve Rasmussen'in Türkiye'ye bakışı meselesi. Bileceğiz ki, bu, Türkiye'yi sevip sevmemekle alakalı değildir. Reel politikte böyle şeyler yoktur. Türkiye'ye açıkça söylenen şudur -kavramamız gerekiyor diye düşünüyoruz- "Ey Türkiye, sen usta tercihini değiştireceksin, artık ABD'nin yanında yer alma dönemini bırakacaksın, adım ve adım bize geleceksin AB olarak. Bunun reel adımlarını atmadığın müddetçe, sözde veya söylemde ne yaparsan yap, hiçbir şey ifade etmiyor."

Şu anda Irak meselesinde, Orta Doğu paylaşımında, bir dizi meselede yaşanan reel gerçeklik bu. Demek ki, Rasmussen'in de, Fischer'in de yani özellikle Almanya, Fransa, Danimarka, bunların ortaya koyduğu, "Sn. Türkiye, usta tercihini değiştir, bize doğru gelmeye başla." dir. Türkiye bunu yapar mı yapmaz mı? Bu, birinci olgu. İkinci olgu, AB'nin(....)

MS: Savunma bloğu, siyasal-ekonomik

blok, yükselen pervasız ve hoyratça bir Amerikan hegemonyasına karşı, yine kendi içinde bir denge, kendini koruma, savunma, siyasî bir blok, hatta farkındayız, bu dönemde Irak fiili durumu ortaya çıktıktan sonra, Almanya başbakanı Gerard Schröder diyor ki; "bu yaşanan Irak süreci bize bir kez daha da güçlü olmamız gerektiğini gösteriyor". Tüm bunlara baktığımızda, AB meselesine gelmemiz lazım.

MS: AB'nin bir cennet olmadığını, özelde Avrupa kıtası içinde Almanya ve Fransa'nın başını çektiği bir ekonomik-siyasal gücün ve şimdi askeri güç pozisyonuna gelme gayretinde olan yeni bir oluşumun ifadesi olduğunu kavramamız lazım. Özellikle ABD'ye karşı, bu gerçeklik çıplak gerçekliktir. Bunu sakın ola gözden kaybetmeyelim. Ama bir gerçeklik daha var; bizim irademiz dışında, Kıbrıs sorunu ile AB arasında bir ilişki vardır ve biz bunu önümüzde bulduk. İşte yaklaşık bir hafta sonra, 16 Nisan'da, Kıbrıs Cumhuriyeti ile AB, diğer dokuz üyeyle birlikte katılım ortaklığı belgelerini imzalayacaklar. Şimdi, Kıbrıs sorunu ile ilişkisine baktığımızda, Kıbrıs sorununun içinde bulunduğu bu çözümsüz yapıda mı kalmalı, bölünmüş ve Kıbrıs'ın dünyadan izole olmuş, demokrasi özürü bir yapıyla mi sürmesi gerekir, yoksa yeniden bir barış adası yapma şansımız var mı bu ülkeyi? Bu bağlamda, önümüzde ister istemez Kıbrıs sorunu ve AB ikilemini veya ilişkisini buluyoruz. Bu noktada işte; "AB gitsin, AB'yi istemiyoruz" demek, sadece soyutlama yapmaktır. Çünkü reel gerçeklik budur. Ne o gücün vardır, ne de bugün yaşanan süreci fiilen değiştirecek şansın vardır. O zaman, aklımızdan AB'nin gerçek pozisyonunu hiç çıkarmadan, -yani fırsat bulursa değişik kanallarla yeni bir Irak da o yapar-bunu hiç unutmadan, Kıbrıs Sorunu ile AB arasındaki ilişkiye dönmemiz gerekir. Ya da mevcut bölünmüş statükoya başlayan sürecin akamete uğramadan çözüme gitmesi... İşte bu noktada AB gerçekliği ile karşı karşıya kalıyoruz ve 16 Nisan'da Kıbrıs Cumhuriyeti AB'ye girecek diyoruz.

Şimdi süreci biraz daha ilerletelim ve şuna gelelim; bir sürü karmaşık sorun ve soruyla yeniden ve yeniden karşı karşıya geliyoruz. Çünkü süreç dinamiktir. Mesela şu soru sorulmalı; eğer 16 Nisan'da katılım ortaklığı belgesine Annan Planı eklenirse ne olur? Ki biz parti olarak, Annan Planı'nın eklenmesi taraftarıyız. Ve 16 Nisan 2003- 2 Mayıs 2004 arasındaki tarihlerde ise, bu oluşturacağımız seçim bloğu veya cephenin de başarısı dikkate alındığında, bu çözüme ulaşalım. Tüm gayretimizi bu eklemeye verelim. Ama ola ki başaramadık... O zaman arzu edilir veya edilmez, önümüzde çıplak bir gerçeklik var; Kıbrıs Cumhuriyeti.

PROGRAM YAPIMCISI:

KSP Gen. Sek. M. Süleymanoğlu bugünkü stüdyo konumuz. Evet Sn. Süleymanoğlu, şimdi Annan Planı'nın girmesi halinde ne olur, girmemesi halinde ne olur'a geldik. İlginç de bir soru yöneltmiştiniz bana daha gelirken, "bu durumda hangi Kıbrıs Cumhuriyeti'ni AB'ye alırlar" diye.

M. SÜLEYMANOĞLU:

Biraz önce değinmeye çalıştığım olguyu kısaca özetleyeyim ve bu noktaya gelelim. Parti olarak bizim Annan Planı'nın katılım ortaklığı belgesine girmesi arzumuz vardır. Çünkü halkımızın büyük bir desteğini, teveccühünü ve uygulanabilirliğini alan bir plandır. Ayrıntıları yok mu? Partimizin Annan Planı'na dönük eleştirileri yok mu? Hatta hiç gündeme gelmeyen eleştirileri vardır. Diğer yapılarca, gerek rejim yanlıları tarafından, gerekse barış yanlıları tarafından hiç gündeme getirilmeyen eleştirilerimiz vardır Annan Planı'na. Ama bugün halkımız tarafından ehven-i şer olarak görülmektedir. Kötünün iyisi olarak görülmektedir. Dolayısıyla, böyle bir consensusun olmasından hareketle, Annan Planı'nın eklenmesi taraftarıyız, arzusunuz ama bahsettiğimiz, reel politiktir. Çünkü, herşeyi belirleyen Lefkoşa değil. Bunun farkında olmamız lazım. Dış dinamikler, dış güçler kendi çıkarları uğruna yeni formülasyonlar geliştirebilir. Bu noktada, 16 Nisan'da, Annan Planı'nın masadan fiilen kalktığı gereğiyle karşılaşırsak, ortada başka bir gerçeklik vardır; Kıbrıs Cumhuriyeti olgusu. Burda da kritik soru ve sorun şu; AB, Kıbrıs Cumhuriyetiyle katılım

ortaklığı belgesini imzalarken, alacağı Kıbrıs Cumhuriyeti, Kıbrıs Rum- Kıbrıs Türklerinin siyasal eşitlik temelinde oluşturduğu devlet siyasal mimarisini mi alıyor, 63'tekini mi alıyor, -belli anayasal maddelerinin değiştirilerek oluştuğunu- 64'tekini mi alıyor? Ki, Kıbrıs Türkleri ayrıldı ya da atıldı, bu tartışmaya girmeye gerek yok, bu aşamada ama, süreçte BM'nin ve hatta Türkiye'nin kabul ettiği, benimsediği ve vardır dediği 1964 Kıbrıs Cumhuriyeti mi? 74 Kıbrıs Cumhuriyeti mi? Ve 2003 Kıbrıs Cumhuriyeti mi? Eğer bu noktada Kıbrıs Rum Yönetimi, Kuzeydeki barış güçleri, çözüm güçleri kadar samimiye ve Kıbrıs'ın yeniden bir barış adası, dış müdahaleden uzak, ortak bir vatan, ortak bir ülke arzuluysa, kesinkes biz talep etmeden onlar şunu açıkça deklere etmelidir, "evet AB'ye katılacak olan 1960 KC'tir. Yani AB'ye katılacak olan KC, Türklerin, Kıbrıs Türklerinin ve Kıbrıs Rumlarının eşit ortağı olduğu devlettir. Bu bağlamda Kıbrıs Türkleri hangi süreçte karar verilerse versinler, ki başında söylemeye çalıştığımız kurgu, yani, bir mücadele verilerek, demokratik bir müadele verilerek, tek yumruk halinde ortak bir örgütlenmeyle, ortak bir listeyle, ortak bir kavgayla Kıbrıs'ta irademizi elimize alma, statükoyu değiştirme ve bu bağlamda masaya barış güçlerinin bir tarafı olarak oturma noktasına geldiğimizde, önümüzde yeni sürprizler bulmamak için, şimdiden hem bizim bunu dilendirmemiz gerekir, hem uluslararası dünyaya bunu vurgulamamız gerekir, hem de Kıbrıs Rum Yönetimi bunun böyle olacağını açıkça deklere etmesi gerekir. Kıbrıs Türklerine ve uluslararası taraflara deklere etmek gerekir ki, 1960 cumhuriyetidir. Aksi şöyle olacaktır; 2003 siyasal mimarisi AB'ye girdiği zaman, o çok söylenen gündem karşımıza çıkacak; "biz Kıbrıs Cumhuriyeti'ne Doğu Alman modeliyle katılırız." Ve Kıbrıs Rum Yönetimi'nin açıkladığı pakete de baktığımızda, "biz sizleri çok seviyoruz, sizlere şu, şu, şu bireysel hakları veriyoruz" noktası vardır. Bu, sorunu çözmekten uzak, soruna yeni sorunlar katan bir olgudur. Dolayısıyla tekrar tekrar vurgulamak gerekir, bizim arzumuz, anlayışımız ve ısrarımız, Annan Planı üzerindedir. Eğer olmaz da KC'ne dönülür, Kıbrıs Rum Yönetimi, içtenliğini ve samimiliğini sinamak istiyorsa, 60 KC'ndeki siyasal mimariyi kabul ettiğini ve onun geçerli olacağını, onun AB'ye gireceğini deklere etmelidir. Aslında bu da yetmiyor. Çünkü bugünkü fiili durumda, 60 KC'nin devletin yapısını kabul etmek bile, Rum Yönetimi de kabul etse bile, ortada bazı gerçekler daha var; iki bölgelilik... Dolayısıyla Annan Planı'ndaki bazı yaşayabilir unsurların ölmesine rağmen, Annan Planı, -ki Annan Planı'nın öldüğüne dair bir olgu ortaya çıkarsa- eğer Annan Planı öldü deseler bile, Annan Planı'nın içinde varolan bir dizi yaşayabilir temel olgunun 1960 KC'ne entegre edilmesi gerekir.

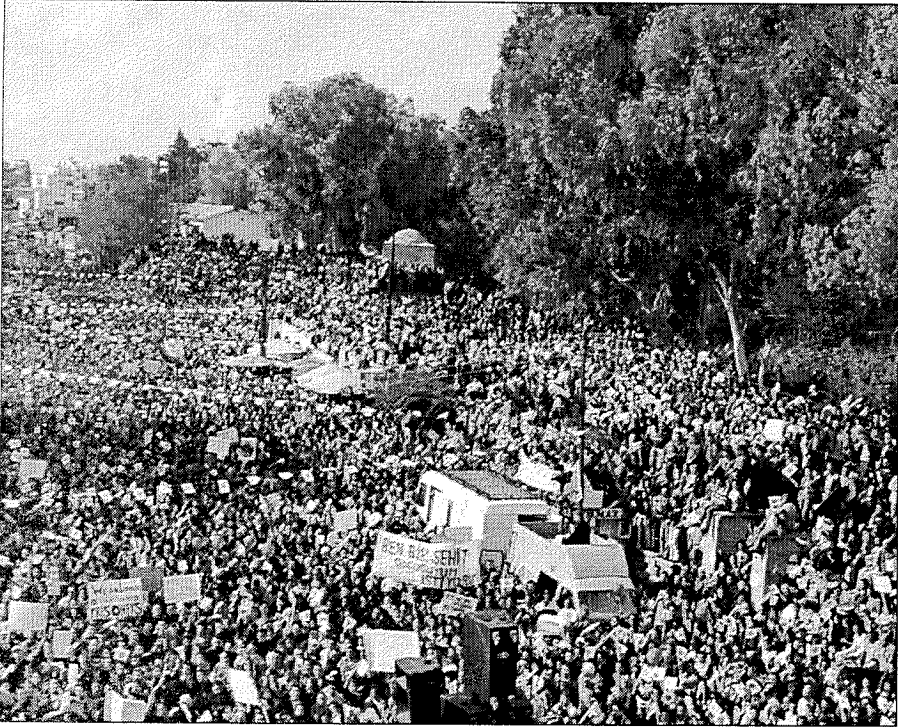
Mesela; iki bölgelilik meselesi. Yani, şu mu olacak? 1960 KC'ni onlara deklere etti ve bize de geç kalmadığı için biz de kabul ettik ve oturduk hallettik. Peki, evli evine, köylü köyüne, herkes yerine mi? Bu bir realite mi? Bu hemen hallolabilecek bir olgu mu? Değildir. Yani, reel politiktan hareket etmek lazım. Reel gerçekten hareket etmek lazım. Bu nedenle işimiz çok, işimiz zor ama başaracağımız gerçeği ve başarma inancı bu halkta vardır. Bütün mesele, tarafların da, özellikle dış dinamiklerin, Türkiye-Yunanistan-AB ve BM, perdenin gerisinde Alicengiz oyunları oynayan ABD de bizim kararlılığımız karşısında belirli noktalara getirilebilir mi? Söylemeden edemeyeceğim; dün basına yansıyan, Yunan Hükümet Sözcüsü açıklama yapıyor ve diyor ki; "arzumuz ve isteğimiz, Kıbrıs'a Annan Planı çerçevesinde çözüm bulunmasıdır" Eğer onlar da samimiye mesafe alma şansımız yüksektir ama tekrar ediyorum, bütün bunları başarmanın yolu, Kıbrıs'ın tabiriyle; "adam olacaksın ki adam yerine konacaksın" Yani biz, kendi bölgemizde iradeyi ele alacağız. Bu statükoyu gündemden çıkaracağız. Bu statükonun arkasında duran güçlerin elinden siyasal erki alacağız. Bütün bu ayrıntılı hedeflere ulaşmak için, öncelikle biz evimizin efendisi olacağız. Bu olgu olmadan, zaten diğer argümanların fazla kıymet-i harbiyesi olmadığını görmüş, yaşamıştır. Umarım politik önderlikler de bunu kavrar ve hedeflemiş olduğumuz bu birliktelik sağlanır.

PROGRAM YAPIMCISI:

Öncelik, o diyorsunuz. Yani Annan Planı'nda bir çözüm olsa da olmasa da öncelik o. Protopapas öyle demiş olabilir ama, Rum tarafının 16'sından sonra bu kadar esnek davranabileceğine siz inanıyor musunuz? Yani, tüm bu söylenenleri duyup, Rum tarafının da birşeyler yapması gerekiyordu. Daha bugüne kadar onu görmedik. Yani, uzun yıllara dayalı bir barış isteniyor olsaydı, Rumların da bu konuda daha olumlu adımlar atması gerekiyordu. Peki bundan sonrasında siz bunu bekler misiniz? Ya da nasıl bir yol izlenmeli, kim tarafından etkilenebilirler? Ya da en azından biz o enstrümanları bilebilir miyiz? Onları devreye koyabilecek miyiz? Söylediğiniz gibi çözüm isteyenlerin iktidara gelmesi halinde, en azından öyle enstrümanlar var mı ki, bunlarla Rumları bir yere getirebilelim?

MEHMET S.:

Belki tekrar olacak, belki klasik bir yaklaşıma döndü ama bu yüzyüze görüşmeler sürecinde, Kopenhag, Lahey zirvesi sonuçlarının halkımız tarafından benimsenmemesi ve fiili durumun halkımıza getirmiş olduğu yıkım sonrası yapılan tahlillerde ortaya çıktı ki, Sn. Denktaş ve temsil ettiği siyasal irade, kendi elleriyle Kıbrıs Rum Yönetimi'ne olağanüstü haklılık ve güçlülük kazandı. Bu ciddi bir argüman. Bunu zaten herkes söylüyor. Bu da biliniyor. Yani Kıbrıslı Rumlar, oldukça güçlü pozisyonlardalar. Ve burjuva dünyada yaşadığımızı da asla unutmamamız gerekir. Dolayısıyla, burjuva dünyadan, yaşanan gerçeklikten hareketle, Kıbrıs Türkleri, Kuzey'de barış yanlıları olarak iktidarı ele alacak ve o nok-



tada Rum tarafı iyiniyet gösterecek ve "tamam eşitlik ve egemenlik temelinde yeni bir ortaklığa gidelim" diyecek. Açıkçası, bu biraz safdillik olur. Dolayısıyla onlara dönüp de, onların anlayışını sorgulayan, onları uluslararası kamuoyu önünde ve kendi halkı içerisinde de sağduyuya çağırarak ve onların da iyiniyetli ve barışa dönük iradi adımlar atmalarını talep edecek ek bir görevimiz daha vardır. Dolayısıyla biz, dereyi geçtikten sonra, "tamam artık, siz rahat-sınız, biz de rahatız, gelin herşeyi silbaştan halledelim" diye bir saflığa düşmemek gerekir. Reel gerçeklik budur. Kıbrıs Rum Yönetimi'nin KC olarak 64'ten günümüze kadar adım ve adım ilerlediği bu süreçte, onlara kızmak yerine, 64'ten bugüne kadar Kıbrıs Türklerinin bu sahnede eşit aktör olarak yer almamasını, her türlü yanlış ve her türlü ayak sürümeyle bu noktaya getirenlerdir suçlu demek gerekir. Esas ben, Rum tarafı suçludur, Türk tarafı suçsuzdur tartışmasını biraz abes buluyorum, gereksiz buluyorum. Çünkü, 64'ten beri tüm çalışmalarınız, bütün yaklaşımlarınız, yani 64'te uluslararası güçlerin Kıbrıs Rum tarafını KC olarak tanıması, Türkiye'nin tanıması, hala da, uluslararası ilişkilerde KC ile Türkiye'nin fiilen ilişkisini sürdürmesi gerçeği, çıplak bir gerçektir. Dolayısıyla, ona denir ki; "sen bu ülkenin efendisisin. Hayır pardon, ben efendisi değilim, yanı efendisiyim" mi diyecek size? Siz çıkacaksınız; "hayır" diyeceksiniz; "bu ülkenin yanı

efendisi de benim ama geliniz, 50-50 hisselerimizi koyalım ve bu ülkeyi birlikte yaşanabilir bir ülke yapalım."

İşte bu noktada, pozisyon itibarıyla karşı tarafı çok çok sorgulama yerine, kendimize dönmemiz gerekir. Yani, biz bu noktaya nasıl geldik, uzun uzun tartıştı bu toplum. Ben onlara girmeyeceğim. Ama bu noktaya geldiğimizde, gerçeği, Sn. Denktaş'ın ben kendimi bildim bileli bu toplum adına, bu halk adına söz-yetki-kararı elinde bulundurması ve Türkiye'de devlet mekanizmasını yönlendiren güçlerle koordineli bir şekilde halkın istencini, halkın beklentilerini ve barış arzularını hiç gündemine almadan, mevcut statükodan ben ne kadar nemalandırırım çabasında olduğu gerçeğidir. İşte bunu temizlemeden "Rum da öyleydi, Rum yönetimi de arniyetliydi" demek de aslında kolaycılık olur diye düşünüyorum. Biz evimizin efendisi olalım, oturalım Rumlarla eşit koşullarda bu ülkeyi barış adası yapalım. Ama şimdiden de Rumlara diyelim ki; "biz Annan Planı çerçevesinde bir anlaşma yapmaya hazır olduğumuzu deklere ediyoruz, arzuluyoruz. En azından temel parametreler açısından sizin de bunun 16 Nisan'da katılım ortaklığı belgesine girmesini talep etmenizi bekliyoruz" Eğer 16'sından sonra mümkün olmazsa, 1960 KC'nin Annan Planı'ndaki bazı unsurlarla amalgame edilerek, uyuşturularak gündeme gelmesini iyiniyetle deklere etmelerini talep etmemiz gerekir. Bu bizim Kıbrıs Türk Halkı olarak, Kıbrıs Türk toplumu olarak Kıbrıs Rum toplumundan ve Kıbrıs Rum Yönetimi'nden beklediğimiz en temel bakış tarzıdır, en temel anlayıştır. Çünkü bu ilke yaşayabilir bir çözümün ana parametresi eşitliktir, bu da sayısal eşitlik

özünde tüm taraflar, bu planın hazırlanmasında ABD ile İngiltere'nin yani, Anglo-Sakson ekseninin büyük etkin olduğunu, ciddi bir taraf olduğunu söylüyorlar, biz de hemen hemen aynı görüşüyoruz. Şimdi, Irak olayı gündeme geldiğinde hatırlanacağı üzere, sanatçılarımız, Barış Sanatçıları İnisiyatifi, İngiltere'nin kuzeydeki temsilciliğine ve ABD'nin kuzeydeki temsilciliğine gidip, protesto yapmışlardı. "Yankee Go Home", "Johnny Go Home" dşye protesto gösterisinde bulunmuşlardı. Ve ben o dönemde bir TV programında telefon edip, kutlamıştım değerli girişimcileri. Fakat onlara şunu söylemişim; Annan Planı'nın askersizleştirme bölümü, md.8/3'te olan görüp görmediklerini, okuyup okumadıklarını sormuştum. Maddeyi biraz sonra size çok kısa okuyacağım ama, önce bunun anlayışını koymak lazım. Biz ne çektiyssek, bu dış güçlerin ada üzerindeki talanından çektik ve içteki farklı milli sıkıntıları sürekli kaşıyıp bizi birbirimize düşürdüler. Ve söyleşimin başında söylediğim gibi, bunu bir hak olarak gördüler. Partimizin bu bağlamda, garantörlüğün sorgulanması gerektiğini, 60'tan bu güne kadar garantörlüğün bize ne mal olduğunu çok iyi şekilde kamuoyunun sorgulaması gerektiğini ve gerekirse reddetmesi gerektiğini vurguluyorduk. Şimdi bu planı hazırlayanlar, bahsettiğim askersizleştirme md.8 bent 3'ün içerisine şu eklemeyi yaptılar. İzin verirsene okuyayım ve yorumunu birlikte yapalım;

"hiçbir parça devlet-Annan Planı'nın bir an gerçekleştiğini kabul edelim- ortak devlete veya parça devletlere karşı kışkırtıcılık yapamaz."

Şimdi, diğerini okumadan burada durayım. Bu çok mantıklı değil mi? Yani bir parça devlet, diğer parça devletin aleyhine ve ortak devletin aleyhine kışkırtıcılık yapamaz, kışkırtıcılığa müsaade edemez. Ne kadar güzel. Ama aynı cümle devam ediyor;

"Veya garantör güçlere karşı şiddete veya şiddet kışkırtıcılığına müsaade gösteremez."

Yani, Türkçesi bunun şudur; İngiliz üslerinden hergün uçaklar kalkacak, bütün dünyayı bombalayacak ama ben gidip İngiliz elçiliğine bir kara çelenk koyarsam, bu kışkırtıcılığa girecek ve müsamaha göstermeyecek ve bu yeni oluşacak devlet, beni kanun dışı sayacak. Düşünebiliyor musunuz? Annan Planı'nı bu kadar sözümona demokratik hazırlayanlar kendilerini güvenceye alarak temel unsurları kumazca bir maddenin içine gizliyorlar. Veya, Kıbrıs halkı, Türkler, Rumlar karar verdiler, "bıktık usandık bu nükleer bombalardan Dikelya'da. Biz ülkemizin nükleer silah deposu olmasını istemiyoruz" deyip, demokratik eylemlere başlayacak. Hakkınız yoktur buna. Veya Türkiye, veya Yunanistan, yeni oluşacak mimari içinde Kıbrıs Türk Halkının, Rumların, Kıbrıslıların hilafına bazı girişimler yapabilirler. Bu noktada siz demokratik olarak çıkıp onlara diyeceksiniz ki; "şunu yapamazsın. Burada durman lazım. Bunu benimsemiyorum ben. Hayır." Annan Planı'ndaki bu maddeye göre hiçbir şey söyleyemezsin. Onlar, neredeyse bizden fazla söz-yetki-karar hakkına sahiptir bu ülke üzerinde. Bu olamaz, mümkün değildir bu. Bunu bağımız bir ülkenin kabul etmesi mümkün değildir. Ve bu maalesef tartışılmadı. Birkaç yerde ben gündeme getirmeye çalıştım, bazı siyasi kesimler dedi ki; "yahu vazgeçin. Başımızda bu kadar bela var. Bir de bunlarla uğraşmayalım."

Ama onlar bizimle uğraşıyor. Ve bunu gündeme getirdiğinizde belki başarılı olamazsınız ama onlara şu mesajı verirsiniz; "baylar, sizin emellerinizde ciddi olarak bir değişim olmadığının farkındayız, uyanıyorsunuz." Bu bile bir kazanımdır. Annan Planı'nda bu ve buna benzer bir sürü sıkıntılı şey vardır. Statükoya karşı, bölünmüş bir ülke profile karşı planın özü ve parametreleri Kıbrıs Türk halkı tarafından ezici bir çoğunlukla benimsendi, içselleştirildi. KSP, bu iradeye saygı duymak zorundadır. Herkes saygı duymak zorundadır. Ve biz de bu noktada işte bu plana bu yönüyle saygı duyuyoruz. Ve bu planın halkımız tarafından benimsendiğini dikkate alarak, bu planın hayata geçmesi için her türlü özveriye de hazır olduğumuzu da belirttik. Eylemliliklerimizde, açıklamalarımızda vs...

PROGRAM YAPIMCISI:

Siz de tek bir şeye işaret ediyorsunuz; seçim. Bugüne kadar çeşitli eylemler yapıldı, mitingler yapıldı, bundan sonrasında

PROGRAM YAPIMCISI:

Yeni bir partisiniz, ilk kez de bizim programımızda konuşuyorsunuz ki, çok da toplum sizi tanımıyor bildiğim kadarıyla. Az önce dediniz ki, bizim Annan Planı üzerinde çözüm yollarının da, rejim yanlılarının da gündeme getirmedikleri farklı görüşlerimiz vardır. Tümünü değil ama, bir iki tanesini, temel noktayı bize aktarabilir misiniz?

MEHMET S.:

Tabii ki aktarayım; sadece bir tane söyleyeyim. Şimdi biliyorsunuz, bu planın

da ne olacak? Ne bekliyorsunuz? Ne yapılmalı sizce? Sadece ve sadece seçim mi var önümüzde? Bu ne zaman başlar? 16'sının önemi ne size göre? Ve 16'sından sonra da artık başka bir konu gündeme gelir mi? Yani seçimin ötesinde başka bir şey tartışılabilir mi size göre? Yani, yapılabilir?

MEHMET S.:

Yine altını kalın puntolarla çizmek gerekir; seçim dediğimizde herhangi bir dönemde herhangi bir seçim veya herhangi bir ülkeden söz etmiyoruz. Seçim aslında mücadelenin bir parçası ve birlikte yaşadığımız bu süreçte bizim hedeflerimiz vardı; toplum olarak veyahut onbinlerin hedefleri vardı. Ama bu hedefte bir yanlışlık ve bir eksiklik oldu. Söyleşinin başında onu söylemiştim. Sn. Denktas'a baskı yapacağız ve gidip imzalayacak. Bu temel yanlışlıktı. Dolayısıyla kitlelerin hedefi vardı. Kopenhag'ta bastıracağız, Sn. Denktas gidecek ve Kıbrıs'ta imzalayacak. Olmadı. E şimdi, hedef referandum yapacağız veyahut irade beyanı yapacağız dedik, yaşananları hep birlikte biliyorsunuz. Hatta onun öncesinde, ilginçtir, meclis referandum kararı alacaktı ve alamadı, almadı, aldırılmadı. Bu anektoda da baktığımızda sadece, işte barış yanlıları birleşirse, statüko yanlıları da birleşecek, dolayısıyla biz de sıkıntıda olacağız, UBP-DP birleşecek deniyor. Onlar zaten birliktir. Meselenin temeli yönünde onların hadlerine mi düştü, ayrı olsunlar! Yani ciddi bir olgu da, onlara bilinen güçler beraber ve böyle duracaksınız diyecekler ve karşımızda öyle olacaklar onlar. Dolayısıyla bu argüman da geçersiz. Şimdi hedef meselesine geldiğimizde, halkımıza bir hedef koymamız lazım. Hedef belli; bütün güçler birleşerek, demokrasi mücadelesini yükselterek, seçimle bu iktidarı alacağız biz. Bu ciddi bir hedeftir. Bu hafife alınacak bir hedef değildir. Bu, altyapısıyla, örgütlenme biçimiyle o köylerde bazılarının beğenmediği barış ateşlerinde köylülerimizin, şu partiden veya bu partiden ve hatta geçmişte UBP-DP tabanında olan unsurların omuz omuza, kolkola oluşturduğu o barış yüreğini yeniden canlandıracak. Her köyde, her mahallede barış komiteleri oluşacak ve bunlar bu kolektif gücü oluşturarak, sonuç alıcı bir yola girecek. Bu bağlamda hedefi doğru koymamız lazım. Hedefi koyacaksınız; demokratik yollarla biz bu iktidarı alacağız, görüşmeciyi değiştireceğiz, şu parametrelerde bir anlaşmaya gideceğiz. Bu, somut, kısa ve öz bir hedef. Bunu koyduğunuz zaman işler kolaylaşır. Bu hedefe gitmek için aracı tartışmaya başlarsınız. Ama hiç bir zaman amaçtan daha önemli olamaz. Sakın ola bu toplum izin vermemeli araç amaçtan daha önemlidir, şu parti bu parti amaçtan daha önemlidir mantığına. Hiçbir araç, amaçtan daha önemli değildir. Dolayısıyla biz, kendi partimize de böyle bakıyoruz. KSP, Kıbrıs Türk halkının bu statükoyu değiştirmek amacıyla önemli değildir. Önemli olan Kıbrıs Türk halkının bu statüko değiştirme amacıdır, hedefidir. Bütün bunların üstünde dura dura gündeme getirmemizin nedeni, hedef konusunda artık tek noktaya odaklanmamız gereğidir. Nasıl başarırız, oturalım, iyiniyetle konuşalım. Mızıkçılık çıkaran, bu konuda rant elde etmek isteyenleri de kamuoyu görecektir ve gerekli değerlendirmeleriyle bir yere koyacaktır. Bundan hiç kuşum yoktur. 16'sına gelirken, Rum tarafı rahat, pozisyonunu koymuş, kurgulanmış bir rayda gidiyor, bizim hem içteki dinamikleri değiştirme kavgamız vardır, hem de bu kurgulanmış süreçte gerçek anlamda yaşayabilir bir çözümümüz gündemde tutabilmek için o süreçte eklememiz gereken olguların olduğu gerçeği vardır. Umarım Türkiye, umarım Türkiye'yi yönetenler, umarım AKP yönetimi bu gerçekliği görür ve birazcık Kıbrıs Türk halkının iradesine saygılı olurlar ve Sn. Gül son dönemdeki açıklamalarında dediği gibi Annan Planı eklenir veya bu konuda Türkiye de samimi irade beyan eder, ama Türkiye de bunlara uzun boylu girip tartışma vaktimiz ve lüksümüz dar ama bilinen gerçeklikle Türkiye'de hala hükümet olmakla iktidar olmak arasındaki fark çok somut sırtıyor ve bunun da tartışmaya değer bir yönü yok. Umarım Türkiye de kendi demokratik gelişimini sağlamış olur. Son bir noktaya değineyim ben bu konuyla ilgili; toplumumuzda, halkımızda çok çarpıtılan bir olgu vardır. Bazı şeyleri "kral çıplak" diyerek konuşma zamanı geldi. O da şudur;

Türkiye'yi yönetenlerin politikası ile Türkiye halkına bakışı arasında fark vardır Kıbrıs Türkünün. Sosyalist Parti'nin de... Türkiye halkına bakışımız bizim, kardeş bir halk olduğu yönündedir. Türkiye halkı, bizim bu konuştuğumuz sorunların kat be kat fazlasını kendi coğrafyasında yaşıyor. Demokrasisini, ekonomik yıkımını, siyasal bunalımını vs... Yani, Türkiye halkının bu kadar ezilmişlik vs. sıkıntı içinde yaşamasına, gerekse, Kıbrıs Türk halkının kendi iradesine sahip olamamasına sebep olan temel unsuru da benimsemediğimizi, kabul etmediğimizi, onaylamadığımızı da tekrar ve tekrar, sizin kanalınızda duyurmak istiyorum. Bu ayrımı da koyalım çünkü, artık sakız oldu. "bunlar Türkiye'ye karşıdır, Türkiye halkına karşıdır" deniyor. Bunlar derken de sadece biz kastedilmiyoruz. Tüm barış güçleri kastediliyor. Böyle bir şey olmadığını bunu söyleyenler çok iyi bilmesine rağmen, o kadar zayıfladılar ki, o kadar çaresizdiler ki, artık bu tip olguları kullanmaya başladılar. Buradaki amaçları da aslında Kıbrıs Türk halkının tüm desteğini yitirdikleri için, Kuzey Kıbrıs'ta Türkiye'den buraya gelen insanların Kuzey Kıbrıs'ta veya Türkiye'de yaşadıkları hayata dönük ne kadar samimidirler? İyileştirmeye dönük ne kadar samimidirler?

İşte bizim ülkemizdeki vurgun ve talanı, hep birlikte yaşıyoruz. Gidin bakalım Türkiye'den gelen ve buraya getirilen bir sürü yoksul köylü ve emekçinin yaşamı



nasıldır? Görelim bakalım. Görüyoruz zaten. Onlara dönük hangi samimi yaklaşımları vardır?! Kesinlikle yoktur. Tamamiyle ikiyüzlü politikalarla karşı karşıyadır o insanlar. Dolayısıyla, rejimi savunana bir argümanı da ellerinden alınmış durumdadır. Onlar samimi değiller. Türkiye halkı ile bizim Kıbrıs'ta barış ve çözüm isteyenlerin kardeşliği konusundaki iyiniyetimizi suistimal etmeye çalışmaları, samimiyetle bağdaşmıyor.

PROGRAM YAPIMCISI:

Peki Sn. Süleymanoğlu, Irak konusu ne kadar etkiler Kıbrıs konusunu? Öyle zannediyorum ki, bizim burda yapabileceğimiz seçimlerin zamanında veya bir şekilde erken yapılması. Gerçekten artık öyle bir noktaya geldi ki, artık yeni bir hükümet, yeni bir yönetim, belki tüm diğer sorunları da daha büyük cesaretle, enerjyle bir yerlere getirebilir. Siz de kabul edersiniz, Irak konusu önemli ve Irak konusu çok şeyleri etkileyebilir. Ona baktığımız zaman ne söyleyebilirsiniz önümüzdeki günler için?

MEHMET S.:

Bahsettiğimiz ana konu, Kıbrıs sorunu. Kıbrıs sorunu, masadaki mezelerden bir tanesi. Önemli bir meze. Kimler için? Dünyayı paylaşanlar için. Fakat bu menü paylaşma kavgası olarak sürerken, Kıbrıs sorunu, dünyayı paylaşanlarca, Irak olgusu gündeme geldi. Aslında Afganistan, sonra Irak ve Amerika'nın büyük bir pervasızlıkla dünyayı yeniden ve yeniden tamamiyle kendi yarattığı hukuku da ayaklar altına alarak, 2. dünya savaşı sonrası BM'nin de yarattığı hukuku ayaklar altına alarak dünyayı kaba güçle kendi çekim alanı, kendi sömürü alanına almaya çalışıyor.

Böyle bir gündem, Kıbrıs sorununun çok ötesinde bir gündem. Çünkü Irak'la sınırlı değil. Aslında,

Dolar verse, Euro verse ki benim de hakkımdır bu zararlarımı karşılayayım. Bildiğim kadarıyla bu Amerika'yla çelişkiye düştüğü dönemde AB Türkiye'ye bir milyar Euro ayırdığını söyledi. Yani, "usta tercihini değiştir, ey Türkiye, bana doğru yaklaş" demeye başladı AB. İşte bu çelişkiler içinde kalıcı olarak bir resim ortada olmadığı için bunun Kıbrıs'a nasıl yansıyacağını kestirmek mümkün değil. Ama Türkiye'nin ABD-AB arasında gidip gelmesi, Kıbrıs sorununa şu tez veya bu tez şeklinde yansıyacaktır. Ama bu net olmadığı için, Türkiye hangi teze yanaşacak, bunu kestirmek mümkün değil. Belki son olarak şunu söylemem gerekir, kafamda da ciddi kuşku vardı, umarım hiç gündeme gelmez ama, ABD'nin bu başat güç olarak dünyayı şekillendirmek iradesindeki temel güç olarak dayatabileceği bir formül vardır. Umarım bu hiç gündeme gelmez ve sıkıntıya girmez, o da, Kıbrıs'ı anlaşılarak bölmek. Kısacası, Rum yönetimine; "al Kıbrıs Cumhuriyeti'ni, sana bir miktar daha toprak, geri kalanını da bırak Türkiye'ye. Türkiye bir zaman AB'ye girse, kuzey de girer, ne kadar kalmışsa, hatta, Türkiye burada İngiltere gibi bir üs daha alır, o üssü de ABD'yle beraber kullanır."

Böyle bir senaryonun olduğunu söyleyen çok sayıda analist vardır. Buna

Türkiye girdiğinde ENOSİS nasıl engellenmiş olacak? Bu pek mantıklı bir yaklaşım değil. Eğer Annan Planı realitesini Sn. Denktas elinin tersiyle itmeseydi ve iki toplum egemen ve eşit bir şekilde girseydi, o zaman bu ülkenin efendisi sadece Rum yönetimi olmayacaktı. Ortak bir paylaşım olacaktı. Bu noktada, Kıbrıs sorununun çözümünün yaşayabilirliği noktasında, Türkiye'nin girmesiyle beraber, belki dengeler daha da yerine otururdu. Ama Türkiye girmeden Kıbrıs bütünsel olarak Annan Planı çerçevesinde girseydi, hangi argümanla Kıbrıs Türkleri yok olacaktı? Mümkün değil ki bu. Yani, bunu savunmak hangi argümanlara dayatılır, anlamak mümkün değildir. Yani, savunana bunu neden getiriyorlar, anlamak mümkün değildir. Aslında söylenen şu; Türkiye'de bir önceki hükümet, Sn. Sina Gürel, Sn. Mümtaz Soysal defalarca söylediler. Ben çok net hatırlıyorum; siyasetle uğraşmamdan dolayı da bunu hassasiyetle takip ediyordum, dün Kıbrıs Türkleri çıkarları gereği AB deseler de, bu, Türkiye'nin çıkarlarıyla denk düşmeyecekse, bu olmayacak. Bunun Türkçesi şudur; "be efendiler, sizin zerre kadar kıymet-i harbiyeniz yoktur. Asılsan, bizim bakışımızdır."

O da tartışılır. Yani, Türkiye'nin bakışı, hangisi doğrudur diye. Bu kadar gerçeklik içinde, Türkiye girmeden Kıbrıs girse ne olur? Buradan deforme olur, defolur gideriz mantığı, biraz ucuz kaçıyor gibime geliyor. Çünkü tam tersi, yaşadığımız süreçte bu son kavgayı, bu ciddi kavgayı, bu birliktelik kavgasını vermezsek burada hangi iradede, hangi Türk varlığından, hangi o 500 yıllık geleneğiyle gelen ve bu ülkenin saygın ve ortak efendisi olma şansı olan Kıbrıs Türk Halkının hangi geleceğinden bahsetmiş olacağız? Yani, o tezi savunanlar bu tezi önümüze sürüyorlar ki, bu tez çok daha erken bir deformasyon getirecek.

PROGRAM YAPIMCISI:

Buradan anlıyoruz ki, güç olmalı, yani o güç sizde olmalı ki, istediklerinizi daha kolay yapabilesiniz, başarabilesiniz. Tabii, ne kadar güçlü olursanız olun, bu global dünyada çeşitli etkiler var ama, herseyden önce de o şart diyoruz. Peki şimdi bundan yola çıkarak; Sosyalist Parti yeni bir parti. Bugün de düşüncelerinizi aktardınız insanlarımız. Ama az önce söylediğim gibi, güç olmalısınız ki, söyledikleriniz ya da yaptıklarınız değer bulsun ve bir yerlere varabilesiniz. Nedir burada son durumunuz? Örgütlenme ne durumda? Nasıl aşacaksınız? Çünkü bu, mali kaynağa da dayanan bir durumdur. Nedir son durum?

MEHMET S.:

Partimiz, ikili bir çalışma içinde gidiyor. Bir tanesi, partinin reel olarak örgütlenmesi, tüm halkımıza ve uluslararası kamuoyuna partiyi tanıtmaya ve örgütlenmesini süratle tamamlanması. İkincisi ise, içinde bulunduğumuz siyasal mücadeleye, yani Kıbrıs sorununa taraf olmamıza zaman, efor ve enerji ayırma işimiz. Dolayısıyla, yeni kurulan bir parti olarak, önümüzde bulunan bu ikili görevde neredeyse partinin kendi özel sorunlarını, partinin özel çalışmalarını, dönemin dikkatini, dönemin önemini görerek neredeyse ikinci plana koyma noktasına geldik. Asılsan da, bu dereyi geçip, Kıbrıs Türk Halkının kendi ülkesinde kendi efendi olması mücadelesine tüm konsantrimizi ayırmış durumdayız. Şunu da belirtmek gerekir ki, bundan 20 yıl önce, sosyalist bir anlayışla dünyayı algılama, sosyalist bir anlayışla Kıbrıs sorununa bakma çalışmaları başlasaydı, bugün geldiğimiz noktada bu dinamikler ne kadar sıkıntılı olmayacaktı. Dolayısıyla bugün reel gerçeklik şudur ki, sosyalist dinamikler, sürece tek başına ağırlık koyacak ve halkın istencine göre yönlendirecek durumda değildir. Bu bizim reel gerçekliğimiz. Ama biz, inancımızı yitirmiyoruz. Sosyalist anlayış dünyada ve ülkede, hele bu globalizm ve YDD denilen talan düzeninin artarak sürdüğü çıplak gerçeklik içerisinde sosyalist düşünce ve sosyalist anlayış ve sosyalist mücadele, çok daha fazla zemin bulacaktır diye düşünüyorum ben.

PROGRAM YAPIMCISI:

Çok çok teşekkür ediyorum, bundan sonraki çalışmalarınızda başarılar dileriz Sn. Mehmet Süleymanoğlu.